

அமரர் விவ. சு. கனகரத்தீனம் அவர்களின்

நீனைவுப் பூக்கள்

17.07.2002

உ.
சிவமயம்

நினைவுப்பூக்கள்

அராவி கிழக்கு அம்மன் கோவிலடியைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட

அமரர்

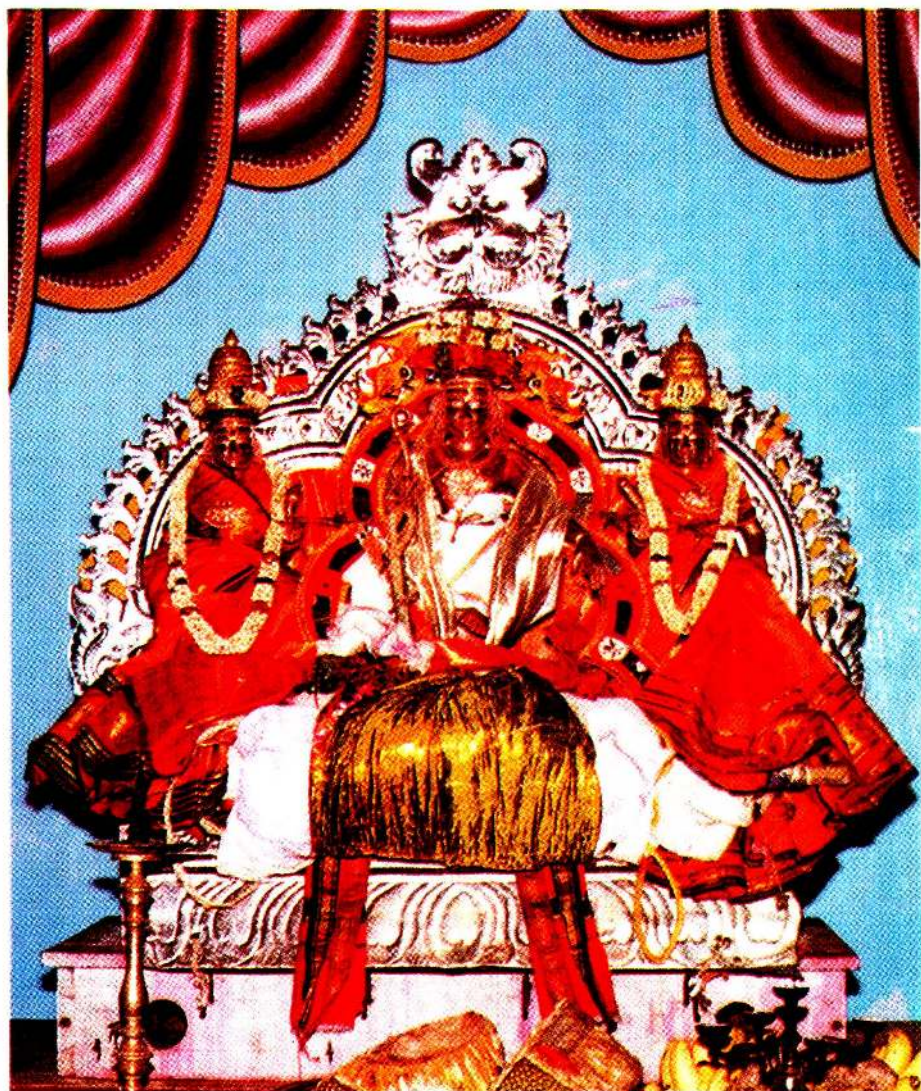
வெ. சு. கனகரத்தினம்

அவர்களின் ஞாபகார்த்த வெளியீடு

17. 07. 2002

ஆத்தாளை எங்கள் அபிராமவல்லியை அண்டம் எல்லாம்
புத்தாளை மானுளம் பூ நிறத்தாளைப் புவி அடங்கக்
காத்தாளை அங்குச பாசாங்குசமும் கரும்பும் அங்கை
சேர்த்தாளை முக்கண்ணியைத் தொழுவார்க்கு ஒரு தீங்கில்லையே!

சாமியே சரணம் ஐயப்பா

சண்டிலிப்பாய் வேலிற்பதி ஸ்ரீ ஹரிசுர புத்திர ஐயனார்

சமர்ப்பணம்

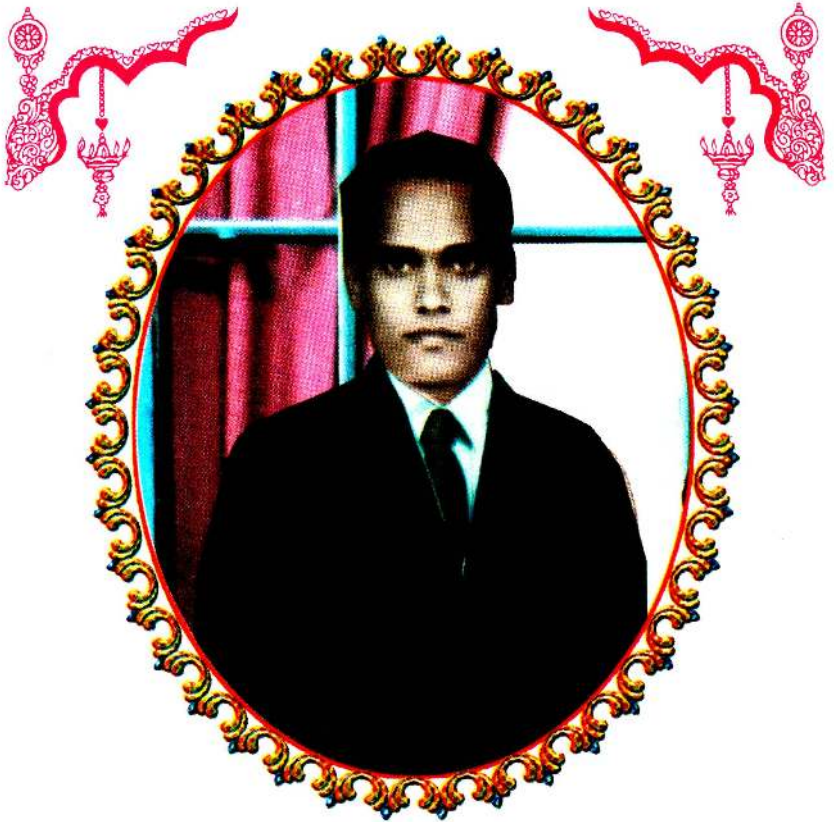

பாசமுடன் எமை வளர்த்து
நேசமுடன் நன் நெறிகாட்டி
பக்தியொடு, பண்புசால் வழிகாட்டி
இத்தரணி மீது எமை உயர்வித்த
அன்புத் தெய்வமாம்
கனிந்த நெஞ்சமாம்
எங்கள் இதய தீபமாம்
ஒளி விளக்கிற்கு
அளித்திடும் “நினைவுப் பூக்கள்” - என்றும்
துளிர்ந்திடும் இன் நினைவுடன்
என்றும் உங்கள்

மனைவி, பிள்ளைகள், மருமக்கள்,
பேரப்பிள்ளைகள்.

அராஸி கிழக்கு அம்மன் கோவிலடி-யைப்
பிறப்பிடமாகக் கொண்ட
அமரர் வெ. சூ. கனகரத்தினம்
அவர்கள்

தோற்றம்
1919.03.07

மறைவு
2002.06.17

திதி வெண்பா

சித்திர பானுவின் ஆனித்திங் கள்பூர்வ
ஸத்தமியில் சங்கரனார் தாள்சேர்ந்த - பத்தன்
அராஸிக் கனகரத்தி னம்அன்பால் மண்மேல்
வராதவாள் வுற்றான் மகிழ்ந்து

நூல்வர் துதி

பூழியர் கோன் வெப்பொழித்த புகலியர் கோன் கழல் போற்றி
ஆழி மிசைக்கல் மிதப்பில் அணைந்தபிரான் அடிபோற்றி
வாழிதிருநாவலூர் வன்றொண்டர் பதம் போற்றி
ஊழிமலி திருவாதவூர் திருத்தாள் போற்றி

- உமாபதி சிவாசாரியார்

பஞ்சபுராணம் ஏற்பட்ட வரலாறு

சைவர்கள் தினந்தோறும் காலை, மாலை இறைவழிபாடு செய்ய வேண்டும். அவ்வழிபாட்டுக் குறுதுணையாயிருப்பன நம் பன்னிரு திருமுறைகளாகும். ஆகவே நாடோறும் பன்னிரு திருமுறைகளிலிருந்தும் திருமுறைக்கு ஒரு பாடல் வீதம் பன்னிரண்டு பாடல்கள் ஒதிவழிபட வேண்டும் என்பது முன்னையோர் வகுத்த முறையாகும். மக்கள் உலகியலில் உழன்று கொண்டிருப்பதால் ஓய்வில்லை, நேரமில்லை, அதிக வேலை என்ற காரணங்களைக் கூறி இத்திருமுறை வழிபாட்டினின்றும் விலகி விடக்கூடாது என்பதைக் கருதியே நம் சைவப் பெருஞ் சான்றோர்கள் பெருங்கருணை மேலீட்டால் பன்னிரு பாடல்கள் ஒது முடியாவிடினும் ஐந்து பாடல்களாவது ஒதுங்கள் எனச் சுருக்க வழியையும் காட்டிப் போந்தனர். அவ்வாறு ஒதும் முறைக்கே பஞ்ச புராணம் ஒதுதல் என்பதாகும்.

ஆகவே பஞ்சபுராணம் என்பது தேவாரம், திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணம் ஆகியவற்றுள் ஒவ்வொரு பாடலாகத் தினசரி வழிபாட்டில் ஆத்மார்த்த பூசையிலும் பரார்த்த பூசையிலும் ஐந்து திருப்பாடல்கள் பக்தியுடன் ஒதி வழிபடும் மரபாகும். யாவரும் தங்கள் வீட்டிலும் தங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் பன்னிரு திருமுறைகள் ஒதும் பழக்கத்தை ஊட்டுவார்களாக. அது முடியாது போயினும் இப்பஞ்ச புராணப் பாடல்களையாவது ஒதி மக்களின் ஆன்மா நன்னிலை அடைய வேண்டிய முயற்சியிலீடுபடுவார்களாக.

அவனருளாலே அவன் தான் வணங்குக.

பஞ்ச புராணப் பாடல்கள்

ஞாயிற்றுக்கிழமை

1. தேவாரம்:

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்
பண் - சீகாமரம்] திருச்சிற்றம்பலம் [2-ம் திருமுறை

பேயடையா பிரிவெய்தும் பிள்ளையினோ டுள்ளநினைவு
ஆயினவே வரம்பெறுவர் ஐயுறவேண்டா வொன்றும்
வேயனதோ ளுமைபங்கள் வெண்காட்டு முக்குளநீர்
தோய்வினையார் அவர்தம்மைத் தோயாவாம் தீவினையே

2. திருவாசகம்:

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

பால்நினைந் தூட்டுந் தாயினும் சாலப்
பரிந்துநீ பாவியே னுடைய
ஊனினை உருக்கி உள்ளொளி பெருக்கி
உலப்பிலா ஆனந்த மாய
தேனினைச் சொரிந்து புறம்புறந் திரிந்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
யானுனைத் தொடர்ந்து சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே.

3. திருவிசைப்பா :

பண் - காந்தாரம்] கருவூர்த்தேவர் [9-ம் திருமுறை

நையாத மனத்தினனை நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயாநீ உலாப்போந்த அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத் தொழுதருவி கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்
செய்யாயோ அருள்கோடைத் திரைலோக்கிய சுந்தரனே

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்
மெய்யடி யார்கள் விரைந்துவம்மின்
கொண்டுங் கொடுத்தும் குடிகுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து
அண்டங் கடந்த பொருள் அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றுமென்றும் உள்ள
பொருளென்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம்:

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

ஆதியாய் நடுவு மாகி அளவிலா வளவு மாகிச்
சோதியாய் உணர்வுமாகித் தோன்றிய பொருளுமாகிப்
பேதியா வேக மாகிப் பெண்ணுமா யாணு மாகிப்
போதியா நிற்கும் தில்லைப் பொதுநடம் போற்றி போற்றி
திருச்சிற்றம்பலம்

திங்கட்கிழமை

1. தேவாரம்:

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்

பண் - கொல்லி] திருச்சிற்றம்பலம் [3-ம் திருமுறை

மண்ணில்நல் லவண்ணம் வாழலாம் வைகலும்
எண்ணில்நல் லகதிக்கு யாதுமோர் குறைவிலை
கண்ணின்நல் லஃதுறுங் கழு மல வளநகர்ப்
பெண்ணில்நல் லாளொடும் பெருந்தகை யிருந்ததே.

2. திருவாசகம் :

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

நானேயோ தவஞ்செய்தேன் சிவாயநம
வெனப்பெற்றேன்
தேனாயின் னமுதமுமாய்த் தித்திக்குஞ்
சிவபெருமான்
தானேவந் தெனதுள்ளம் புகுந்தடியேற்
கருள்செய்தான்
ஊனாரும் உயிர்வாழ்க்கை ஒறுத்தன்றே
வெறுத்திடவே

3. திருவிசைப்பா :

பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி

பண் - சாளராணி] [9-ம் திருமுறை

எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட் டெமையாளும்
சம்பந்தன் காளியர்கோன் தன்னையுமாட்கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

சொல்லாண்ட சுருதிப்பொருள் சோதித்த
தூமனத் தொண்ட ருள்ளீர்
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே
வில்லாண் டகன கத்திரள்
மேரு விடங்கள் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம் :

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

தூயவெண்ணீறு துதைந்தடொன் மேனியுந்தாழ்வடமும்
நாயகன் சேவடி தைவராந் சிந்தையும் நைந்துருகிப்
பாய்வது போலன்பு நீர்பொழிகண்ணும் பதிகச்செஞ்சொல்
மேயசெவ்வாயும் உடையார் புகுந்தனர் வீதியுள்ளே.

திருச்சிற்றம்பலம்

செவ்வாய்க்கிழமை

1. தேவாரம்:

திருநாவுக்கரசு நாயனார்

திருவிருத்தம் | திருச்சிற்றம்பலம் [4-ம் திருமுறை

ஈன்றாளு மாயெனக் கெந்தையு மாயுடன் தோன்றினராய்
மூன்றா யுலகம் படைத்துகந்தான் மனத்துள்ளிருக்க
ஏன்றா னிமையவர்க் கன்பன் திருப்பா திரிப்புலியூர்த்
தோன்றாச் சூணையாயிருந்தனன் தன்னடியோங்களுக்கே.

2. திருவாசகம்:

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

காலமுண் டாகவே காதல்செய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானொடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானெங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
மூலபண் டாரம் வழங்குகின்
றான்வந்து முந்துமினே.

3. திருவிசைப்பா :

பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி
பண் - சாளரபாணி] [9-ம் திருமுறை

களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளாளை மேற்கொள்ள
முளையா மதிசூடி மூவா யிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவுபெற்
றேன்பெற்ற தார்பெறு வாருலகில்
ஊரும் உலகும் கழற
உழறி உமைமண வாளுக்காள்
பாரும் விகம்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம் :

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

ஐந்துபே ரறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பருங் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக் குணமொரு மூன்றும்
திருந்துசாத்து விகமே யாக
இந்துவாழ் சடையான் ஆடுமானந்த
எல்லையில் தனிபெருங் கூத்தின்
வந்தபே ரின்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியின் மலர்ந்தார்.
திருச்சிறற்றம்பலம்

புதன்கிழமை

1. தேவாரம்:

திருநாவுக்கரசு நாயனார்
திருத்தாண்டகம்] திருச்சிற்றம்பலம் [6-ம் திருமுறை

திருநாமம் அஞ்சமுத்துஞ் செப்பா ராகில்
தீவண்ணார் திறமொருகால் பேசாராகில்
ஒரு காலும் திருக்கோயில் சூழா ராகில்
உண்பதன்முன் மலர்பறித்திட் டுண்ணா ராகில்
அருநோய்கள் கெட வெண்ணீ றணியா ராகில்
அளியற்றார் பிறந்தவா றேதோ வென்னில்
பெருநோய்கள் மிகநலியப் பெயர்ந்தும் செத்தும்
பிறப்பதற்கே தொழிலாகி இறக்கின் றாரே.

2. திருவாசகம்:

மாணிக்கவாசகர் சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

வேண்டத் தக்க தறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதுந் தருவோய்நீ
வேண்டும் அயன்மாற் கரியோய்நீ
வேண்டி யென்னைப் பணிகொண்டாய்
வேண்டி நீயா தருள்செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டினல்லால்
வேண்டும் பரிசொன் றுண்டென்னில்
அதுவும் உன்றன் விருப்பன்றே.

3. திருவிசைப்பா :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

ஏகநா யகனை இமையவர்க் கரசை
என்னுயிர்க் கமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற் கருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா லூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண்-பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடற் றந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தனார் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நடட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம் :

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

சிவனடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானம்
பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினிலோங் கியஞானம்
உவமையிலாக் கலைஞானம் உணர்வரிய மெய்ஞ்ஞானம்
தவமுதல்வர் சம்பந்தர் தாமுணர்ந்தார் அந்நிலையில்

திருச்சிற்றம்பலம்

வியாழக்கிழமை

1. தேவாரம்:

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பண் - கொல்லி] திருச்சிற்றம்பலம் [7-ம் திருமுறை

தம்மையே புகழ்ந் திச்சைபேசினும்

சார்வினும் தொண்டர் தருகிலாப்

பொய்ம்மையாளரைப் பாடாதே எந்தை

புகலூர் பாடுமின் புலவீர்கள்

இம்மையே தரும் சோறும் கூறையும்

ஏத்தலாம் இடர்கெடலுமாம்

அம்மையே சிவ லோகமாள்வதற்(கு)

யாது மையுற வில்லையே.

2. திருவாசகம் :

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

அன்றே யென்றன் ஆவியும்

உடலும் உடைமை யெல்லாமும்

குன்றே யனையாய் என்னையாட்

கொண்டபோதே கொண்டிலையோ

இன்றோ ரிடையூ றெனக் குண்டோ

எண்டோள் முக்கண் எம்மானே

நன்றே செவ்வாய் பிழைசெய்வாய்

நானோ இதற்கு நாயகமே.

3. திருவிசைப்பா :

பண் - பஞ்சமம்] கருவூர்த்தேவர் [9-ம் திருமுறை

தத்தையங் கணையார் தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்டு
அத்திலங் கொருகூறு) உன்கண்வைத் தவருக்கு)
அமருல களிக்குநின் பெருமை
பித்தனென் றொருகால் பேசுவ ரேனும்
பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யும்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடு முடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற்
கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும்
நாமமும் தொண்டார்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம்:

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

ஞானத்தின் திருவுருவை நான்மறையின்
தனித்துணையை
வானத்தின் மிசையன்றி மண்ணில்வளர்
மதிக்கொழுந்தைத்
தேனக்க மலர்க்கொன்றைச் செஞ்சடையார்
சீர்தொடுக்கும்
கானத்தின் எழுப்பிறப்பைக் கண் களிப்பக்
கண்டார்கள்.

திருச்சிற்றம்பலம்

வெள்ளிக்கிழமை

1. தேவாரம்:

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

பண் - தக்கேசி] திருச்சிற்றம்பலம் [7-ம் திருமுறை

பொன்னும் மெய்ப்பொரு ளுந்தரு வானைப்
போக மும்திரு வம்புணர்வுப் பானைப்
பின்னை யென்பிழை யைப்பொறுப் பானைப்
பிழையெ லாந்தவி ர்ப்பணிப் பானை
இன்ன தன்மையை னென்றறி யொண்ணா
எம்மா னையெளி வந்த பிரானை
அன்னம் வைகும் வயற்பழ னத்தணி
யாரு ரானை மறக்கலு மாமே.

2. திருவாசகம் :

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

மெய்தா னரும்பி விதிர்விதிர்ந்
துன்விரை யார்கழற்கென்
கைதான் தலைவைத்துக் கண்ணீர்
ததும்பி வெதும்பியுள்ளம்
பொய்தான் தவிர்ந்துன்னைப் போற்றி
சயசய போற்றியென்னுங்
கைதான் நெகிழ விடேனுடை
யாயென்னைக் கண்டுகொள்ளே.

3. திருவிசைப்பா :

பண் - இந்தளம்] திருவாலியமுதனார் [9-ம் திருமுறை

அன்ன நடையார் அமுத
மொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையும்
கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த
தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள்
காண விகிர்தன் ஆடுமே.

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்கும் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணள வுச்சென்று
விம்மி மிகுதிரு வாருரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி
யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த
பழஅடி யாரொடும் கூடிஎம்
மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம் :

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடும்
அண்ண லார் அடி யார்தமை யமுதுசெய் வித்தல்
கண்ணி னால் அவர் நல்விழாப் பொலிவுகண் டார்தல்
உண்மை யாமெனின் உலகர்முன் வருகென உரைப்பார்

திருச்சிற்றம்பலம்

சனிக் கிழமை

1. தேவாரம்:

திருநாவுக்கரசுநாயனார்
திருவிருத்தம்] திருச்சிற்றம்பலம் [4-ம் திருமுறை

கருவுற்ற நாள்முத லாகஉன் பாதமே காண்பதற்கு
உருகிற்றென்னுள்ளமும் நானும் கிடந்தலந்தெய்த்தொழி
திருவொற்றி யூரா திருவாலவாயா திருவாரூரா | ந்தேன்
ஒருபற் றிலாமையும் கண்டிரங் காய்ச்சி யேகம்பனே

2. திருவாசகம் :

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் [8-ம் திருமுறை

இன்றெனக் கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்
தொழுகின்ற ஞாயிறே போன்று
நின்றநின் தன்மை நினைப்பற நினைந்தேன்
நீயலாற் பிறிதும்ற் றின்மை
சென்றுசென் றணுவாய்த் தேய்ந்துதேய்ந் தொன்றாந்
திருப்பெருந் துறையுறை சிவனே
ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருன்னை யறியகிற் பாரே.

3. திருவிசைப்பா :

பண் - பஞ்சமம்] கண்டராதித்தர் [9-ம் திருமுறை

முத்தீயாளர் நான்மறையர் மூவா யிரவர் நின்னோடு
ஓத்தே வாழும் தன்மை யாளர் ஒதிய நான்மறையைத்
தெத்தேயென்றுவண்டுபாடும் தென்தில்லை அம்பலத்துள்
அத்தாவுன்றன் ஆடல்காண அணைவதும் என்றுகொலோ

4. திருப்பல்லாண்டு :

பண் - பஞ்சமம்] சேந்தனார் [9-ம் திருமுறை

நிட்டை யிலாவுடல் நீத்தென்னை ஆண்ட
நிகரில்லா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்சீராட்டுந்
திறங்களு மேசிந்தித் (து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெகஊறும்
அமிர்தினுக் காலநிழல்
பட்டனுக் கென்னைத்தன் பாற்படுத்தானுக்கே
பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. பெரிய புராணம் :

சேக்கிழார் பெருமான் [12-ம் திருமுறை

இறவாத இன்ப அன்பு வேண்டிப்பின்
வேண்டு கின்றார்
பிறவாமை வேண்டும் மீண்டும் பிறப்புண்டே
லுன்னை பென்றும்
மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டுநான்
மகிழ்ந்து பாடி
அறவாநீ யாடும் போதுன் னடியின்கீ
ழிருக்க வென்றார்.

திருச்சிற்றம்பலம்

★ இத்தேவாரங்களை அன்னார் மலர்பறித்து தினமும் இறைவனுக்கு
சாத்தி பாராயணம் பண்ணிவிட்டே தேநீர் அருந்துவது வழக்கம்.

★ அன்னார் அடிக்கடி பாராயணம் செய்யும் வேறு சில
தேவாரப் பண்கள் :-

தேவாரம்

திருச்சிற்றம்பலம்

பண் - பழந்தக்கராகம் (ஆரபி)

ஒடுங்கும் பிணிபிறவி கேடென்றிவை
யுடைத்தாய வாழ்க்கை யொழியத்தவம்
அடங்கும் மிடங்கருதி நின்றீரெல்லாம்
அடிக ளடிநிழற்கீ ழாளாம்வண்ணம்
கிடங்கும் மதிலுஞ் சலாவி யெங்கும்
கெழுமனைகள் தோறும் மறையின்னொலி
தொடங்குங் கடந்தைத் தடங்கோயில்சேர்
தூங்காணை மாடம் தொழுமின்களே

*** **

பண் - பழந்தக்கராகம் (ஆரபி)

நாளாய போகாமே நஞ்சணிபுங் கண்டனுக்கே
ஆளாய அன்புசெய்வோம் மடநெஞ்சே அரன்நாமம்
கோளயநங் கிளைகிளைக்குங் கேடுபடாத் திறம்அருளிக்
கோளாய நீக்குமவன் கோளிலியெம் பெருமானே

பண் - நடட ராகம் (பந்துவராளி)

இன்றுநன்று நாளைநன் றென்றுநின்ற இச்சையால்
பொன்றுகின்ற வாழ்க்கையைப் போகவிட்டுப் போதுமின்
மின்தயங்கு சோதியான் வெண்மதி விரிபுனல்
கொன்றைதுன்று சென்னியான் கோடிகாவு சேர்மினே

பண் - கொல்லி (நவரோஸ்)

மருந்துவேண் டில்லிவை மந்திரங் கள்ளிவை
புரிந்துகேட் கப்படும் புண்ணியங் கள்ளிவை
திருந்துதே வன்குடித் தேவர்தே வெய்திய
அருந்தவத் தோர்தொழும் அடிகள்வே டங்களே

திருத்தாண்டாகம்

நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனை யஞ்சோம்
நரகத்தி லிடர்ப்படோம் நடலை யில்வோம்
ஏமாப்போம் பிணியறிபோம் பணிவோ மல்லோம்
இன்பமே எந்நாளந் துன்ப மில்லை
தாமார்க்குங் குடியல்லாத் தன்மை யான
சங்கரன்நற் சங்கவெண் குழையோர் காதிற்
கோமாற்கே நாமென்றும் மீளா ஆளாய்க்
கொய்ம் மலர்ச்சே வடியிணையே குறுகி னோமே.

பிடித்தபத்து

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்தஆ ரமுதே
பொய்ம்மையே பெருகிப் பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனேன் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவபெரு மானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவ தினியே

அச்சோப்பதிகம்

முத்திநெறி அறியாத மூர்க்கரொடு முயல்வேனைப்
பத்திநெறி அறிவித்துப் பழவினைகள் பாறும்வண்ணம்
சித்தமலம் அறிவித்துச் சிவமாக்கி எனையாண்ட
அத்தனெனக் கருளியவா றார்பெறுவார் அச்சோவே

திருமந்திரம்

உள்ளம் பெருங்கோயில் ஊனுடம் பாலயம்
வள்ளற் பிரபானார்க்கு வாய்கோ புரவாசல்
தெள்ளத் தெளிவார்க்குச் சீவன் சிவலிங்கங்
கள்ளப் புலனைந்துங் காள்மணிவிளக்கே

- திருமூலநாயனார்

அற்புதத் திருவந்தாதி

பிறந்து மொழியின்றி பின்னெல்லாம் காதல்
சிறந்துநின் சேவடியே சேர்ந்தேன்- நிறந்திகழும்
மைஞ்ஞான்ற கண்டத்து வானோர் பெருமானே
எஞ்ஞான்று தீர்ப்பு திடர்

- காரைக்கால் அம்மையார்

திரு அருட்பா

தாயாகி தந்தையுமாய்த் தாங்குகின்ற தெய்வம்
தன்னை நிகரில்லாத தனித் தலைமைத் தெய்வம்
வாயார வாழ்த்துகின் றோர் மனத்தமர்ந்த தெய்வம்
மலரடி யென்சென்னிமிசை வைத்தபெருந் தெய்வம்
காயாதுகனி யாகிக் கலந்தினிக்கும் தெய்வம்
கருணை நிதித் தெய்வமுற்றுங் காட்டுவிக்குந் தெய்வம்
சேயாக எனைவளர்க்கும் தெய்வமகா தெய்வம்
சிற்ப்பையில் விளங்குகின்ற தெய்வ மதே தெய்வம்.

- இராமலிங்க சுவாமிகள்

பொன்வண்ணத்தந்தாதி

பொன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மேனி பொலிந்திலங்கும்
மின்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
வீழ்சடை வெள்ளிக்குன்றம்
தன்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
மால்விடை தன்னைக்கண்ட
என்வண்ணம் எவ்வண்ணம் அவ்வண்ணம்
ஆகிய ஈசனுக்கே

- சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

இயற்பகை நாயனார் புராணம்

“சொல்லுவ தறியேன் வாழி! தோற்றிய தோற்றம் போற்றி !
வல்லைவந் தருளி என்னை வழித்தொண்டு கொண்டாய் போற்றி!
எல்லையில் இன்ப வெள்ளம் எனக்கருள் செய்தாய் போற்றி!
தில்லையம் பலத்து ளாடும் சேவடி போற்றி” என்ன.

திருப்புகழ் திருவாவினன் குடி (பழநி)

அபகார நிந்தைப்பட்	டுழலாதே
அறியாத வஞ்சரைக்	குறியாதே
உபதேச மந்திரப்	பொருளாலே
உனைநானி னைந்தருட்	பெறுவேனோ
இபமாமு கன்தனக்	கிளையோனே
இமவாண்ம டந்தையுத்	தமிபாலா
ஜெபமாலை தந்தசற்	குருநாதா
திருவாவி னன்குடிப்	பெருமானே.

திருச்செங்கோடு

காலனிடத் தண்ணுகாதே	- காசினியிற் பிறவாதே
சீல அகத் தியருான	- தேனமுதைத் தருவாயே
மாலயனுக் கரியானே	- மாதவரைப் பிரியானே
நாலுமறைப் பொருளானே	- நாககிரிப் பெருமானே.

குன்றுதோறாடல்

அதிருங் கழல்ப ணிந்து	னடியேனுண்
அபயம் புகுவ தென்று	நிலைகாண
இதயந் தனிலி ருந்து	க்ருபையாகி
இடர்சங் கைகள்க லங்க	அருள்வாயே
எதிரங் கொருவ ரின்றி	நடமாடும்
இறைவன் தனது பங்கி	லுமைபாலா
பதியெங் கிலுமி ருந்து	விளையாடிப்
பலகுள் றிலும் மர்ந்த	பெருமானே.

★ அன்னார் வாசிக்கும் நூல்களிலிருந்து தொகுக்கப் பட்டவை:-

அதிதி பூசை பிதிர் பூசை

இது வேதத்தில் வெகுசிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழர்களுக்கு இன்றி அமையாத சிறந்த ஒரு தருமமாகக் கருதப்பட்டுள்ளது. அந்தத் தருமம் கால வெள்ளத்தில் மறைந்து விட்டது. சூழ்நிலையும் மாறிவிட்டது. விருந்தோம்புதல் என்ற தர்மத்தைச் சிறப்பாகக் கருதிவந்த காலம் ஒன்று இருந்தது. இப்பொழுது அதனைச் செய்தல் எவ்வகையாலும் முடியாது. ஆகவே முன்னோர்கள் அதற்குச் சமமாக ஒருவழி வகுத்துள்ளனர். சோறு சமைத்தவுடன் தினமும் காகத்திற்கும் வைக்க வேண்டும் என்ற நியதியை வகுத்துள்ளனர். இதுவே அதிதி பூசையாகும்; பிதிர் பூசையுமாகும். திவசத்தன்று காகத்திற்குச் சோறு வைத்தலை இன்றும் காணலாம். மேலும், சனிப் பிரீதியை முன்னிட்டு சனிக்கிழமையில் சோறுபோடும் வழக்கமுண்டு. தினமும் அவ்வாறு செய்து வந்தால் அதிதிபூசை, பிதிர்பூசை, சனிப்பிரீதியாவும் அடங்கிவிடும். இதனை வாயஸ பலி என்று கூறுவார்கள். ஒருவர் இருவருக்கு தினம் உணவு கொடுக்க எல்லாருக்கும் சக்தி இராது. ஆகவே இந்த தர்மம் செய்வது சிறிய அளவு. அதனால் வரும் பயன் பெரிய அளவு. இதனை வைகவதேவம் என்று கூறுவார்கள். எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்துப் பலி இட்டு அந்தப் பலியுணவைக் காகத்திற்குப் போடுதல் என்ற முறை நூறு வருடங்களுக்கு முன் பெரும்பான்மையாக நடந்து வந்துள்ளது. பஞ்சமும் பற்றாக்குறையும் ஏற்பட்டதும் அது குன்றியது. ஆகவே இந்தத் தர்மம் செய்ய வேண்டியது முக்கியமாகும். கிராமப் பகுதியில் இதனை அனுட்டிக்க ஒருவாறு முடியலாம், நகரங்களில் வசிப்பவர்களுக்கு வசதிக்குறைவு ஏற்படக்கூடும். அவர்களும் சமைப்பதற்கு முன் ஒருபிடி அரிசியை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துப் போட்டு மாத முடிவில் அண்மையில் உள்ள ஆலயத்தில் கொடுத்துப் பகவானுக்கு நிவேதிக்க ஏற்பாடு செய்து வந்தால் அதிதி பூசைப் பலன், பிதிர் பூசைப் பலன் கிடைக்கும். முன் காட்டிய வழிதான் செய்ய வேண்டும். காகங்கூட இல்லாத இடமாக இருந்தால் அவர்களுக்கும் இந்தத் தர்மபலன் கிடைப்பதற்குப் பிந்திய முறை சொல்லப்பட்டது.

ஸ்ரீ ஜயேந்திரர் சுவாமிகளின் பதில்கள்

- ◇ ஒவ்வொருவனுடைய விதியும், அவன் செய்த நல்வினை தீவினைக்கேற்பவே அமைந்து பிறக்கிறதா? பிறந்த பின்பு விதி, வினைகளை தொடர்கிறதா?
- உலகில் பிறப்பு ஏற்படு முன்பு, அவன் விதி நிச்சயிக்கப்பட்ட பிறகே, அதற்கேற்ப பிறப்பு ஏற்படுகிறது.
- ◇ தாயையும் - தந்தையையும் தெய்வத்தோடு ஒப்பிட்டு ஒன்றாகக் கூறுவதன் முழுப் பொருள் என்ன?
- மாதாவையும், பிதாவையும் உயர்ந்த நோக்கமுடன் தினமும் நினைத்து மதிக்க வேண்டும்.
- தெய்வங்களுக்கு மட்டும் அபிஷேகம் அர்ச்சனை உண்டு பெற்றோரை 'மாதா - பிதா தெய்வம்' என்று வேதமே கூறுகிறது.
- (மாத்ரு தேவோ பவ; பித்ரு தேவோ பவ; அதிதி தேவோ பவ; ஆசார்ய தேவோ பவ;) இதை இன்றைய இளைஞர்களுக்கு மறுபடி மறுபடி நினைவுபடுத்த வேண்டும். தப்பில்லை.
- ◇ அமாவாசை, புண்ணிய தினம் விசேஷ பண்டிகை நாட்களில் காக்கைக்கு மட்டும் அன்னம் படைக்கிறார்கள். தினமும் பூஜை முடிந்த பிறகும் காக்கைக்கு அன்னமிடுதல் எல்லார் வீடுகளிலும் உண்டு. இதன் தாத்பர்யம் என்ன?
- பறவைகளில் காக்கைக்கு இரை போடுவது மனிதர்களிடம் வாழையடி வாழையாக வந்திருக்கும் ஒரு புனிதச் செயலாகும். காக்கை தவிர, மற்ற பட்சிகள், மிருகங்களுக்கு உணவு அளித்தால் மற்றவற்றை அழைக்காது; தானே சாப்பிட்டு விடும். ஆனால் காகம் கரைந்துண்ணும். ஒரு காகம் மற்ற காகங்களை உணவு உண்ண அழைக்கிறது.

காக்கைக்கு உணவு தருவதற்கான பலன்கள், புராண நூல்களில் விசேடமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

- ◇ பிள்ளைகளின் பெற்றோர் மரணப்படுக்கையில் கிடக்கையில் உயிர் பிரியும் சமயம் அழக் கூடாதாம். அவர்கள் ஆவி வேறு நல்ல ஜன்மம் எடுக்க, என்ன தோத்திரம் கூறவேண்டும்.

தாயோ, தந்தையோ உயிர் விடும்போது, பிள்ளைகள், பெண்கள் முன்னாலும், பின்னாலும் நின்று கொண்டு 'ஸ்ரீ ராமநாமத்தை' உரக்க ஜபிக்கவும்.

- ◇ மறைந்து போனவர்கள் மீண்டும் உலகில் பிறந்து விடுகிறார்கள், பிறகு ஏன் 'பித்ரு (தென் புலத்தாருக்கு) கடன்' செய்கிறார்கள்.

வாழ்ந்த மனிதர்கள் ஆயுள் முடிந்து இறந்து விடுகிறார்கள். மீண்டும் உலகில் பிறவி எடுத்திருந்தாலும், நம்மை வளர்த்து ஆளாக்கியிருப்பதற்காகவே, 'பித்ரு கடன்' செய்யவேண்டும். அவர்கள் எப்பிறவியில் பிறந்திருப்பினும், இன்பமாக இருப்பதற்கு 'பித்ரு கடன்' இன்றியமையாதது.

- ◇ ஒரு மனிதனின் மரணத்திற்குப் பின்பு என்ன நிகழ்கிறது? ஒரு மனிதனின் வாழ்நாளில் செய்த நல்ல செயலுக்கு, தீய செயலுக்கு ஏற்றவாறு 'மரணத்துக்குப்' பின் பலன் அவனை அடைகிறது - அதாவது மறு பிறப்பில்.

- ◇ எனது மாமனாரும் மாமியாரும் காலமாகி 21 வருடங்கள் ஆகிறது. இதுவரை இல்லாமல், இப்போது பல நாட்கள் கனவில் மாமனார், மாமியார் வருகிறார்கள். வீட்டில் உணவு உண்பதைப் போல கனவில் காட்சிகள். நானும் கணவரும் அவர்களுக்கு திதி வைப்பதில்லை. காரணம் கணவரின் சகோதரர் திதி வைக்கிறார்.

ஒவ்வொரு மகாளாய அமாவாசைக்கு மட்டும் வேட்டி, புடவை வைத்துப் படைக்கிறேன்.

இதற்குப் பரிசாரம் கூறினால் அதன்படிச் செய்ய விரும்புகிறோம்.

சிராத்தம் (திதி) போன்றவைகளை வீட்டில் மூத்தவர்கள் செய்தாலும், மற்ற சகோதர, சகோதரிகள் அந்த நாளில் சேர்ந்து இருக்க வேண்டும். தனித் தனியாக இருக்கும் சகோதரர்களும் திதி செய்வது தவறல்ல.

பித்ருக்கள் கனவில் அடிக்கடி வருவதனால், இராமேஸ்வரம் சென்று, 'திலஹோமம்' செய்துவிட்டு வாருங்கள். இதுதான் பரிகாரம்.

◇ வீடுகளில் வாழைக்காயை சிரார்த்த தினம் மற்றும் அமாவாசை நாட்களில் கண்டிப்பாக சமைக்க வேண்டுமென்பதற்கு காரணம் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்....?

வாழைக்காய் தென் புலத்தாருக்கு (பித்ருக்களுக்கு) ஏற்றது. ஒருவன் அன்னம் மற்றவை சமைத்து சிரார்த்தம் செய்யச் சக்தியில்லை, வசதி இல்லை என்றால் ஒரு வாழைக்காயும், அரிசியும் பிராமணர் ஒருவருக்கு கொடுத்து விட்டால் போதுமானதாகும்.

◇ நம்மைப் படைத்த இறைவனுக்கு முதலிடம் கொடுக்காமல், மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்று வரிசையிட்டு வணங்கச் சொல்வது சரிதானா?

சரியானதே! நாம் இறைவனிடம் பக்தி செலுத்துவதற்கே பிறந்துள்ளோம். பிறந்த காரணமும் அதுவே. அத்தகைய பிறப்பினை அளித்தவர்களை முதலில் தெய்வமாக வணங்க வேண்டும். பின்னரே தெய்வத்தை நாட வேண்டும்.

◇ பித்ருக்களின் நினைவு நாளில் (திதியன்று) வாசலில் கோலம் போடலாமா?

பித்ருக்களின்திதி தினத்தன்று வாசலில் கோலம் போடக்கூடாது.

◇ தெவசம் கொடுக்க வழியில்லாதவர்கள் அதற்கு மாற்றாக ஏதாவது செய்யலாமா?

பசுமாட்டிற்கு ஆகாரம் கைக்கலாம்.

◇ நம்முடைய முன்னோர்கள் இறந்து விட்டால் பூஜை செய்யக்கூடாது - மலைக்குச் செல்லக்கூடாது, பண்டிகை கொண்டாடக்கூடாது என்ற இவைகளுக்கு விளக்கம் என்ன?

நம்முடைய தாய் தந்தையர்கள் இறந்து விட்டால் அவர்களுடைய குமாரர்கள் ஒரு வருட காலம் வரை மலைக்குச் செல்வது, விசேஷ விரதங்கள், பண்டிகைகள் கொண்டாடுவது கூடாது. ஆனால் நித்தியப்படி செய்ய வேண்டிய பூஜைகளைத் தொடர்ந்து செய்யலாம். கர்மா செய்யாத மற்ற தாயாதிகள், பந்துக்கள் பெண்ணைச் சேர்ந்த மாப்பிள்ளை குடும்பத்தார்கள் முதலியவர்கள் வழக்கம்போல் எல்லாம் செய்யலாம். அவர்களுக்கு ஆண்டுத் தீட்டு கிடையாது.

◇ பத்ரியில் - கயையில் பிண்டப் பிரதானம் செய்தால் பிறகு ஆண்டுதோறும் சிரார்த்தம் செய்ய வேண்டாம் என்கிறார்களே - விளக்கம் என்ன?

ஆண்டு சிரார்த்தம் கட்டாயம் செய்தே ஆக வேண்டும். கபையில் செய்வது மிகவும் புண்ணியம். கங்கையில் ஸ்நானம் செய்வதுபோல் புனிதமான க்ஷேத்ரங்களில் பிண்டப் பிரதானம் செய்வது மிகவும் உயர்ந்தது.

◇ வெளியில் செல்லும்போது மரண உள்வலத்தில் செல்லுவோர் இறைக்கும் மலர்கள் முதலியவை நம்மீது படுகின்றன. நாம் மிதித்துச் செல்கிறோம். இதனால் நாம் வீடு சென்றதும் குளிக்க வேண்டுமா? அல்லது கை, கால் சுத்தம் செய்தால் போதுமானதா? மரண உள்வலத்தில் இறைக்கும் பூக்கள் நம்மீது பட்டால் ஸ்நானம் செய்வது நல்லது. கால்களில் மிதிபடும் போது கால்களை மட்டும் கழுவிக்கொண்டால் போதும்.

◇ இறந்தவர்கள், பெற்றோர்கள் ஆகியோரின் படங்களையும் சுவாமி படங்களையும் சேர்த்து மாட்டலமா?

சுவாமி படங்கள் இருக்கும் வரிசையில் வைக்காமல் வேறு வரிசையில் மாட்டலாம். சுவாமி படங்களுக்குக் கீழ் வரிசையில் அப்படங்களை மாட்டலாம். தனி இடத்தில் உயரமாக மாட்டலாம்.

◇ இறந்தவர்கள் மறுபிறவி எடுக்கிறார்கள் என்பது எவ்வாறு கூற முடியும். பூகம்பம், புயல், வெள்ளம் போன்றவைகளால் இறப்பவர்களுக்கு மறுபிறவி உண்டா?

பிறந்ததெல்லாம் இறந்திருக்க வேண்டும். இறந்ததெல்லாம் பிறகு பிறப்பு எடுக்கும். அதுதான் கீதையுடைய அடிப்படை அதுதான் வேதத்தின் அடிப்படை. இந்து மதத்தின் அடிப்படை. பிறவாமல் மரிக்க முடியாது. மரிக்காமல் பிறக்க முடியாது. இது ஒரு நியதி. ஆகவே, ஒருத்தர் பிறந்தார் என்றால், முன்னாடி மரித்திருக்க வேண்டும். அதைத்தான் கீதை சொல்லுகின்றது. இறந்தவன் தான் அடுத்த பிறவியில் பிறக்கின்றான் என்பதற்கு என்ன அடையாளம் என்றால், மனிதன் இறக்கும்போது அநேகமாக அழுதுகொண்டு தான் இறக்கின்றான். அவனை சுற்றி உள்ளவர்களும் அழுகிறார்கள். அந்த எண்ணங்கள் அந்த உயிரினிடத்தில் படுகிறது. பிறகு அடுத்தப்படியாக பிறவி எடுக்கின்றான். ஒரு குழந்தையாக பிறக்கின்றான். அங்கே பிறக்கும்போது, அந்த குழந்தை அழ வேண்டும். அப்போது நாமெல்லாம் சிரிக்கின்றோம். அப்போது குழந்தை அழாமல் பிறந்து விட்டால், நாமெல்லாம் அழ வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை வந்து விடுகிறது. ஆக பிறக்கும்போதும் சரி, இறக்கும்போதும் சரி, அழவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகின்றது, இறக்கும் போது அழவேண்டிய சம்ஸ்காரம், எண்ணங்கள், அடுத்தபிறவியிலே, அழுதுகொண்டே பிறக்க வேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது, மறு பிறவி உண்டு என்பது. ஆகவே, எந்த பிறவியாக இருந்தாலும், தொடர் பிறவி இல்லாமல் நமக்கு வராது. ஆகவே முன்பிறவி, இப்பிறவி இரண்டிற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. ஆகையினாலே இயற்கையாக இருந்தாலும் சரி, செயற்கையாக இருந்தாலும் சரி, பூகம்பங்களின் காரணமாக இருந்தாலும் சரி, எப்படி இறந்தாலும் சரி, அடுத்த பிறவி என்பது இறைவனுக்கு உண்டு. வினைப்பயன் என்பது கட்டாயம் உண்டு. வினைப்பயன்

இல்லாமல் யார் மகாத்மாவாகிறார்களோ, ஞானியாகிறார்களோ, சாதுவாகுகிறார்களோ அவர்களுக்கு மறுபிறவி கிடையாது. ஆகவே பூகம்பத்திலிறந்தாலும், ப்ரளயத்திலிறந்தாலும் எல்லோருக்கும் மறு பிறவி உண்டு. அத்தனை பேரும் ஏதோ ஒரு பிறவி எடுப்பார்கள். எடுத்துத்தான் தீரவேண்டும் ஆகவே இறந்தவர்கள் மறுபடி பிறப்பார்கள்.

- ◇ ருத்ராஷ்ட மாலை அணிந்திருப்பவர்கள் இறந்தவர்கள் வீடுகளுக்கும், இறுதிச் சடங்குகளிலும் கலந்து கொள்ளலாமா? அப்படிப் போகும்போது அதைக் கழற்றி விடலாமா?
ருத்ராஷ்ட மாலையை முடிந்தவரையில் இறுதிச் சடங்குகளில் கலந்துகொள்ளும் சமயம் கழற்றி விடவும்.
- ◇ புண்ணிய காலங்களில், அமாவாசை முதலிய தினங்களில் பிதர்களுக்கு தர்ப்பணம் செய்யும் முன் விபூதி இட்டுக் கொள்ளலாமா?
அவரவர்கள் சம்பிரதாயப்படி (அவர்கள் தகப்பனார் செய்தபடி) செய்யவும்.
- ◇ இரண்டு வருடங்களுக்கு முன் எனது தகப்பனார் காலமாகி விட்டார். சில காரணங்களால் இதுவரை அமாவாசை தர்ப்பணம் செய்யவில்லை. என் மனைவி கர்ப்பமாக இருப்பதால் தர்ப்பணம் செய்யலாமா?
தர்ப்பணம் செய்யலாம்; நல்ல பிள்ளை பிறக்கும்.
- ◇ உலகில் தீர்காயுளுடன், சிலர் அற்பாயுளுடன் இருக்கிறார்கள். இதற்கு என்ன காரணம்?
முற்பிறவியில் சிறிதளவு புண்ணியம் செய்திருப்பவர்கள் அற்ப ஆயுளும், நிறைய புண்ணியம் செய்திருப்பவர்கள் நிறைந்த ஆயுளும் உள்ளவர்கள் ஆவார்கள்.

அதனால் தான், நல்ல காரியங்களை, தான தர்மங்களை இப்பிறவியில் செய்யச் சொல்கிறார்கள்.

◇ என் மாமனார் மறைந்து ஆறு மாதங்கள் ஆகிறது. என் மைத்துனர் மாதாமாதம் 'மாசியம்' செய்கிறார். நாங்கள் போடுவது இல்லை.

மாதம் அமாவாசை தர்ப்பணம் கூட என் கணவர் செய்வதில்லை. அதனால் கெடுதல் ஏற்படாதே?

தர்ப்பணம் செய்யாததால் அதற்கு பரிகாரம் இருந்தால் தெரியப்படுத்துங்கள். செய்யக் காத்து இருக்கிறோம்?

தங்கள் கணவர் பெரிய (மூத்த) மகனாக இருந்தால், தகப்பனாருக்கு அவரே எல்லாம் செய்ய வேண்டும்.

ஆனால் அமாவாசை தர்ப்பணம் செய்யாமல் இருக்கக் கூடாது. கட்டாயம் இனிமேலாவது விடாமல் செய்யட்டும்.

◇ அண்ணன் மகன் இறந்தால், தம்பி குடும்பத்திற்கு தீட்டு உள்ளது. அந்த ஒரு வருடத்திற்குள் தம்பி வீட்டார் ஐயப்பன் மலைக்குச் செல்லலாமா?

தர்ம சாஸ்திரப்படி தாய், தந்தைக்கு எந்தப்பிள்ளை கர்மகாரியம் செய்ய வேண்டும்?

பெரியோர்களுக்கு தெவசம் செய்து காக்கைக்கு அன்னம் வைப்பது ஏன்?

காரியம் செய்யும் குடும்பத்தார்களைத் தவிர மற்றவர்கள் மலைக்குச் செல்லலாம். தர்ம சாஸ்திரப்படி தாய், தந்தை இருவருக்குமே மூத்த பிள்ளைதான் காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். தெவசம் செய்யும் நாளில், காக்கை எழுபதுமாக இருப்பதால் அதற்கு அன்னம் அளிக்க வேண்டும்.

ஸ்ரீ சுவாமி சிவானந்தரின் அறிவுரைகள்

இவ்வுலகில் படைக்கப்பட்டுள்ள ஒவ்வொன்றும் கண்டிப்பாக மரணம் அடைந்தே தீரவேண்டும். மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சவேண்டாம். கடவுளைத் தொடர்ந்து நினைத்துக் கொண்டு இருக்கும்பொழுது மரணத் தருவாயில் கூட அவரை நீங்கள் நினைக்கலாம். இவ்வாறு செய்து கொண்டிருந்தால் கடவுள் உங்களை அவரிடம் அழைத்துக்கொண்டு செல்வார். உங்களுக்கு மறுபிறவி என்பது எப்பொழுதும் கிடையாது. மரணம் என்பதும் உங்களுக்குக் கிடையாது.

இந்த உலகில் உள்ள யாவும் கடவுளின் படைப்பாகும். கடவுள் எல்லா வஸ்துக்களையும் முழுமையுடன் பூர்த்தி செய்து வைக்கின்றார்.

உங்களது கடமை எப்பொழுதும் அவரை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு நீங்கள் செய்து கொண்டு இருந்தால் சமாதி நிலையை அடையும் ஒரு நேரம் வரும். அந்தச் சமாதியில் மனம் வேலை செய்வது முற்றிலும் நின்றுவிடும். இந்நிலை தூக்கத்தினின்று வேறுபட்டதாகும். உறங்கும்பொழுது நீங்கள் எதையும் அறியமாட்டீர்கள். ஆனால் சமாதி நிலையில் நீங்கள் யாவற்றையும் அறிவீர்கள். இந்த நிலையில் நீங்கள் கடவுளுடன் ஒன்றாக ஐக்கியமாகி விடுவீர்கள். நீங்கள் இறை அம்சமாகவே மாறி எல்லாவற்றையும் அறிவீர்கள். நீங்கள் எப்பொழுதும் எவரையும், மனதாலும், வார்த்தையாலும் மற்றும் செய்கையினாலும் புண்படுத்தமாட்டீர்கள். ஆசைகள் என்பன உங்களுக்கு இராது. இந்நிலையை நீங்கள் கண்டிப்பாகச் செய்தாக வேண்டும். கடவுள், குருவை வழிபடுதல், தூய்மை, நடத்தையில் நேர்மை, மிதமானதன்மை, அகிம்சை போன்றவைகள் உடம்பில் தவத்தை வடிவமைக்கின்றன.

இன்சொற்கள், உண்மையானதன்மை, பிறருக்கு நன்மை தரும் சொற்கள், மத நூல்களைப் படித்தல் போன்றவைகள் பேசுவதில் தவத்தை உருவாக்குகின்றன. உற்சாகமுள்ள மனம் நல்ல சுவாவம், நல்ல எண்ணங்கள், கட்டுப்பாடான மனம் இவைகள் மனத்தில் தவத்தை அனுசரிக்கின்றன.

“மனதை என்மீது செலுத்து; எனக்காக சேவை செய். எனக்காகத் தியாகம் செய். என்னைப் பணிந்து வணங்கு. ரின்பு நீ என்னிடம் வசிப்பாய் என்பதில் சிறிதும் ஐயமில்லை என்பதை நான் உனக்கு உறுதியளிக்கிறேன். கடமைகளை எல்லாம் செய்துவிட்டு என்னைச் சரணடைந்துவிடு. உன்னைப் பாவங்கள் அனைத்திலிருந்தும் விடுவிக்கின்றேன். வருந்தாதே”

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

மகன் தாய் தந்தைக்கு ஆற்றும் உதவி

“அன்னையும் பிதாவும் முன்னறி தெய்வம்.” நமது வேதங்களும் பெரியோர்களும் மக்களுக்குத் தாய் தந்தை தெய்வம் என்று கூறுகின்றன.

மாதா பிதாக்களைவிட அந்நியமாக மற்றொரு தெய்வம் மக்களுக்கு இல்லை என்பதற்குக் குணம் நிறைந்த முனிவர்களும் சாட்சி கூறுவார்கள்.

அவர்களைக் காட்டிலும் சிறந்த வஸ்து ஒன்று உண்டானதும் இல்லை; உண்டாக போவதுமில்லை. ஆகவே, மனிதனுக்குத் தாய் தந்தையரைவிடச் சிறந்த வஸ்து மூன்று உலகங்களிலும் இல்லவே இல்லை.

நம்மைப் பெறுவதற்காக அநேக தான தருமங்கள் செய்கிறார்கள். சரீரம் இளைத்துப் போகும்படி விரதமிருக்கிறார்கள். குழந்தையை வேண்டித் தமது மெல்லிய பாதங்கள் கல்லிலும் முள்ளிலும் அடிபட யாத்திரை மேற்கொள்கிறார்கள். இவ்விதம் தவமா தவம் இருந்து கர்ப்பம் உண்டானபிறகு தாயானவள் மா பலா முதலிய கனிவாக்கங்களைச் சாப்பிடுவது கிடையாது. உண்டியைச் சுருக்குகிறாள்; கர்ப்பம் நாசமடையாமலிருக்க வேண்டுமே என்று விசாரப்படுகிறாள்; மூன்றாது மாதத்தில் மசக்கு என்னும் நோயால் மிகுந்த துன்பத்தை அடைகிறாள்; மாதம் ஏறஏற அநேகவிதமான துன்பங்களை அனுபவிக்கிறாள்; ஒன்பதாவது மாதத்தில் திரும்பிப் படுப்பதாகியிருந்தால் மெல்ல அமர்ந்து பிறகு படுக்கிறாள். ஒன்பதாவது மாதத்தில் மெல்ல அமர்ந்தபிறகு படுக்கிறாள். நடக்க முடியாமல் தவிக்கிறாள். கர்ப்பத்தினால் தாய் பட்டும் பாடுகள் எண்ணிலடங்கா. குழந்தை வெளிப்படும் காலத்தில் அளவில்லா வருத்தத்தை அடைகிறாள்.

குழந்தை மலஜல விசர்ஜனம் செய்தால் கொஞ்சங்கூட முகம் களிக்காமல் எடுத்தெறிகிறாள். குழந்தைக்கு ஏதேனும் வியாதி வந்தால் தான் மருந்து சாப்பிட்டுப் பத்தியமிருக்கிறாள்; தூக்கத்தை வெறுத்துவிடுகிறாள்.

குழந்தை இளைத்துப் போனால் சந்திகளில் கழிப்புக் கழித்துப் போடுகிறாள். குழந்தையை முன்னிட்டுச் சிறுதெய்வங்களையும் பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறாள். குழந்தை பால் அருந்தாவிட்டால் கண்ணீர்விட்டு அழுகிறாள்.

குழந்தையின் சௌகரியத்திற்காகத் தாழ்ந்தவர்களைக் கொண்டு மந்திரித்து கயிறு கட்டிக்கொள்கிறாள். குழந்தை சாப்பிடமுன் தான் சாப்பிடமாட்டாள்; மகன் பள்ளிக்குச் சென்று வீட்டுக்குத் திரும்பிவரச் சிறிது காலதாமதமானாலும், “இன்னும் என் அருமை கண்மணி வரக் காணாமே?” ‘பசியினால் வாடுவானே!’ என்று பரிதவித்து, அடிக்கடி வாசலில் வந்து பாக்கிறாள். குழந்தை சாப்பிடாவிட்டால், “அப்பா வருவார், பழம் வாங்கி வருவார்” என்று இனிய வார்த்தைகளைக் கூறி அன்னம் அருந்தச் செய்கிறாள். சில தாய்கள் குழந்தைக்கு ஜலதோஷம் உண்டானால் அடிக்கடி மூக்குச் சிந்தினால் நாசி வலிக்குமே என்று எண்ணி வாயினால் உறிஞ்சுகின்றனர். ஆ! என்ன! மாதாவின் கருணை! அவர்கள் பரிவுதான் என்ன!

குழந்தைகள் துன்பப்படத் தாய் தந்தையர் மனம் சகிக்கமாட்டார்கள். தனக்கு என்ன துன்பம் வந்தாலும் மகனுக்குத் தெரிவிக்காமல் தாயே அனுபவிக்கிறாள். ஆகாரம் சிறிது கிடைத்தால் அதனை மகனுக்குத் தந்து தாய் தந்தையர்கள் பட்டினியாக இருக்கிறார்கள். தாய் தந்தையர்கள் செய்யும் நன்றியை யாரே கூற வல்லார்? குழந்தையினால் மாதா பிதாக்கள் படும் துன்பம் அளவிடமுடியாது.

“நன்றி மறவேல்” என்னும் அருமைத் திருமொழிக்கு மேனோக்காகச் சொற்பொருளை மட்டும் நோக்கினால் நீ தாய் தந்தைக்குச் செய்யவேண்டிய நன்றியை மறவேல் என்றும், உனக்கு பெற்றோர் செய்த நன்றியை நீ மறவேல் என்றும், உனக்குப் பெற்றோர் செய்த நன்றியை மறவேல் என்றும், பழைய பாட்டி கூறியிருக்கிறாள்.

தாய் தந்தையர் மனதை நோக்கச் செய்யும் பிள்ளைகள் வாழ்வார்களா? எவனொருவன் ஈன்றோரை நிந்திக்கிறானோ அவன் மறுபிறவியில் ஊமையாகப் பிறக்கிறான். மீளா நரகத்திலிருந்து அவன் ஒருபோதும் தப்பவே முடியாது.

பெற்றோர்கள் பசியால் வாட எவன் உண்டு உறங்குகிறானோ அவனுக்குதான் பைத்தியம் பிடிக்கிறது. கடுஞ்சொல் சொல்கிறவனுக்கு நாக்குபுற்று உண்டாகிறது. தாய் தந்தையரைக் கோபத்தினால் கண் சிவந்து பார்க்கிறவனுடைய கண்களை யமதூதுவர்கள் அக்கினியில் காய்ச்சிய ஊசிகளைக் கொண்டு குத்துவார்கள்.

அவர்களுக்கு ஏவல் செய்யக் கூசின பாவியை யமதூதுவர்கள் கடுகின்ற தாமிர நீரை அவர்கள் சரீரம் நடுங்கி அலறும்படி அவர்கள்மீது வார்ப்பார்கள். யமபுரத்தில் அவர்கள் படுகிற துன்பம் எழுத வொண்ணாது!

ஆகவே தாய்தந்தைக்கு ஒருநாளும் துன்பம் செய்யவேகூடாது; அவர்கள் மனம் வருந்தும் வகையில் எந்த ஒரு காரியமும் செய்யக்கூடாது; அவர்கள் இஷ்டத்திற்கு மாறாக நடக்கக்கூடாது.

பெற்றோர் இஷ்டம் இல்லாமல் ஒரு காரியத்தையும் செய்யக்கூடாது. ஒரு செயலை ஆரம்பிக்கும்போது தாய் தந்தையை வணங்கியே தொடங்க வேண்டும். காலையில் எழுந்தவுடன் பெற்றோர்களைத் தூரத்திலிருந்து வணங்கி அவர்கள் விரும்பினால் நெருங்கி வரவேண்டும். அவர்கள் சந்தியில் நிமிர்ந்து பார்க்கக்கூடாது.

மக்கட்குத் தாய்தந்தை கூறும் நல்வாக்கே வேதவாக்கு; பெற்றோர்களே மூன்று உலகங்களுமாவர்; தாய்தந்தையரைப் பூஜிப்பதால் புண்ணிய லோகங்களைப் பெறுகிறார்கள். அவர்களை பூஜிப்பதால் மூன்று லோகத்திலும் கீர்த்தி உண்டாகிறது. அவர்களைப் பூஜிப்பதால் மும்மூர்த்தியும் பரம சந்தோஷத்தை அடைகிறார்கள்.

தாய்தந்தையரைத் தெய்வம் போல் நினைத்துச் சதா சர்வகாலமும் பூஜிக்க வேண்டும். ஈன்றோரைத் தவிர வேறு தெய்வம் இல்லை. அவர்கள் சம்மதம் பெறாமால் ஒரு தர்மத்தையும் செய்யப்படாது; தாய் தந்தையருக்குப் பணிவிடை செய்வதே சிறந்த வேலை என்று பணி செய்ய வேண்டும்.

“கௌரவத்துக்கு உரிய யாவருக்குள்ளும் தாயே அதிகக் கௌரவத்துக்கு உரியவள்; அப்படியே தந்தை வானத்தை விட அதிகம்

உயர்ந்தவர்” என்று ஒரு சமஸ்கிருத சுலோகம் கூறுகிறது. தாய்தந்தையர் மனங் கோணாமல் ஒருவர் அவசியம் நடத்தல் வேண்டும்.

அவர்களிடம் நயமான வார்த்தை சொல்ல வேண்டும். வயது முதிர்ந்த காலத்தில் தாய் தந்தையர் படுக்கையிலேயே மலஜலம் கழித்தால் சிறிது கூட அசங்கியம் இல்லாமல் முகம் களிக்காமல் சுத்தப்படுத்த வேண்டும்.

புத்தி மாறாட்டத்தால் ஏதேனும் தன்னை வைதாலும் அவையெல்லாம் ஆசீர்வாதமென்று நினைத்து சுடுமுகத்தை காட்டாமல் பொறுத்துக் கொள்ள வேண்டும்; புத்தித் தடுமாற்றத்தினால் சில சமயம் தன்னை அடித்தாலும், “அப்பா! ஓங்கி அடித்தால் அந்த அதிர்ச்சியினால் தங்கள் கை வலிக்குமே” என்று இனிமையாகப் பரிஷுடன் சொல்ல வேண்டும்; பெற்றோர் செய்த நன்றிக்கு மக்கள் நூறாண்டு வரைக்கும் தொண்டு புரிந்தாலும் ஒரு நாள் வளர்த்ததற்குச் சமானமாகாது.

தாய்தந்தைக்குப் பணிவிடை செய்வதே சிறந்த தவம்! பெற்றோரை நிராகரித்துக் கானகத்திற் சென்று அருமையாகத் தவம் செய்தாலும் தேவர்களும் முனிவரும் இகழ்வார்கள். ஆன்றோர் போற்றும் காசி கண்டம் என்ற நூல் “தந்தை தாய் பணிதல் செய்யுந் தவமலால் தவம் வேறில்லை” என்று தெளிவாக கூறுகிறது.

மகன்தந்தைக் காற்றும் உதவி இவன்தந்தை
எந்நோற்றான் கொல்லெனும் சொல்

என்ற பொய்யில் புலவர் திருவாக்கிற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்தல் வேண்டும்.

- திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் சுவாமிகள்

சீல சந்தேகங்களும் அதற்குரிய பதில்களும்

● நாம் புண்ணியம் செய்தால் சுவர்க்கத்துக்குப் போவதாகவும், பாவம் செய்தால் நரகத்துக்குப் போவதாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.... அப்படியானால் மறுபிறவியின் அவசியம் என்ன? மீண்டும் பிறக்கும் நிலை எப்போது ஏற்படும்?

பிறப்பும் - இறப்பும் வாழ்க்கையின் எல்லைகள். இந்த இரண்டையும் கடந்து நிற்பதே ஆன்மா. அதை உணர்ந்தால் இந்த இரண்டுமே பொருளற்றதாக ஆகிவிடும். தன்னை உணர்ந்த மனிதன் இந்த நிலைகளைக் கடந்துவிடுகிறான். இறப்பு அவனை பாதிப்பதில்லை. இதையே பிரகதாரணிய உபநிடதம் எடுத்துச் சொல்கிறது. ஆனால் இந்த வாழ்க்கையில் அவன் செய்த காரியங்கள் ஏற்படுத்தும் உணர்வுகளும் வாசனைகளும் ஆத்மாவின் பயணத்தைத் தொடர்கின்றன. இதனால் ஏற்படும் வேதனை தரும் பாதிப்பையே நரகம் என்றும்; நல்ல காரியங்கள் ஏற்படுத்தும் இனிமையான பாதிப்பையே சுவர்க்கம் என்றும் சொல்லுகிறோம். இதை ஒட்டியே அவனுடைய அடுத்த பிறவியும் ஏற்படுகிறது.

ஒரு மனிதன் தனது வாழ்க்கையில் தேடிக்கொள்ளும் நற்பலன்கள் அதிகமாக இருந்தால், அதை ஒட்டி அவனுக்கு மரணத்துக்குப்பின் இனிய அனுபவம் ஏற்படுகிறது. கெட்ட பலன்களே அதிகமாக இருந்தால் துன்பம் நிறைந்த அனுபவம் உண்டாகிறது. இந்த அடிப்படையிலேயே அவனுக்கு மறுபிறவியும் ஏற்படுகிறது. இந்த அனுபவங்களை ஒட்டியே அவனுக்கு மறுபிறவி நல்லவிதமாகவும், வேறு விதமாகவும் அமைகிறது. ஆத்மா தொடர்ந்து அனுபவிக்கும் அனுபவங்களே சுவர்க்கம், நரகம், மறுபிறவி எல்லாம் ஆகும். இதை உணர்ந்து கொண்டால் நாம் பிறப்புக்கும் - இறப்புக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியதில்லை.

-பகவான் ரமணர்.

● பக்திமார்க்கத்தில் முன்னேற்றம் காணுவதற்கு நாம் கடைப்பிடிக்கும் வழிகள், சாதாரண வாழ்க்கையிலும் நமக்கு உதவ முடியுமா? அப்படி நாம் பின்பற்றக்கூடிய நடைமுறை எது?

நாம் மனதைப் பக்குவப்படுத்திக்கொள்ளச் செய்யும் ஒவ்வொரு காரியமும், கடைப்பிடிக்கும் ஒவ்வொரு பழக்க வழக்கமும், நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையைத் தூய்மையாகவும், அமைதியாகவும் வைத்துக்கொள்கிறது.

முதலாவது, ஆகாரத்தில் கட்டுப்பாடு அமைய வேண்டும். சோம்பலையும் மந்த நிலையையும் தூண்டும் உணவையோ, வீரியத்தையும் போட்டி போடும் வேகத்தையும் தூண்டும் உணவையோ சாப்பிடக்கூடாது. உடம்பில் நிதானத்தையும், உள்ளத்தில் அமைதியையும் கொடுக்கும் உணவையே உட்கொள்ள வேண்டும். இப்படி நாம் உட்கொள்ளும் சாத்வீக உணவே இருவிதத்திலும் சிறந்தது.

இரண்டாவது, நாம் பேசும் பேச்சைப் பொறுத்தது. மற்றவர்களைக் குறை கூறுவதோ, அவர்கள் மீது கோபம் கொள்ளுவதோ, பொறாமை உணர்வை வளர்த்துக் கொள்வதோ இன்றி பேச்சில் நிதானத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். மித ஆகாரத்தைப் போல, மிதசம்பாஷணை அவசியம் என்று சாத்திர நூல்கள் கூறுகின்றன.

மூன்றாவது, நமது சிந்தனை, கடந்ததைப்பற்றி நினைப்பதோ, வரப்போவதைப்பற்றி கவலைப்படுவதோ நமது அமைதியைக் குலைக்கும். அது உடலிலும் கோளாறுகளை உண்டாக்கும். இன்று நடப்பதை செவ்வனே கவனித்து, அதில் நமக்கும் பிறருக்கும் நன்மையே பிறக்கும் வழியில் நம்முடைய சிந்தனை செல்ல வேண்டும். இதுவே உடல், உள்ளம் இரண்டிற்கும் சிறந்தது.

நாலாவது, தூக்கம். நமது வாழ்க்கையின் இருபத்து நான்கு மணி நேரத்தில் நமக்கு ஆறுமணி நேரத்துக்குமேல் தூக்கம் தேவை இல்லை. இரவிலும் நிறையத் தூங்கிவிட்டு பகலிலும் தூங்குவது சோம்பலை வளர்க்கும். அது நமது சிந்தனாச் சக்தியை பாதிக்கும். ஆகவே, அளவான தூக்கம் இருவிதத்திலும் ஏற்றதாகும்.

ஐந்தாவது, மனநிறைவும் மகிழ்ச்சியும் ஆகும். ஆண்டவன் நமக்கு அளித்ததை ஏற்றுக்கொண்டு, மனத்திருப்தியுடன் எளிய வாழ்க்கையை மேற்கொள்ள முயலவேண்டும். அப்போது கவலைகள் குறையும். பக்திமார்க்கத்தில் மனத்தைச் செலுத்த வாய்ப்பும் நேரமும் கிடைக்கும். உடலுக்கும் அமைதியான செயற்பாடு கிடைக்கும். எல்லாவற்றிலும் ஆனந்தத்தை உணரலாம்.

மித ஆகாரம், மிதசம்பாஷணை, மித சிந்தனை, மிதநித்திரை, சந்தோஷம் ஆகிய இந்த ஐந்தும் மனத்தை தூய்மைப்படுத்தி நம்மை நல்வழியில் திருப்பிவிடக்கூடியவை. பக்திக்கும் அன்றாட வாழ்க்கைக்கும் இவை உகந்தவை. உடல் இயக்கத்துக்கு உதவும் ஸ்தூல சரீரத்துக்கும், உள்ளத்தை ஒட்டிய காரண சரீரத்துக்கும் இவை ஒற்றுமையையும், ஒழுங்கான இணைப்பையும் கொடுக்கும். அதனால் வாழ்க்கையில் எல்லாவிதத்திலும் நன்மைகள் கிடைக்கும்.

-ஸ்ரீ கணபதி சச்சிதானந்த சுவாமிகள்.

● அதிகமாக வெளியே போகமுடியாதவர்கள், வயதானவர்கள், பகவானின் அருளைப் பெற அன்றாடம் என்ன செய்ய வேண்டும்? எளிய முறையில் பக்தி உணர்வோடு வாழுவது எப்படி?

காலையில் படுக்கையை விட்டு எழுந்திருப்பதற்கு முன் சிறிது நேரம் பகவானைத் தியானம் செய்து விட்டு எழுந்தால் நல்லது. பகவானைத் தியானிப்பதற்கு நிற்க வேண்டும், உட்கார வேண்டும் என்பதெல்லாம் இல்லை. எந்த நிலையிலும் தியானிக்கலாம். படுத்துக்கொண்டபடியே தியானிக்கலாம். “என் உள்ளத்தைக் காத்தருள்வாய். நீ கோயிலிருக்கத் தகுந்த இடமாக என்னுடைய உள்ளத்தைச் சுத்தமாக வைத்துக்கொள்ள உதவுவாய்!” என்று மனதுக்குள் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டு எழுந்திருக்கவும்.

இரவில் படுத்துத் தூங்கும்பொது ஆண்டவனைத் தியானித்து விட்டு தூங்க வேண்டும். இதற்கு ஒரு நிமிஷமே போதும். ‘இன்று நான் செய்த குற்றங்கள் இன்றோடு தீர்ந்து போகட்டும். இனி இவ்வாறு செய்யமாட்டேன். அவை மறுபடியும் என்னைச் சேராது இருக்க

அருள்புரிவாய்!” என்று ஆண்டவனிடம் சொல்லிவிட்டுத் தூங்க வேண்டும். பகவான் நமக்கு பக்கத்திலேயே இருக்கிறார்; எங்கோ தூரத்தில் அல்ல.

-ராஜாஜி.

பகவானை தகப்பன் சொருபமாகவும், குழந்தை சொருபமாகவும் தியானிக்கலாம். இருப்பினும் தாயின் வடிவமாக நினைத்துப் பார்ப்பதே எளிதாக இருக்கும் என்று நினைக்கத் தோன்றுகிறது. அந்தச் சமயத்தில் தோன்றிய படி செய்யலாம். இப்படி இயல்பாக வழிபடுவதில் சிரமம் ஒன்றும் இல்லை. இதை எளிதாக எல்லோரும், எப்போதும், எந்த நிலையிலும் செய்யலாம். உள்ளம் கரைந்துருகினால் ஆண்டவனின் அருள் நிச்சயமாகக் கிடைக்கும்.

● நாம் செய்யும் பாபங்கள் உடலால்தான் ஏற்படுகின்றன. அப்படிப்பட்ட உடல் மரணத்தின்போது அழிந்துபோய் விடுகிறது. அத்துடன் அதனால் ஏற்பட்ட பாப புண்ணியங்களும் போய்விடுவதுதானே நியாயம்?

நம்முடைய பொருட்களான பெட்டி, சட்டை, மோதிரம் போன்றவற்றை என்னுடைய பெட்டி- என்னுடைய சட்டை- என்னுடைய மோதிரம் என்று சொல்லுகிறோம். அதேபோல என்னுடைய உடல் என்றும் நாம் நடைமுறையில் கூறுவது வழக்கம். உடம்பு சரியாக இல்லை என்றும், உடம்பு நன்றாக இருக்கிறது என்றும் சொல்லும் போது அது நம்முடையது என்று சார்ந்த ஒரு பொருளாகவே மதிக்கிறோம். வேதாந்தம் படிக்காத சாதாரண மனிதர்கள் 'நான்' என்று சொல்லுவது இந்த உடலையே என்று நினைப்பார்கள். ஆத்மஸ்வரூபம் தெரிந்த அறிவாளிகள், ஆத்மாவுக்கு இந்த உலகில் உடையதான பொருளே உடல் என்று புரிந்துகொள்வார்கள்.

அந்த ஆத்மாவுக்கு புண்ணிய பாபங்களால் கிடைக்கும் உடல் தான் நம்முடைய வாழ்க்கையை நிர்ணயிக்கிறது. பாபம் செய்தவன் நாயாகப் பிறந்து அவதிப்படுகிறான். புண்ணியம் செய்தவன் உத்தமமான குடும்பத்திற் பிறந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்து மேன்மை அடைகிறான். இதற்குரிய உடலை இப்படி நாம் நமது பாப புண்ணியங்களின் மூலமாகவே பெறுகிறோம். இந்த உடல் அழிந்துபோய் விடும். ஆனால் அவற்றால்

செய்த காரியங்களின் பயன் அழியாது. அது அழியாத ஆத்மாவடன் தொடரும். இதை ஒருவன் நிச்சயமாக தெரிந்துகொண்டு விட்டானேயானால், விலைக்கு வாங்கின மாடுகளைத் தீனி போட்டு வளர்ப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல், அதைக் கொண்டு தனக்கு வேண்டிய முக்கியமான காரியங்களைச் செய்து கொள்வதைப்போல, தான் புண்ணிய பாபங்களால் சம்பாதித்த உடலைச் சோறு போட்டு வளர்ப்பது மட்டும் அல்லாமல், தான் நல்லகதி அடைவதற்குரிய காரியங்களையும் செய்ய வைத்து மேன்மை அடைய முயற்சி செய்வான்.

—கவாமி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கர்.

● ஆத்மா என்பது நம்முடைய உடலில் எங்கே இருக்கிறது? அதை நாம் எப்படி உணருகிறோம்? அது நம்மை எப்படி இயக்குகிறது?

ஒரு செடிக்குத் தண்ணீர் விடுகிறபோது நாம் தனித்தனியாக இலை, பூ, காய் என்று பிரித்துத் தண்ணீர் விடுவதில்லை; உரம் இடுவதும் இல்லை. வேரில் இடப்படுகின்ற நீரோ உரமோ, வேர் மூலமாகத்தான் செடி முழுவதற்கும் பரவுகிறது. அவ்வாறு செடி வளருவதற்கான சகல சக்தியையும் அளிக்கிறது. இந்த வேரை நாம் கண்ணால் பார்க்கிறோமா? இல்லையே?

சூரியன் உதயமாகித் தனது ஒளிவெள்ளத்தை ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் தனித் தனியே பாய்ச்சுவது கிடையாது. ஆனால் ஒவ்வொரு பொருளும் சூரிய ஒளியின் பயனைப் பெற்றுவிடுகிறது. இவ்வாறு ஒவ்வொரு செயலையும் உன்னிப்பாக கவனிக்கிறபோது, மூலத்தை மட்டும் கவனித்தால் விளக்கம் தானே தெளிவாகிவிடுகிறது. நமது எல்லா செயல்களுக்கும் மூலமாக ஒன்று இருக்கிறது. அந்த மூலமே முடிவில்லாத இந்த வாழ்க்கைக்கு ஆணிவேராகும்.

அந்த ஆணிவேரே நமது ஆத்மா. இந்த ஆத்மாவுக்குள் ஒரு சக்தியை உயிர்ப்பித்தாலே, எஞ்சியவை தானே உயிர்த்துவிடும். நம்முடைய எல்லா செயல்களும் இலை-பூ-காய் என்றால், அதற்குரிய ஆணிவேரே நமது ஆத்மா. நம்முடைய எல்லா செயல்களும் ஒளிவெள்ளத்தை அடைகின்ற தனிப்பொருட்கள் என்றால், அந்த சூரியனே அதற்குரிய ஆத்மா.

ஆத்மா தெளிவடைந்தால், அறியப்பட்டால் அதனால் அனைத்துப் பொருட்களும் ஆகர்ஷிக்கப்பட்டு, அத்தனையும் தெளிவடைந்துவிடும். ஒவ்வொரு செயலுக்கும் தனிச் சிந்தனை என்பதோ, தனிச் செயற்பாடு என்பதோ, தனித் தீர்வு என்பதோ காணவேண்டிய கட்டாயத்திலிருந்து நாம் மீண்டுவிடலாம்.

—பெரியவர் சி. இராமமூர்த்தி.

● மோட்சம் என்பது என்ன? மோட்சத்தை அடைந்தவர்களுக்கு மறுபிறவி இல்லை என்று சொல்லுவதன் தாத்தரியம் என்ன?

நம்முடைய வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு காரியத்தையும் ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளுடன்தான் செய்கிறோம். சாப்பிடுவதற்காகச் சமயல் செய்கிறோம். பரிட்சையில் தேறுவதற்காகப் படிக்கிறோம். குழந்தையைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காகக் கல்யாணம் செய்துகொள்கிறோம். இப்படி நாம் செய்யும் ஒவ்வொரு முயற்சிக்கும் ஒரு குறிக்கோள் — அதாவது, முடிவு என்பதும் இருக்கிறது. இதை எட்டியதும் அதுவரை நாம் என்ன செய்ய முயன்று கொண்டிருந்தோமோ அந்தக் காரியமும் முடிவுக்கு வந்து விடுகிறது. அப்படி நாம் அந்தக் காரியத்தைச் செய்வதில்லை. சமைத்து முடிந்தபிறகு சாப்பிடவேண்டியது தானே தவிர, சமைப்பதைப் பற்றி நினைப்பதில்லை. பரிட்சையில் பாஸ் செய்தவன் அதன் பலனைப் பெற வேலை தேடுகிறானே தவிர, மீண்டும் அந்தப்பாடங்களை படிக்கப்போவதில்லை. குழந்தை பிறந்த பிறகு ஒரு பெண் அதற்காகச் செய்துகொண்ட கல்யாணச் சடங்குகளைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை.

இதுவே நமது உலக வாழ்க்கைக்கும் பொருந்தும். இந்த உலக வாழ்க்கைக்கு வெவ்வேறு அம்சங்கள் இருக்கலாம். ஆனால் முடிவான குறிக்கோள் என்பது ஒன்றுதான். அதுவே நல்ல கதியை அடையவேண்டும் என்பது. அதற்காக தர்மநெறி தவறாமல் வாழ்க்கை நடத்துகிறான். அற்ப ஆசைகளை ஒதுக்குகிறான். மனத்தைக் கட்டுப்படுத்தி கொள்கிறான். ஆனால் இந்தக் குறிக்கோளை எட்டிய பிறகு, அவன் மறுபடியும் இந்த உலக வாழ்க்கையைப்பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. இந்த முயற்சிகளுக்காக அவனுக்கு இன்னொரு

சந்தர்ப்பம்—இன்னொரு ஜன்மம்—தேவைப்படுவதில்லை. இந்த முடிவுதான் மோட்சம் என்பது. இந்த முடிவை எட்டிய பிறகு மறுபடி ஜன்மம் கிடையாது என்று சொல்லுவதன் பொருளும் இதுதான்.

—சுவாமி சாரதாப் பிரியானந்தா.

- மோட்சம் என்று ஒரு நிலை இருக்கிறதா? வாழ்க்கையில் மோட்சத்தைப்பற்றி அறிந்துகொள்வது எப்படி? அதை நாம் அடைய முடியாமல் தடுப்பது எது?

வாழ்க்கையில் பந்தம் என்பதும், அதலிருந்து விடுதலை பெற்று மோட்சம் என்ற சுதந்திர நிலையை எட்டுவதும், ஆகிய இரண்டுமே நம் கையில்தான் இருக்கிறது. அவை நாம் வருந்தும் போது நமக்கு இடைஞ்சலாகவும், நிம்மதியுடன் இருக்கையில் நமக்கு விடுதலையாகவும் தோன்றுகின்றன. அதுவரை அவை நம்மிடத்திலேயே இருப்பதை நாம் உணரவதில்லை. மோட்சம் என்ற நிலையின் மகிமை. பந்தபாசம் என்ற நிலையில் உள்ள சிரமத்தை அறிந்தவனுக்கே புலப்படுகின்றது; மற்றவர் அதைப்பற்றிச் சிந்திப்பதில்லை. மிருகங்களும் அதைப்பற்றி நினைப்பதில்லை.

பந்தபாசம் என்பதும், மோட்சம் என்பதும் நாம் உணரக்கூடிய நமது நிலைகளே. இவை வெளியிலிருந்து வருவதில்லை. ஆனால் மனிதன் அவற்றை அடையும்வரை மோட்சம் என்பது தனியாக இருப்பதாகவே நினைக்கிறோம். ஓர் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். உங்கள் சட்டைப் பையில் வீட்டுச் சாவியை வைத்திருக்கிறீர்கள். ஞாபகமறதியாக வெளியிலிருந்து வந்ததும் கால்க்சட்டைப் பையிலும், பெட்டியிலும் அதைத் தேடுகிறீர்கள்; ஆனால் சாவி கிடைப்பதில்லை. உங்கள் மனைவி “எதைத் தேடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்கிறாள். “வீட்டுச் சாவியை எங்கேயோ தொலைத்து விட்டேன். அதைத்தான் தேடுகிறேன்!” என்று சொல்லுகிறீர்கள். கடைசியில் அந்த சாவி உங்கள் சட்டைப் பையிலேயே கைக்குட்டையின் மடிப்பிலிருந்து கிடைக்கிறது! உடனே நீங்கள் “அப்பாடா! சாவி கிடைத்தவிட்டது!” என்று சொல்லிப் பெருமூச்சு விடுகிறீர்கள். சாவி தொலையவும் இல்லை மறுபடி கிடைக்கவும் இல்லை—இரண்டுமே உங்களுடைய கற்பனைதான். ஆனால் தொலைந்ததாக ஒரு வருத்தம் ஏற்பட்டதால், அகப்பட்டதாக ஒரு மகிழ்ச்சியையும் அடைகிறீர்கள்.

அதேபோல வாழ்க்கையின் பந்த பாசங்களில் அகப்பட்டுக்கொண்டவர்களே அவற்றிலிருந்து விலகி மோட்சம் என்று ஒன்று தனியாக இருப்பதாகக் கருதுவார்கள். பந்தபாசத்தையே பொருட்படுத்தாத ஞானிகளும் அதனால்தான் மோட்சம் என்ற மகிழ்ச்சியான நிலையை இந்த உலகிலேயே அனுபவித்துவிட முடிகிறது.

—கவாமி சதாப் பிரியானந்தா.

- நாம் இந்தப் பிறவியில் அனுபவிப்பதற்கு முற்பிறவியின் செயல்கள் நாம் காரணம் என்று கூறும் மறுபிறவித்தத்துவம் இந்துமதத்தில்தான் இருக்கிறது. உலகத்தின் பெரும்பான்மையான மக்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்ளுவதில்லை. நமக்கு மட்டும் இது எவ்வாறு பொருந்தும்?

மனிதன் சிலசமயம் கடந்துபோன நிகழ்ச்சிகள் பல வற்றை மறந்துவிடுகிறான். அதனால் அவை இல்லை என்று ஆகிவிடுமா? நல்ல ஞாபகசக்தி உள்ளவர்கள் கூட, உடல் நோய் இருக்கும்போது நடந்தனவற்றை உணருவதில்லை. ஆகையால் அவை நடக்கவில்லை என்று சொல்லிவிட முடியுமா? அதேபோல முற்பிறவியில் நடந்தவை நமக்கு தெரியவில்லை என்பதால் அவை இல்லை என்று ஆகிவிட முடியாது.

இல்லாத ஒன்றிலிருந்து எதுவும் வரமுடியாது. ஆகையால் நாம் காரணம் சொல்ல முடியாத சில நிகழ்ச்சிகள் நடைபெறும்போது, அந்தக் காரியத்தின் காரணமாக வேறொரு நிகழ்ச்சி இருந்திருக்க வேண்டும் என்று கூறுவதே விஞ்ஞானபூர்வமானது. அத்தகைய நிகழ்ச்சி நமக்கு அப்பாற்பட்ட முந்தைய பிறவியில் நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதே தத்துவம். எந்தச் செயலுக்கும் பிரதியாக இன்னென்று நடந்தே ஆக வேண்டும். இது விஞ்ஞானபூர்வமானது. ஆகையால் முற்பிறவியில் சிறந்த நல்வினை, தீவினை இரண்டிற்கும் பலன்களை நாம் இப்பிறவியில் அனுபவித்தே ஆகவேண்டும் என்பது விஞ்ஞான அடிப்படையான தத்துவமே ஆகும்.

ஒரே ஊரில் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு குழந்தைகள் பிறக்கின்றன. ஆனால் அதில் ஒன்று வசதியோடு வாழ்ந்து, அறிவாளியாக உருவாகி, நல்ல பண்புகளுடன் விளங்குகின்றது. இன்னொன்று வறுமையான சூழ்நிலையில் வாழ்ந்து தீயபண்புகளுக்கு ஆளாகி, படிப்பறிவு இல்லாமல் அயோக்கியனாக வளர்ந்துவிடுகிறது. இதற்கு என்ன காரணம்? பிறக்கும் போது இரண்டுமே எந்தப் பாவத்தையும் அறியாத களங்கமற்ற உள்ளம் கொண்ட குழந்தைகள்தாம். இரண்டும் ஒரேசமயத்தில் உலகிற்குள் வந்தவைதாம். ஆனால் இரண்டிற்கும் வாழ்க்கை இரண்டு முற்றிலும் மாறுபட்ட விதமாக அமைவானேன்? இதற்கு என்ன காரணம்? இப்பிறவியில் இதற்குக் காரணம் தேட முடியாது. பெற்றோர் காரணமானால், பெற்றோரின் தவறுக்கு குழந்தை எப்படி காரணமாக முடியும்? ஆகையால் முற்பிறவியின் தொடர்பாகவே இவ்வாறு பலன் நேர்ந்தது என்றே கொள்ள முடியும்.

நாம் செய்தவற்றுக்கு நாம்தான் பதில் சொல்ல வேண்டும் என்பது தத்துவபூர்வமானது. இது நம்முடைய செயல்களுக்கு ஒரு தனித் தன்மையைக் கொடுக்கிறது. எதிர்க்காலத்தில் நன்மை கொடுக்கும் பலன் கிடைக்க இப்போது நல்லவற்றையே செய்யவேண்டும் என்றும் தூண்டுகின்றது. ஒவ்வொருவருக்கும் பிறக்கும்போதே ஒருவிதமான பண்பு அமைந்துவிடுகிறது. அதனால் பிறவியிலேயே அவற்றை உடன் கொண்டுவரும் சக்தியை உயிர் பெற்றுவிடுகிறது. இதற்கு முந்தைய பிறவியில் அந்த உயிர் அடைய விரும்பிய ஆசைகளின் வாசனைதான் காரணம் என்று இந்துமதம் கூறுகிறது. பிறவியிலேயே எந்த முயற்சியும் இன்றித் தோன்றும் சில பண்புகளுக்கு இதைவிடத் தத்துவபூர்வமான விளக்கம் இருக்க முடியாது.

—சுவாமி விவேகானந்தர்.

- நாம் செய்த முற்பிறவியின் கர்ம பலன் நம்மை எப்படியும் தெடர்ந்து வரும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படியானால் இந்தப் பிறவியில் நல்லகாரியங்களைச் செய்வதனால் என்ன பலன்? நம்முடைய பாவங்களின் பலனிலிருந்து நாம் தப்புவதுதான் எப்படி?

முன்வினைப்பயன் (பிராரப்த கர்மா) என்பது நம்மை தெடர்ந்து வரக்கூடியது. நாம் ஊருக்குச் செல்லும்போது பஸ்ஸில் ஏறிக்கொள்கிறோம்.

பஸ் ஒடும்போது புழுதி நம்மை பின்தொடர்ந்து வருகிறது. அதைப்போல முற்பிறவியிலிருந்து விலகிவரும் நம்மை இந்தப் பிராரப்த கர்மா பின் தொடர்ந்து வருகிறது. பஸ் நின்றுவிட்டால் இந்தப் புழுதி நம்மீது வந்து படிந்து நம் உடைகளையும் உடம்புபையும் அழுக்காக்கிவிடும். ஆனால் பஸ் நிற்காமல் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் வரையில் புழுதி நம்மீது படிவதில்லை. அதேபோல் நம்முடைய கடமைகளை விடாமல் தொடர்ந்து செய்துகொண்டு, ஆண்டவனை வழிபட்டு இருந்தோமானால், இந்த முன்வினைப்பயன் நம்மைத் தொடருமே தவிர தீங்கு செய்வது மிகவும் குறைந்துவிடும். கடமைகளையும் கைவிட்டு தெய்வ சிந்தனையையும் மறந்து நின்று விட்டோமேயானால் இந்தப்பலன் நம்மை வந்து சூழ்ந்து கொண்டுவிடும்.

எவ்வளவு நேரம்தான் பஸ் ஓடிக்கொண்டு இருக்கமுடியும்? புழுதி படியக்கூடாது என்பதற்காகத் தொடர்ந்து பஸ்ஸில் போய்க்கொண்டே இருக்கமுடியுமா என்று கேட்க்கலாம். அப்படி அல்ல; பொறுமையுடன் மண்சாலையைக் கடந்துவிட்டால் கருங்கல் சாலைக்கு வந்து சேர்ந்துவிடலாம். அப்போது புழுதி குறைந்துவிடும். தொடர்ந்து அதில் சென்றால் தார்சாலைக்கு வந்துவிடலாம். அப்புறம் புழுதியின் பாதிப்பே இராது. அதைப்போலத் தொடர்ந்து நல்ல காரியங்களைச் செய்துகொண்டே வந்தால், ஆன்மீகப் பாதையில் மனம் திரும்பிவிடும். அப்போது முற்பிறவிப்பயன்கள் நம்மை வருத்த முடியாது. தொடர்ந்து இதிலேயே சென்றுகொண்டிருந்தால் இறைவனின் அருளைப் பெறும் தகுதி வந்துவிடும். அப்புறம் இந்தப் பலன்கள் நம்மைத் தொடரவே முடியாது.

-பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயிபா.

● ஆத்மா என்பது எங்கே இருக்கிறது? ஆத்மா அழிவில்லாதது என்று கூறுகிறார்கள். அப்படியானால் அழியக்கூடிய உடம்பில் அது எங்கே இருக்கிறது? உடல் அழிந்த பின் எங்கே போகிறது?

‘ஆத்மா பிறப்பதோ, உடம்பில் இருப்பதோ இல்லை’ அதனால் அது அழிவு இல்லாதது. ஒரு பூ தோன்றுகிறது. பிறகு அது மலர்ச்சி பெறுகிறது. பிறகு வாடுகிறது. கடைசியில் உதிருகிறது. இதுவே நமது உடலுக்கும் பொருந்தும். அதிலும் தோற்றம், வளர்ச்சி, மலர்ச்சி, வாட்டம், முடிவு

எல்லாமே உண்டு. ஆகவே பிறப்பு, இறப்பு என்ற இரண்டு எல்லைகளுக்கிடையே மாற்றம் உண்டாகக்கூடிய எதுவும் அழியக்கூடியதுதான். இந்த இரண்டு எல்லைகளுமே இல்லை என்றால் மாற்றமும் கிடையாது; அது அழிவில்லாதது. இந்த அடிப்படையில் உடல் அழியக்கூடியது; ஆத்மா அழிவில்லாதது.

குயவன் பனையைச் செய்கிறான். அப்போது பானை உருவெடுக்கிறது. உள்ளே காற்றும் நிறைந்து இருக்கிறது. பானைக்கு வெளியேயும் காற்று இருக்கிறது. பானை உண்டான பிறகு காற்று உள்ளே நிறைந்தது. பானை உடையலாம் ஆனால் உள்ளே உள்ள காற்று அழிவதில்லை. பானைக்குள்ளே இருந்த காற்று, பானைக்கு வெளியில் உள்ள காற்று வெளியுடன் கலந்து விடுகிறது. பானை உருவாகி மறைகிறது. ஆனால் அதன் உள்ளே இருக்கும் காற்று உருவாவதும் இல்லை; மறைவதும் இல்லை.

ஆத்மா நமது அழியக்கூடிய உடம்பினுள் இருக்கும் அழியாத உண்மை. அது நம்முடைய உடம்புக்கு உள்ளேயும், வெளியேயும், முன்னும், பின்னும் தொடர்ந்து இருக்கிறது. பானைக்கு உள்ளேயும் வெளியேயும், அது தோன்றுவதற்கு முன்பும் பின்பும் தொடர்ந்து இருக்கும் காற்றைப்போல.

—சுவாமி சின்மயானந்தர்.

நோயிற் கிடவாமல் நொந்து மனம் வாடாமல்

பாயிற் கிடவாமல் பாவியேன் - காயத்தை

ஓர் நொடிக்குள் நீக்கி எனை ஒன்போசூர் ஐயா உன்

சீரடிக்குள் வைப்பாய் சிறந்து.

படிப்பினை

1. காந்தியைப் போல் அதிகாலை விழிக்க வேண்டும்
கடவுளென்ற கருணையை நாம் கருத வேண்டும்
காந்தியைப் போல் காற்றாட உலவ வேண்டும்
களைதீரக் குளிர் நீரில் முழுக வேண்டும்
காந்தியைப் போல் அளவாகப் புசிக்க வேண்டும்
கண்ட தெல்லாம் தின்னாமை காக்க வேண்டும்
காந்தியைப் போல் ஒழுங்காகத் திட்டம் போட்டு
காரியங்கள் செய்முறையில் கடமை வேண்டும்.
2. சொன்ன சொல்லைக் காந்தியைப் போல் காக்க வேண்டும்
சோம்பலதைக் காந்தியைப் போல் துறக்க வேண்டும்
மன்னவனோ பின்னெவனோ காந்தியைப் போல்
மனித ரெல்லாம் சமமென்று மதிக்க வேண்டும்
சின்னவரோ கிழவர்களோ எவரை யேனும்
சிறுமையின்றி காந்தியைப் போல் சிறப்புத் தந்து
என்னகுறை எங்கு வந்தீர் எனக் கேட்டு
இன்முகமாய் குலவுகின்ற எளிமை வேண்டும்.
3. குற்ற மொன்று நாம் செயினும் காந்தியைப் போல்
கூசாமல் மன்னிப்புக் கோர வேண்டும்
மற்றவர்கள் பெரும் தவறு செய்திட்டாலும்
மன்னித்துக் காந்தியைப் போல் மறக்க வேண்டும்
உற்றவர்கள் பிழையெனினும் ஒளித்திடாமல்
ஓரமின்றிக் காந்தியைப் போல் உண்மை காட்டி
சற்றுமவர் துன்பமுறா சலுகை பேசி
சரிப்படுத்தும் காந்தியைப் போல் சகிப்பு வேண்டும்.

4. எத்தனைதான் கடிதங்கள் வந்திட்டாலும்
காந்தியைப் போல் சலிப்பின்றி எல்லோருக்கும்
நித்த நித்தம் தவறாத கடமையாக
நிச்சயமாய் பதில் எழுதும் நியமம் வேண்டும்
புத்தி கெட்ட கேள்வி சிலர் கேட்டிட்டாலும்
பொறுத்து விடை காந்தியைப்போல் புகலவேண்டும்
பத்தியம் போல் பதட்டமுள்ள பாஷை நீக்கி
பரிவாகப் பணி மொழிகள் பதிக்க வேண்டும்.
5. புகழ்ச்சியையும் இகழ்ச்சியையும் சமமாய் எண்ணி
காந்தியைப் போல் பொது நோக்கும் பொறுமை
மகிழ்ச்சியிலே மதிமயங்கித் தடுமாறாமல் வேண்டும்
காந்தியைப் போல் மனசடக்கப் பயில வேண்டும்
வெகுட்சிதனை வேரொடு களைந்து நீக்க
காந்தியைப் போல் விரதங்கள் பழக வேண்டும்
நிகழ்ச்சிகளைக் காந்தியைப் போல் நிறுத்துப் பார்த்து
நேர்மையுடன் குற்றமெல்லாம் நீக்க வேண்டும்.
6. வருகின்ற யாவார்க்கும் எளியனாக
காந்தியைப் போல் வரவேற்கும் வழக்கம் வேண்டும்
தருகின்ற சந்தேகம் எதுவானாலும்
காந்தியைப் போல் தணிவாகத் தர்க்கம் செய்து
திரிகின்ற மயக்கத்தைத் தீர்த்து வைத்து
திடமறிந்த வழிகாட்டும் தெளிவு வேண்டும்
புரிகின்ற புத்திமதி எது சொன்னாலும்
புண்ணின்றி காந்தியைப் போல் புகட்ட வேண்டும்.

7. எத்தொழிலைச் செய்தாலும் காந்தியைப் போல்
எஜமானர் கடவுள் என்று எண்ண வேண்டும்
சத்தியத்தைக் கருணையுடன் சாதித்திட்டால்
சரியாக மற்றதெல்லாம் சாயும் என்ற
பத்தியத்தைக் காந்தியைப் போல் பார்த்துக் கொண்டால்
பாதகமோ சாதகமோ பலன் களெல்லாம்
நித்தியனாம் சர்வேசன் கடமை பென்ற
நிஜபக்தி காந்தியைப் போல் நிலைக்க வேண்டும்.
8. உழைப்பின்றி சுகம் விரும்பல் ஊனம் என்று
காந்தியைப் போல் எல்லோரும் உணரவேண்டும்
அழைப்பின்றி துன்ப முற்றோர் அருகில் ஓடி
காந்தியைப்போல் அவர்க்குதவும் அன்பு வேண்டும்
பிழைப்பின்றி பரதவிக்கும் ஏழைமக்கள்
பின்பற்றிக் கைத்தொழிலின் பெருமை கொண்டு
களைப்பின்றிப் பசிதீரும் வழியைக் காட்ட
காந்தியைப் போல் கைராட்டை நூற்கவேண்டும்.
9. மனிதரெல்லாம் ஒரு கடவுள் மக்களென்று
காந்தியைப் போல் மனமார மதிக்க வேண்டும்
புனிதமுள்ள பரம் பொருளின் பெயரைச் சொல்லி
போர் மூட்டும் மதவெறியைப் போக்க வென்றே
அனுதினமும் தவங் கிடந்த காந்தி அண்ணல்
அனுஷ்டித்த சமரசத்தில் ஆர்வம் வேண்டும்
தனது மதம் தனது இனமென்றெண்ணும்
தருக்குகளைக் காந்தியைப்போல் தவிர்க்க வேண்டும்.
10. சிறுதுளியும் வீண்போகாச் செலவு செய்யும்
காந்தியைப் போல் சிக்கனங்கள் பழகவேண்டும்
பிறிதொருவர் பாடு பட்டுச் தான் சுகிக்கும்
பேதமையை காந்திரயப்போல் பிரிக்க வேண்டும்
நெறி தவறி வருகின்ற சொர்க்க மேனும்
நீக்கிவிட காந்தியைப் போல் பிரிக்க வேண்டும்
குறிதவறிப் போகாமல் ஒழுக்கம் காத்து
குணநலத்தின் காந்தியைப்போல் கொள்கை வேண்டும்

11. வீரமென்றும் வெற்றியென்றும் கோபமூட்டி
 வெறி கொடுக்கும் பேச்சையெல்லாம் விலக்கி எங்கும்
 ஈரமுள்ள வார்த்தகளை எவர்க்கும் சொல்லி
 இனிமைதரும் காந்தியைப்போல் இரக்கவேண்டும்
 காரமுள்ள கடும் சொல்லைக் கேட்டிட்டாலும்
 காந்தியைப்போல் கலகலத்துச் சிரித்துத்தள்ளி
 பாரமற்ற மனநிலையைப் பாதுகாத்து
 பகைமையெண்ணா காந்தி முறைப் பயிலவேண்டும்.
12. பொதுநலத்தை காந்தியைப்போல் பொழுதும் எண்ணி
 பொறுப்புணர்ந்து சேவைகளைப் புரியவேண்டும்
 பொதுப் பணத்தைக் கண்போல போற்றி எந்தப்
 பொழுதும் அதன் கணக்குகளைப் பொறித்து நீட்டி
 துதிப்பதற்கோ தூற்றுதற்கோ கொடுத்திடாமல்
 தூய்மையுள்ள அறங்களுக்கு துணைமையாக்கும்
 மதிநலத்தைக் காந்தியைப் போல் மனதிற் காத்து
 மக்களுக்கு தொண்டு செய்வோர் மலியவேண்டும்.
13. மதம் எனுமோர் வார்த்தையையே மறந்து வாழ்ந்தான்
 மாசறியா அன்பினையே வளர்த்த வள்ளல்
 சத மெனுமோர் சத்தியத்தைச் சார்ந்திடாத
 சடங்குகளை விட்டொழிக்க சக்தி தந்தான்
 விதவிதமாய் உடைநடைகள் விரிந்திட்டாலும்
 வேற்றுமையுள் ஒற்றுமையே விளக்கி வைத்தான்
 இதம் மிகுந்த காந்தி எம்மான் சரித்திரம்தான்
 இந்நாட்டின் வேதமென இசைக்க வேண்டும்.

14. ஐாதிசுலம் பிறப்பை யெண்ணும் சபலம் விட்டோன்
 சமதர்ம சன்மார்க்கம் சாதித்திட்டோன்
 நீதி நெறி ஒழுக்கமென்ற நிறைகளன்றி
 நேர்மையற்ற தேர்வுகளை நீக்கி நின்றோன்
 ஆதி பரம் பொருளான கடவுட் கல்லால்
 அகிலத்தில் வேறெதர்க்கும் அஞ்சா சுத்தன்
 ஜோதி பெருங் கருணை வள்ளல் காந்தி சொல்லே
 சுருதியென மக்களெல்லாம் தொழுதல் வேண்டும்.

15. மந்திரங்கள் ஏவாமல் மயங்கவைத்தான்!
 மாயங்கள் புரியாமல் மலைக்கச் செய்தான்!
 தந்திரங்கள் இல்லாமல் தலைவன் ஆனான்!
 தண்டனைகள் பேசாமல் தணியச் செய்தான்
 அந்தரங்க ஒற்றரில்லா அரசனானான்!
 அண்ண லெங்கள் காந்தி செய்த அற்புதங்கள்
 எந்த ஒரு சக்தியினால் இயன்ற தென்று
 எல்லோரும் கூர்ந்தறிய எண்ண வேண்டும்.

16. போன இடம் எங்கெங்கும் புதுமை கொள்ளும்
 புகுந்த மனை ஒவ்வொன்றும் பூரிப்பாகும்
 கானகமும் கடிமனை போல் களிப்பு செய்யும்
 கல்லணையும் மெல்லணையாய் கனிவுகாட்டும்
 ஈனர்களும் தரிசனத்தால் எழுச்சி கொள்வார்
 இமையவரும் அதிசயித்து இமைத்து நிற்பார்
 தீனரெல்லாம் பயமொழிவார் தீரன் காந்தி
 திருக்கதையே தெருக்களெல்லாம் திகழவேண்டும்.

17. பாட மெல்லாம் காந்தி மயம் படிக்க வேண்டும்
 பள்ளி யெல்லாம் காந்தி வழி பழக வேண்டும்
 நாடகங்கள் காந்தி கதை நடிக்க வேண்டும்
 நாட்டியத்தில் காந்தி அபிநயங்கள் வேண்டும்
 மாடமெல்லாம் காந்தி சிலை மலியவேண்டும்
 மனைகளெல்லாம் காந்தி புகழ் மகிழ வேண்டும்
 கூடுமெல்லா வழிகளிலும் காந்தி அன்புக்
 கொள்கைகளே போதனையாய்க் கொடுக்கவேண்டும்.
18. கல்வி யெல்லாம் காந்திமணம் கமழ வேண்டும்
 கலைகளெல்லாம் காந்திசுணம் காட்ட வேண்டும்
 சொல்வதெல்லாம் காந்தி அறம் சொல்ல வேண்டும்
 சூத்திரமாய் காந்தி உரை துலங்க வேண்டும்
 வெல்வதெல்லாம் காந்திவழி விழைய வேண்டும்
 வேள்வியென்றே அவர் திருநாள் விளங்கவேண்டும்
 நல்வழிகள் யாவினுக்கும் நடுவாய் நின்ற
 நாயகனாம் காந்தி சொன்ன நடத்தை வேண்டும்.
19. குண்டு பட்டும் திடுக்கடைந்து குலுங்கிடாமல்
 கொள்கை தரும் ராமஜெயம் ஒன்றே கூறி
 கொண்ட மன சாந்தி நிலை குலைந்திடாமல்
 கோணலுற்ற வாய் வெறுத்துக் குளறிடாமல்
 அண்டை அயல் துணை தேடி அலண்டிடாமல்
 அமைதியுடன் பரமபதம் அடைந்தார் காந்தி
 கண்டதுண்டோ கேட்டதுண்டோ கதைதானுண்டோ
 கற்பனையாய் இப்படி ஓர் கவிதான் உண்டோ?

20. காடுமலை குகைகளிலே தவங்கள் செய்து
காலன் வரவஞ்சாத கதைகள் உண்டு
மேடைகளில் உயிர் கொடுப்பேன் என்று சொல்லும்
மெலுக்கான வாய்வீரர் வெகு பேருண்டு
நாடு கெடும் மத வெறியை மாற்ற வேண்டி
குண்டு பட்டே நான் சாக வேண்டும் என்று
ஈடு சொல்ல முடியாத தியாகம் செய்ய
இப்படி யார் காந்தியைப் போல் உயிரை ஈந்தோர்.

21. சத்தியமே தம்முடைய தெய்வமாக
சாந்த நிலை குறையா நல் தவசி காந்தி
இத்தகைய மரணமுற்ற தேனோ என்று
இறைவனுக்குச் சாபமிட்டு எங்குகின்றோம்
பக்தர்கள் தாம் கோருகின்ற படியே முத்தி
பாலிப்ப தன்றோ அப் பகவான் வேலை
அத்தகைய சாவேதான் அடைய வேண்டி
ஆசை சொன்னார் காந்தி அதை அமலன் ஈந்தான்.

22. கூழுமின்றி பரிதவிக்கும் ஏழை மக்கள்
குறைதீர்த்து பொய் சூது கொலைகள் நீக்கி
வாழ முறை இன்னதென வாழ்ந்து காட்டி
வானுறையும் தெய்வமென எவரும் வாழ்த்த
மானும் முறை இது வெனவே மனிதர் போற்ற
மாநிலத்தில் கண்டறியா மரணம் ஏற்றான்
நாளும் அவன் பெரும் புகழை நயந்து போற்றி
நானிலத் தோர் நல் வாழ்வு நாடவேண்டும்.

அமரர் வெ. க. கனகரத்தினம் அவர்களின் எளிமையான வரழ்க்கை

ஈழத் திருநாட்டின் வடபுலமாகிய யாழ் நகரின் கண்ணென்று போற்றப்படுகின்ற வலிகாமம், வட்டுக்கோட்டையில் வரலாறு படைத்து நிற்கின்ற ஆவாரம்பிட்டி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மன் ஆலயத்தையும், நிலவளம் உட்பட அனைத்து வளங்களையும் தன்னகத்தே கொண்ட பூதாத்தை தோம்பூரில் (அராலி கிழக்கு) கார்காத்த உயர் சைவவேளாளர் குலத்தில் கப்பையா - சிவக்கொழுந்து தம்பதிகளின் புத்திரனாக 1919ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 7ஆம் திகதி அவதரித்தார். இவர் அராலி கிழக்கைச் சேர்ந்த கப்பிரமணியம் பார்வதிப்பிள்ளையின் கொள்ளுப் பேரனும் வெற்றிவேலு - அன்னப்பிள்ளையின் பேரனும் ஆவார். அமரர் கனகரத்தினம் அவர்களை 'சின்னராசா' என்று செல்லமாக அழைத்தனர். மீனாட்சிப்பிள்ளை, செல்லக்கண்ணு, சிவராசா ஆகியோரைத் தனது மூத்த சகோதரர்களாகவும் நடராசா என்னும் இளைய சகோதரனையும் தன் உடன் பிறப்புக்களாகக் கொண்டவர்.

தனது ஆறாவது வயதில் அன்புத் தந்தையை இழந்த அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள் தாயினதும், மூத்த சகோதரர்களினதும் அன்பிலும் அரவணைப்பிலும் வாழ்ந்தார். 'தந்தையோடு கல்விபோம்' என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. ஆனால் தந்தையை இழந்த துயரம் தெரியாமல், தந்தையின் இழப்பின் வெறுமையைத் தோன்றவிடாமல் தன் செல்வங்களுக்குக் கல்விச் செல்வத்தை வழங்கும் பொறுப்பினை மிகவும் சிரமத்துடன் அன்னாரது தாயார் ஏற்றுக் கொண்டார்.

'கொடிது கொடிது வறுமை கொடிது, அதனிலும் கொடிது இளமையில் வறுமை!' என்றார் ஓளவைப் பிராட்டி. இளமையில் வறுமையை அனுபவித்த தன் செல்வங்களை நம்பிக்கையுடனும் விடாமுயற்சியுடனும் வளர்த்தெடுக்க மிகவும் பிரயத்தனப்பட்டார் தாயார். தம்மை வளர்த்தெடுக்க தாய்படும் கஷ்டங்களை உணர்ந்து தம் கல்வியில் அக்கறை காட்டினார் பிள்ளைகள். பஞ்சபாண்டவர் போல் விளங்கிய சகோதரர்கள் ஐவரில் 'மாம்பழம்' எனக் கொஞ்சி மகிழ்ந்து அன்பு

பாராட்டிய அண்ணன் சிவராசா அவர்கள் ஒரு ஆடிப் பிறப்பன்று மரணத்தைத் தழுவிக் கொண்டமை அமரர் மனதைப் பெரிதும் வாட்டியது - அன்றிலிருந்து அன்னார் அமரத்துவம் அடையும் காலம்வரை 'ஆடிப் பிறப்பு'க் கொண்டாட்டத்தை அறவே மறந்து விரதம் காத்த பெருமை சின்னராசா என அன்பாக எல்லாராலும் அழைக்கப்பட்ட அமரர் கனகரத்தினம் அவர்களையே சாரும்.

குடும்பத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளைக்கூடக் கவனிக்க முடியாமற்போன அந்தத் தாய், தம் முன்னோர் விட்டுச் சென்ற விளைநிலத்தில் எள்ளு, காய்கறி என்பனவற்றைப் பயிரிட்டு அவற்றை அயலவர்களுக்கும் கொடுத்து அவற்றின் மூலம் கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு தம் குடும்பத்தைப் பராமரித்தார். தம் குடும்பம் வறுமையில் வாடிய போதும், தமக்குக் கிடைத்ததை மற்றவர்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுத்து வாழ்ந்த நல்ல உள்ளத்தைப் போற்றி மனநிறைவுடன் நினைவு கூர்ந்தவர் ஏராளமானோர். அன்னாரது தாய் மாமன் அமரர் சிற்றம்பலத்தின் மகள் நாகபூஷணியையும், சிறுவயதில் தாய் தந்தையரை இழந்த போது இவர்களுடனேயே சேர்த்துப் பராமரித்து வந்தார்கள். அன்றிலிருந்து இன்றுவரை எப்போதும் தன்னுடன் யாரையாவது வைத்துப் பராமரித்து நல்ல நிலமைக்குக் கொண்டு வந்த பெருமைக்குரியவர்.

அமரர் கனகரத்தினம் அவர்களது தாய் மாமனாராகிய அமரர் வேலுப்பிள்ளை அவர்களின் உதவியுடன் கல்வியைத் தொடர்ந்தபோதும் பணமுடை காரணமாகப் பலசரக்குக் கடை ஒன்றில் பாடசாலை நேரம் தவிர்ந்த ஏனைய நேரத்தில் பகுதி நேரமாகச் சிறு வேலையும் செய்தார். ஆரம்பக் கல்வியை அராலியில் உள்ள சரஸ்வதி வித்தியாலயத்தில் கற்ற இவர், கல்வியில் மட்டுமல்ல, தாயார் ஊட்டி வளர்த்த பண்பான, பழக்கவழக்கங்களினாலும் பாடசாலையில் நல்ல பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டார். தனது குடும்ப நிலைமை காரணமாகப் படிப்பைத் தொடர முடியாத நிலையில் தன் எண்ணத்தைத் தனது ஆசிரியர் இராமலிங்கம் அவர்களிடம் கூறியபோது நல்ல மாணவன் ஒருவனின் படிப்பு இடைநிறுத்தப்படும் அவல நிலையை விரும்பாத அவர், அமரர் கனகரத்தினம் அவர்களின் கல்வி தொடர்வதற்கான சில உதவிகளைச் செய்ததுடன் யாழ் மத்திய கல்லூரியில் கல்வியைத் தொடர்வதற்கான ஒழுங்குகளும் செய்து கொடுத்தார்.

தன் குல தெய்வமான ஆவரம்பிட்டி அம்மன் மீது அசைக்க முடியாத பக்தி கொண்டிருந்த அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள் அம்பாளருளினால்தான் தன் கல்வி தொடர்ச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது என்று கூறிக் கண்கலங்குவதும் உண்டு. இங்கு கல்வி கற்கும் வேளையில், பாடசாலை நேரம் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களில் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துச் சம்பாதித்த பணத்தைத் தன் தாயாரிடம் கொடுத்து உதவினார். கல்வியில் மிகத் திறமைசாலியாக விளங்கிய அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள் தனது உயர் கல்வியினை வட்டுக்கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்று மிகச் சிறந்த புள்ளிகளைப் பெற்றதுடன் ஆசிரியர்கள், அதிபர் ஆகியோரின் நன்மதிப்பிற்கும் பாராட்டிற்கும் உரியவரானார்.

மேற்படிப்பை முடித்துக் கொண்ட அமரர் அவர்கள் பல்கலைக்கழகக் கல்வியினைத் தொடர முடியாத நிலையில் இருந்தமையால் வேலை ஒன்றினைத் தேடித் தன் தாயாரையும், சகோதரர்களையும் கவனிக்க வேண்டிய பாரிய பொறுப்பில் இருந்தார். இவரது அயலவர் ஒருவரினது அன்பான உதவிகளாலும் உறவினரான தம்பர் (தர்மலிங்கம்) என்பவரின் துணையினாலும் கொழும்பு வந்து, தொழில் ஒன்றைத் தேடிக் கொள்ள முடிந்தது. எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தன்னை உயர்த்திய, தன் உயர்வுக்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை அமரர் அவர்கள் அடிக்கடி அன்புடன் நினைவு கூரத் தவறுவதில்லை.

“நல்லா ரொருவருக்குச் செய்த ஷுகாரம்

கன்மே லெழுத்துப் போற் காணுமே...” என்ற நீதிநூற் பாடலுக்கமையத் தான் வாழுகின்ற வாழ்க்கையின் மைற்கற்களைத் திரும்பிப் பார்த்து, அவர்களது அன்பையும் ஆதரவையும் கண்ணீர் மல்கச் சொல்லிக் காட்டுவார்.

அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள் வேலையில் சேர்ந்த முதலாவது மாதமே, ‘தன்னுடைய குடும்பப் பொறுப்பினைத் தன் மகன் ஏற்றுக் கொண்டு விட்டான்’ என்ற மனநிறைவில், அன்னார் தன்னுயிராக மதித்த அன்னையும் கண்மூடி விட்டார். அன்னையின் இழப்பு, தீராத ஒரு கவலையாகவே அவருக்கு இறுதிவரை இருந்தது. தன்

அன்னையின் ஆத்மா தன்னை வழிநடத்திக் கொண்டிருப்பதாகத் தன் பிள்ளைகளிடமும் பேரப்பிள்ளைகளிடமும் அடிக்கடி சொல்லிக் கொள்வார். தன் அன்னையை நினைத்துக் கொண்டதால் தன் கஷ்டங்கள் சூரியனைக் கண்ட பனிபோல் விலகிவிட்ட சம்பவங்களை அடிக்கடி சொல்லிக் காட்டுவார். தன் தாய், தந்தை, மாமன், மாமி ஆகியோரின் இறந்த திதிகளில் திவஷம் கொடுத்து, அவர்கள் மீது தான் வைத்திருந்த பாசத்தை இறுதிவரை எடுத்துக் காட்டிவந்தார்.

கொழும்பிற்குத் தொழில் தேடிவந்த அமரர் அவர்கள் Volkart Bros யில் உதவிக் கணக்காளராக 1945 ஜனவரி - 1951 டிசெம்பர் வரை கடமையாற்றினார். பின்னர் 1952 இல் கொழும்பு கொமர்ஷல் கம்பனியில் (Colombo Commercial Company) கணக்காளராக இணைந்து கொண்டார்.

1952இல் சண்டிலிப்பாயைச் சேர்ந்த திருவிளங்கமுதலி குலசேகர வம்சாவழி வந்த முத்தையா ஓவசியர் இரத்தினம்மா தம்பதிகளின் மகளாகிய சிவஞானசிப்பிள்ளையை மணந்து கொண்டார். இவர்களது இனிய இல்லறப் பிணைப்பினால் வசந்தகௌரி ஸ்ரீதரன்(அவுஸ்திரேலியா), சிவகௌரி(அபுதாபி), ஜெயகௌரி(ஓமான்), ஸ்கந்தகுமார்(சிங்கப்பூர்) ஆகிய ஐந்து குழந்தைச் செல்வங்களைப் பெற்றெடுத்து, அன்புடன் அறிவையும் நற்பண்புகளையும் ஊட்டி வளர்த்தெடுத்தார்.

தன் பெண் பிள்ளைகளின் ஆரம்பக் கல்வியினை விவேகானந்தா கல்லூரியிலும், பின்னர் கொட்டாஞ்சேனை நல்லாயன் மகளிர் கல்லூரியிலும், தன் ஆண்பிள்ளைகளின் ஆரம்பக் கல்வியினை உவெஸ்லிக் கல்லூரியிலும், பின்னர் ரோயல் கல்லூரியிலும் கற்பிப்பதற்கு ஆவன செய்ததுடன் அவர்களது கல்வி சம்பந்தமான அனைத்து முயற்சிகளையும் அக்கறையுடன் கவனித்துக் கொண்டார். தன் பிள்ளைகளின் கல்வி சம்பந்தமாக ஆசிரியர்களைச் சந்தித்துக் கொள்வதன் மூலம் அவர்களது கல்வி முன்னேற்றத்தினைக் கண்காணித்துக் கொள்வார். தன் பிள்ளைகளை மட்டுமல்ல தன் அக்காவின் பிள்ளைகளான லலிதா, குகராஜா, தேவதாசன், விமலாதேவி ஆகியோரையும் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வளர்ப்பதில் அக்கறை செலுத்தினார்.

தன் மாமனாரான அமரர் கனகரத்தினம் தங்களை வளர்த்த முறையினை அண்மையில் அமரரான மருமகன் குகராஜா கண்ணீர் மலக அடிக்கடி கூறிக்கொள்வார். இளமையில் வறுமையின் நிமித்தம் தான் பட்ட கஷ்டங்களை தன் பிள்ளைகளோ, தன் மருமக்களோ அனுபவிக்கக் கூடாது என்பதில் மிகவும் அக்கறையுடனிருந்தார். தன் பிள்ளைகளைப் போன்று தம்மைச் சூழவுள்ள பிள்ளைகளும் கல்வியில் முன்னேற வேண்டுமென இன, மத பேதமின்றி அக்கறை செலுத்தினார். தனியார் பாடசாலையில் எவ்வித நன்கொடையும் வழங்காது பாடசாலை அனுமதி பெற்றுக் கொடுத்தார். அவருடைய பிள்ளைகளும் எவ்வித ஆர்ப்பாட்டமுமின்றி தம் கல்வியை முடித்தனர்.

அன்னாரது அறிவாற்றல், தன்னம்பிக்கை, பணிவு என்பவற்றைப் பெரிதும் மதித்த திரு. விஜேயதாசா, அசோகா, கோபல்லாவ, ரத்வத்தை. இவருடன் பணியாற்றிய அனைவரும் இவர் மீது மிகுந்த அன்பும் மதிப்பும் கொண்டிருந்தனர். ஓய்வு பெற வேண்டிய வயது வந்ததும் இவரை விட விரும்பாத கம்பனி மேலிடம் மேலும் சில வருடங்கள் வேலையில் அமர்த்திப் பின்னரும் கம்பனி தனியாரிடம் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதும் மீண்டும் வேலைக்கு அமர்த்தியது. அரசு பெருந்தோட்ட கூட்டுத்தாபனத்திலும் கணக்காளராக வேலைபார்த்து Land Reform லும் வேலை செய்ய வேண்டி ஏற்பட்டது. சந்திரிக்கா பண்டாரநாயக்கா - ரஞ்சன் விஜேரத்ன - ஜெயசூரியா - E.L. சேனநாயக்கா ஆகிய அரசியல் பிரமுகர்களின் நட்பும் இவருக்கு கிடைத்ததை எண்ணி மிகவும் பெருமைப்பட்டார். வேலையிலிருந்து ஓய்வுபெற்றதை அறிந்த Adam Xpo உரிமையாளர் Shabeer அவர்கள் இவரை தன்னிடம் வரும்படி அழைத்தார். அதை மறுக்க முடியாமல் முதல் தடவையாக சிறு மாரடைப்பு ஏற்படும் வரை பணியாற்றினார். கம்பனி கணக்கை நேர்மையான முறையில் மிகச் சிறப்பாக எழுத வல்லவர் இவர் என அறிந்த பல நிறுவனங்களை சேர்ந்தோர் பகுதிநேரமாக தம்மிடம் வந்து கடமையாற்றுகோரியபோது மறுக்கமுடியாமல் சென்று கணக்கெழுதிக் கொடுத்து அவர்களது பாராட்டு, அன்பு, நட்பு எல்லாவற்றையும் பரிசாகப் பெற்று பெருமைப்பட்டார். அதனால்தானோ என்னவோ இவர் சிபார்சு செய்து ஒரு கடிதம் கொடுத்தால் இவருடைய பெயருக்காகவே - பலருக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடைத்ததை இன்று அவருடைய மறைவைக் கேட்டோர் வந்து நன்றியுடன் கண்ணீர் மலக நினைவு கூர்ந்தனர். 1989ம் ஆண்டு மே மாதம் 4ம் திகதி வரை (70 வயது) கடமையாற்றி திருப்திபடைந்தவர்.

படிப்பை முடித்துக் கொண்ட தன் பெண்பிள்ளைகள் வசந்தகௌரிக்கு ஜனதா தோட்ட அபிவிருத்திச் சபையிலும், சிவகௌரிக்கு அரச பெருந்தோட்ட நிறுவனத்திலும் தொழில் வாய்ப்புச் செய்து கொடுத்தார். இளைய மகள் ஜெயகௌரி பலாலியில் பயிற்றப்பட்ட விஞ்ஞான ஆசிரியையாகக் கடமையாற்றினார். தன் ஆண்பிள்ளைகள் இருவரும் அவர்கள் விருப்பப்படியே உயர் கல்வி கற்க வசதி செய்தார். மூத்தமகன் ஸ்ரீதரன் ரஷ்யா லுமும்பாக் பல்கலைக்கழகத்திலும் இளையமகன் ஸ்கந்தகுமார் கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தம் உயர் கல்வியை முடித்துக் கொண்டு அமரர் கனகரத்தினத்தின் அவாவினைப் பூர்த்தி செய்தனர். பின்னர் ஸ்ரீதரன் - கிழக்கிலங்கை, யாழ்ப்பாணம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகங்களில் விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். London Manchester பல்கலைக்கழகத்தில் M.Sc. படிப்பை முடித்தார். ஸ்கந்த குமார் B. Sc. பட்டப் படிப்பை முடித்த பின்னர் கணனித் துறையிலுள்ள ஆர்வ மேலீட்டால் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் கணனிப் பட்டப்படிப்பை முடித்தார். இதே துறையில் கொழும்பு பொலிஸ் தலைமைக் காரியாலத்தில் A. S. P. பதவியேற்றார். தற்போது சிங்கப்பூரிலுள்ள குவைட் தனியார் வங்கியில் Computer System Analyst ராக கடமையாற்றுகின்றார்.

அன்னாரது மூத்த மகள் வசந்தகௌரிக்கு தனது சின்னக்காவின் மகளான விமலேந்திரனை (யுனி ஆர்ட்ஸ் நிறுவன அதிபர்) திருமணம் செய்து வைத்து மகிழ்ந்தமையின் பலனாக லாவண்ணியா, அருண்ணியா, இலக்ஷ்ணியா என்ற பேரப்பிள்ளைகளைப் பெற்றுக் கொண்டார். இறுதிவரை அன்புப் பேத்திகளின் பட்சமுள்ள தாத்தாவாக அருகிருந்து தன் அன்பையும் ஆதரவையும் வழங்கி வந்தார். மற்றப் பிள்ளைகள் நால்வரும் குடும்பத்துடன் வெளிநாடுகளில் வசித்து வருவதால் இவர்களின் பாசத்துக்கும் பரிவுக்கும் உரியவராக அமரர் கனகரத்தினம் வாழ்ந்தார்.

அன்னாரது மூத்தமகன் ஸ்ரீதரன் டாக்டர் சோமசுந்தரம் தம்பதிகளின் மகளான வரலக்ஷ்மியை மணஞ் செய்து வெங்கடேஷ், செளமியா என்ற பிள்ளைச் செல்வங்களைப் பெற்று அவுஸ்திரேலியாவில் வாழ்ந்து வருகின்றார். இரண்டாவது மகளான சிவகௌரிக்கு கதுமலை

சரவணமுத்து தம்பதிகளின் மகனான ஸ்ரீதாசனை மணஞ் செய்து வைத்து சரணியா, சிவாகினி என்ற பேரப்பிள்ளைகளைப் பெறும் பேறு பெற்றார். இளைய மகனான பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியை ஜெயகௌரிக்கு கரவெட்டி ஆறுமுகம் தம்பதிகளின் மகனான அருந்தவராஜாவை (ஓமான்) மணஞ் செய்து வைத்தார். இவர்களுக்கு லீஷன் என்ற குழந்தைச் செல்வம் உண்டு. இளையமகன் ஸ்கந்தகுமாரை நவரட்ணராஜா (Retired S. S. P.) தம்பதிகளின் மகள் சுகந்திக்கு மணஞ் செய்வித்தமையின் பலனாக அபிராமி, தக்ஷாயினி, கௌசல்யா ஆகிய பேத்திகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும் பேறு பெற்றார்.

அன்னாரின் தம்பியார் நடராசா தம்பதிகள் அமரத்துவம் அடைந்து விட்டமையால் இவர்களது மகள் கலாவையும் தம்முடன் கொழும்பில் வைத்தப் பராமரித்து வந்தார். தன் தொழிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் தன் குடும்பத்தையும் பேரப்பிள்ளைகளையும் பராமரிப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். இளமையில் வறுமை வாட்டினாலும் பிற்காலத்தில் நல்ல நிலமையில் இருந்தும் என்றுமே அந்த வறுமையை மறந்ததில்லை.

நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையிலிருந்து தானும் வருந்தாது, மற்றவர்களையும் வருத்தாமல் இல்லற வாழ்க்கையில் கடந்த பெர்வரி மாதத்துடன் 50வது வருடத்தைப் பூர்த்தி செய்த நிறைவில் இறைவனடி சேர்ந்து விட்ட அன்னாரது மரணம் எதிர்பாராத இழப்பாகும். எந்த விலை மதிப்பான பொருளும் எம்முடன் இருக்கும் போது அந்தப் பொருளை இழந்து விடுவோமே என்று எண்ணத் தவறிவிடுகின்றோம். அந்தப் பொருள் எங்கள் கையை விட்டுச் சென்ற பின்தான் அந்த விலைமதிக்க முடியாத இழப்பை எண்ணிக் கலங்குகின்றோம் - அந்தப் பொருளை இழந்து விட்ட வெறுமையை உணர்ந்து வருந்துகின்றோம். அன்னாரது ஆத்மா சாந்தியடைவதாக!

“நெடுநல் உளனொருவன் இன்றில்லையெனும்
பெருமையுடைத் திவ்வுலகு”

ஓம் சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

நண்பர்களிடமிருந்து சில இதழ்கள்.....

மக்கள் மனதில் நிறைந்தவர்

பிறப்பும் இறப்பும் எல்லா உயிர்களுக்கும் இயல்பெனினும் அவற்றிடையே ஒரு வித்தியாசத்தைக் கொடுப்பது அவற்றின் வாழ்க்கையே.

உதாரணமாக மனிதரை எடுத்துக் கொண்டால் சிலர் வாழ்வில் மூச்சு நின்றதும் அவர்களைப் பற்றிய பேச்சும் நின்று விடும். ஆனால் இதற்கு மாறாக தமது உயர்ந்த உள்ளத்தாலும் சீரிய பண்பினாலும் மக்கள் மனதில் நிறைந்து இருப்பவர்கள் இருக்கத்தான் செய்கின்றார்கள். அவர்கள் மறைந்தாலும் உலகம் அவர்களை மறப்பதில்லை. இவர்களை மக்கள் மனதில் நிறைந்தவர்கள் என அழைப்பது பொருத்தமானது. இந்த வகையினரில் காலம் சென்ற அன்பு மிக்க நண்பர் திருவாளர் வெ.ச. கனகரத்தினம் அவர்களும் ஒருவராவார். இவரது உயரிய குணமும் உன்னத பண்பும் மிகுந்த தெய்வ பக்தியும் இரக்க மிக்க சிந்தையும் எம்மவர் பலரின் நன்மதிப்பை அவருக்குப் பெற்றுத் தந்தன.

இல. 93 ஹல்ஸ்டோப் வீதியில் நான் குடியிருந்த காலத்தில் 1976ம் ஆண்டு திருவாளர் வெ.ச. கனகரத்தினம் அவர்களை முதன் முதலில் சந்திக்க நேரிட்டது. இந்தச் சந்திப்பு காலப்போக்கில் எங்களிடையே மிகவும் ஆழமான ஐக்கியத்தை ஏற்படுத்தியதின் விளைவாக அவர் என்னை ஒரு ஆத்மார்த்தமான நண்பராக மட்டுமல்லாமல் அவருடைய குடும்ப அங்கத்தவர்களில் ஒருவராகவும் கொண்டிருந்தார். இதனாலோ என்னவோ அவருடைய இறுதிக் காலம் வரை நான் அவர் வேண்டிய போதெல்லாம் உதவிகளைச் செய்து கொடுப்பதில் சலிப்படைந்த தேயில்லை. இந்த உதவிகளை ஒரு கடமை உணர்வோடுதான் செய்து வந்தேன்.

நான் அவருக்கு செய்த உதவிகளுக்கு “கைமாறு செய்யும் அளவுக்கு இன்று நான் இல்லையே” என்று அவர் மனதுக்குள்ளேயே உருகியதும் எனக்குத் தெரியும். இப்படி ஒரு நன்றியுணர்வுள்ள நண்பரை என் வாழ்வில் சந்திக்க வைத்த ஆண்டவனுக்கு நான் நன்றி கூற வேண்டும்.

திருவாளர் கனகரத்தினம் அவர்கள் கணிதத்தில் இயற்கையாகவே திறமை வாய்ந்தவர். அவர் தன்னுடைய திறமையை வெளிப்படுத்தும் வகையில் கணக்காளராய் கொழும்பு கொமேஷல் கொம்பனியில் பணியாற்றுவதற்கான வாய்ப்பும் கிடைக்கப் பெற்றார். அவர் தனது வேலைத்திறனாலும் அவருக்கு இயல்பான பண்பாலும் அவர் பணியாற்றிய ஸ்தாபனத்தில் வெள்ளைக்கார முகாமைத்துவத்தின் செல்வாக்கையும் அதிக மதிப்பையும் பெற்றுக் கொண்டது மட்டுமன்றி அரசியல் மேல்மட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களான காலஞ்சென்ற ஸ்ரீமதி பண்டாரநாயக்காவின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவரான காலஞ்சென்ற திருவாளர் ரத்வத்தை, முன்னாள் பாதுகாப்பு மந்திரியாகிய காலஞ்சென்ற திருவாளர் ரஞ்சன் விஜயரத்தினா, முன்னாள் ஜனாதிபதியாயிருந்த காலஞ்சென்ற திருவாளர் பிரேமதாசாவின் கௌரவ செயலாளராகிய திருவாளர் விஜயதாசா என்பவர்களின் நன்மதிப்பையும் நல்லுறவையும் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடியதாகவுமிருந்தார்.

திருவாளர் வெ. சு. கனகரத்தினம் அவர்கள் தனது மனைவி பிள்ளைகளின் நலனும் உயர்ச்சியுமே உலகமாகக் கொண்ட போதிலும் அவரது உற்றார் உறவினருடன் அவர்களின் சுகதுக்கங்களில் கலந்து உதவுகின்ற வகையில் அன்னியோன்னியத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவரது இரண்டு ஆண்மக்களையும் மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் கௌரவமான முறையில் கரைசேர்த்தது மட்டுமன்றி அவரது இயல்புக்கு ஏற்றவகையில் குடும்ப ஒன்றிணைப்புள்ள மருமக்கள்மாரையும் அவர் தேர்ந்தெடுக்க முடிந்தமை அவர் வணங்குகின்ற தெய்வம் அவரைக் கைவிடவில்லையேன்றே கொள்ள வேண்டியுள்ளது.

நான் அறிந்தவரை அன்னாரின் தர்மசிந்தனைக்கு எடுத்துக் காட்டாக அவர் சாதி, மத பேதங்களைக் கடந்து வறுமை வாட்டும் நிலமையில் இருந்த பல பிள்ளைகளுக்கு கல்வி, வேலைவாய்ப்பு போன்ற உதவிகளை பிரதிபலன் கருதாவண்ணம் செய்து கொடுத்துள்ளார்.

இவ்வாறான உதவிகளைப்பற்றி அவரது குடும்பத்தவர்களைவிட வேறு எவரும் அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இப்படியான இரக்க சிந்தனை மிக்க திருவாளர் வெ.ச. கனகரத்தினம் அவர்கள் சென்ற பிறப்பிலும் இது போன்ற நன்மையான காரியங்கள் பலவற்றை செய்திருந்ததாலோ என்னவோ அவரது 83ம் வயதில் எத்தனையோ அசௌகரியங்கள் இருந்த போதிலும் மற்றவர்கள் எவருக்கும் கடமைப்படாமலும் துன்பத்தைக் கொடுக்காத வகையிலும் 17.06.2002 அன்று இரவு படுக்கைக்கு சென்றவர் எம் அனைவரையும் ஆச்சரியம் நிறைந்த சோகத்தில் ஆழ்த்தும் விதமாக மீளாத்துயில் கொண்டு விட்டார்.

சூரிய உதயத்துக்கு முன்புள்ள நேரமாகிய பிரம்ம முகூர்த்தத்தில் (நான்கு மணிமுதல் ஆறு மணிவரை) தியானம் செய்தாலே மனம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வந்துவிடும். இந்த புண்ணிய நேரத்தில் அவருடைய ஆத்மா நிரந்தர தியானத்துக்கு சென்றது எல்லாருக்கும் கொடுத்து வைக்காத ஒன்று!

அன்னாரின் நினைவுகள் என்றும் என் நெஞ்சைவிட்டு நீங்காத நினைவுகளாக பதிந்து விட்டன. அவரின் ஆத்மா சாந்தி அடைய அவரது இதயத் தெய்வமாகிய அராவி ஆவரம்பிட்டி ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மனை வேண்டுகிறேன்.

அன்னாரின் ஆத்மார்த்த நண்பர்

ம. கனகசபாபதி

ஓய்வுபெற்ற ஆளணி உத்தியோகத்தர்

மத்திய வங்கி

கொழும்பு

* **“KANAKS”**

Early morning of June 17th I got a Telephone call from Skanthakumar that his father, V.S. Kanagaratnam, had passed away peacefully in his sleep the previous night.

I was emotionally moved and much grieved and tears shrouded my eyes to hear this sad news. However, it was no surprise since he had been suffering from a Heart problem for quite sometime.

It was only a few days before the date of his death that I had met “Kanak” and had had a long chat with him on matters of general interest.

I was associated with “VSK” or “Kanak” as he was popularly known among his friends, for a number of years as he was the Accountant attached to the Colombo Commercial Co., Ltd., who were Managing Agents for Rowevans Agencies Ltd., of which I was an Executive. Thus, he had been a longstanding friend and colleague of mine who was a few months Senior to me in age and it is, therefore, not so easy for me to bear his loss.

“Kanak” was a popular Employee of Colombo Commercial Co., Ltd. He was liked by all his Superiors because of his efficiency, hard work and devotion to duties.

Following the take over of Colombo Commercial Co., Ltd., by Government in January 1976, Mr. K.H.J. Wijedasa, who was the Chairman of Land Reform Commission at that

time was appointed Competent Authority for the Government Owned Business Undertaking of Colombo Commercial Co., Ltd., with "VSK" as the chief Accountant. He was highly respected by Mr. Wijedasa and "Kanak" continued to work for the Organisation towards the finalisation of the take over and other connected matters. He retired on reaching the age of 60.

"Kanak" was a highly religious person and was very much devoted to his family. His wife, Mangayarkarasy, and all his children were very attached to him and it is, therefore, very difficult for them to bear his loss. However, their Father had done everything possible to give them the best of education and bring them up as useful citizens. All of them are well settled in Life.

To me "Kanak" was a very good friend and I can only pray for his eternal peace.

Iyer N. Natarajan

My dear all,

We were very disturbed when we heard of Kanaks' death. It was gratifying that he passed away in his sleep and did not suffer..It was God's grace for a person who led a good life. Please accept our (self and Children's) deepest sympathies.

He was loved and respected by my family and by all who came into contact with him.I give below details of his carrier at CCC He started life at Walker Sons & Co. and after a few years took up appointment in the early 50s at the HO Accounts Dept of C.C.C Ltd.He took on responsibilities which were entrusted to him and in a few years had developed the skills and confidence to tackle the non routine tasks allotted to him so that successive Chief Accountants relied very heavily on him.

He was promoted Accounts Assistant in 1965 and when CCC formed subsidiaries he was appointed Asst. Accountant of Consolidated Commercial Agencies where he was considered the backbone of the Accounts Dept.

Soon after CCA became. The Govt Owned Business Undertaking of CCA Ltd he was given charge of the Accounts Dept. and shortly after that took charge of the company working directly under the Competant Authority and was responsible for the winding up of the company and retired when the company was wound up.

Right through his carrear he exercised excellant judgement and was loved and respected by all who came in contact with him.

Swaminathan *U.S.A.*

இதய அஞ்சலி

எனது நண்பர் அமரர் திரு. கனகரத்தினம் அவர்கள் எனது ஊராகிய 'அராலி' ஐப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். அவர் கடமையாற்றும் போது அவருடைய மேலதிகாரியாக கடமையாற்றினேன். மேலதிகாரிகள் சக ஊழியர்கள் அவருக்கு கீழ் வேலை செய்வோர் அனைவரது அன்புக்கும் பாத்திரமாக இருந்தவர். 'கனக்ஸ்' என அன்போடு எல்லோரும் அழைப்பர். எந்த வேலையை கொடுத்தாலும் மிகத் திறமையாகச் செய்து முடிப்பவர். மேலதிகாரிகளின் பாராட்டைப் பெற்று தன் முயற்சியால் படிப்படியாக முன்னேறியவர். எனது நண்பர்களுள் அவரும் ஒருவர் என கூறுவதில் பெருமைப்படுகிறேன்.

தன் குடும்பத்தில் எதையும் செய்யும் போது தன் மேலோரின் ஆலோசனை கேட்டு அதன் படி நடப்பவர் கனக்ஸ்.

அன்னாருக்கு என் இதய அஞ்சலியை கண்ணீருடன் சமர்ப்பிக்கிறேன்.

திரு. வி. கைலாசப்பிள்ளை

தலைவர்

இந்து மாமன்றம்

எனது மதிப்பிற்குரியவர்

1960 ஆம் ஆண்டு கல்லூரிப் பருவத்தை முடித்துக் கொண்டேன். சட்டக் கல்லூரியில் சட்டம் பயில்வோம் என்று கொழும்பிற்கு வந்தேன்.

எனது தமையனாருக்குச் சட்டத் தொழில் 'கெட்ட' தொழிலாகப்பட்டது. எனது அண்ணரின் நண்பர் திரு. வி. எஸ். நடராசாவுக்குச் சட்டத்தொழில் கூடாத தொழிலாகவே காட்சி கொடுத்தது. இருவரும் சட்டம் படிக்கவேண்டாமென எனக்கு அறிவுரை கூறுவார்கள்.

திரு. நடராசா மிக அமைதியானவர். வெண்முகில் கூட்டம் போன்ற தலைமுடி கொண்டவர். தகவல் திணைக்களத்தில் கடமை புரிந்து கொண்டிருந்தவர். அடிக்கடி அவரை நான் காண்பதுண்டு.

திரு. நடராசா சட்டத்துறை வேண்டாம் என்றும் வேறு ஒரு நல்ல தொழிலில் சேரும்படியும் ஆலோசனை கூறுவார். தனது சகோதரன் கொழும்பு கொமேஷல் கம்பனியில் தொழில் பார்ப்பதாகவும் அக் கம்பனியில் நல்லதொரு தொழில் பெற்றுத்தருவதாகவும் கூறி என்னை ஒரு நாள் அங்கு அழைத்துச் சென்றார்.

கொமேஷல் கம்பனிக்குச் சென்றோம். அங்கு, வெண்ணிற உடையில் கருமைநிற முடியுடன் ஒருவர் அங்குமிங்கும் நடந்துகொண்டிருந்தார். திரு. நடராசாவைக் கண்டதும் 'என்ன' என்று கடுமையான தொனியிலும் வயது குறைந்தவரை நடத்தும் பாணியிலும் கதைத்தார். அண்ணனை தம்பி இப்படியா நடாத்துவது என்ற கேள்வி என் மனத்தை அழுத்தியது. எனக்கு மன வருத்தம். திரு. நடராசா என்னைத் தன் சகோதரனுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

"சட்டத் தொழில் நல்லதுதானே. படிக்கட்டுமே. நீயேன் குழப்புகின்றாய்? இப்பொழுது இங்கு இடமில்லை. பிறகு பார்ப்போம்" என வெடுவெடுவெனக் கூறிவிட்டார். திரு. நடராசா ஒன்றுமே கூறாது திரும்பி விட்டார்.

வருகின்ற வழியில் 'ஏன் உங்கள் தம்பி கடுகடுப்பாகக் கதைக்கின்றார்' என்றேன். 'அவர் தம்பியல்ல அவர் எனக்கு அண்ணன். மனதில் பட்டதை ஒழிக்காமல் மறைக்காமல் அப்படியே கூறி விடுவார். ஆனால், மிக நல்லவர்' என்று விளம்பினார் திரு. நடராசா. அன்று நான்

திரு. நடராசாவின் தம்பியென எண்ணியவர் தான் அமரர் வெற்றிவேலு சுப்பையா கனகரத்தினம் அவர்கள்.

அமரர் கனகரத்தினத்தின் வாக்குப்படி சட்டத்தரணியாகி பெல்மென்ற் வீதியில் வதிவிடமும் கொண்டேன். அமரர் கனகரத்தினத்தின் வீட்டுக்கருகாமையில் எனது வீடும் அமைந்துள்ளது. அதனால் அன்னாரைக் காணாத நாள் வெகுகுறைவு. காலையிலும், மாலையிலும், இரவு வேளையிலும் காண்பதுண்டு. கதைப்பதுண்டு.

அமரர் கனகரத்தினம் ஒரு கணக்காளர். கடமையே பணியென இருந்தவர். தொழிலகமே அவருக்குக் கோவில். நேர்மைக்கு அவரே இலக்கணம். நற்பண்புகளைத் தன்னகத்தே பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். யாருக்கும் இன்னா செய்யாதவர். ஒழுக்க சீலர். ஒழுக்கத்தைத் தன் உயிரினும் மேலானதாகக் கருதிக் காத்தவர்.

“ஆழ்வதூஉம் ஆவதூஉ மாகி வழிபயக்கும் ஊதியமுஞ் சூழ்ந்த செயல்” என்பது வள்ளுவர் வாக்கு. வள்ளுவரின் வாக்கைத் தன் வாழ்நாளில் கடைப்பிடித்தவர் அமரர் கனகரத்தினம் அவர்கள்.

அன்னார் அமைதியாகவே இவ்வுலகை விட்டு நீங்கினார். அன்னாரின் பிரிவு அவரது மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தாரை மட்டுமல்ல, அயலவர்கள், நண்பர்களையும் பாதிக்கின்றது. துன்பத்தில் ஆழ்த்துகின்றது. கவலையடையச் செய்கின்றது.

அவரது நல்ல ஆன்மா அமரத்துவம் அடைய ஆண்டவன் அருள்புரிவாராக.

சி. வி. விவேகானந்தன்
சட்டத்தரணி

87, 5th Lane
Colombo - 3
24th June 2002

Dear Aunt,

We are deeply grieved to know the passing away of your beloved husband. The last time I met him was at your eldest son's wedding. I have not met him for a long time after the wedding.

He was kind hearted and always willing to help others. We were unable to be present at the funeral. When I was well and used to come to courts, I was able to visit you and Mr. Kanagaratnam frequently.

Mr. Kanagaratnam always consulted me in his own affairs during his lifetime. He was a gentleman who was ready to help others.

Please accept our deepest sympathies. Please convey our sincere condolences to your children and their families.

Yours affectionately
A. Shanmugarajah
Colombo - 3

Baarer str 108
6300 Zug
Switzerland
19.06.2002

அப்பா இறந்த செய்தி கேட்டு அனைவரும் ஆறாத்துயர் அடைந்தோம். I. B. C. லண்டன் வானொலியூடாகக் கேட்டறிந்தோம் இறப்பதற்கு மூன்று கிழமைகளுக்கு முன்பு கவிசுக்குப் புறப்படுமுன் அவர் கசீவியாகவும் இயல்பான நிலையில் உற்சாகமாகக் கதைத்தார் என்பதால் அவரின் நிலை நன்றாகவிருந்ததை அவதானித்தோம். அதன்பின் ஏதாவது சுகயீனம் ஏற்பட்டதோ.

மிக நீண்ட காலமாக அப்பாவுடன் அன்னியோன்னியமாக ஊசாடினோம். சண்டிலிப்பாய் ஐயனார் ஆலயத்தை புனர் அமைக்க அயராது பாடுபட்டார், நித்திய பூஜை உற்சவங்கள் ஒழுங்காக நடைபெற ஆர்வத்துடன் செயல்பட்டார். ஐயனார் ஆலயத்திற்கென கொழும்பில் நிர்வாகக் கிளை ஸ்தாபித்து நிதி சேகரித்து உதவி புரிந்து தன்னலம் கருதாது செயல்பட்டமை அவ்வூர் மக்களுக்கு நன்கு தெரிந்ததே.

நாங்கள் கவிசில் இருப்பதால் அப்பாவின் இறுதிக் கிரியைகளில் பங்கு பற்றவில்லையே என மிகமனம் வருந்துகின்றோம். இருந்த போதிலும் அப்பாவின் ஆத்மா சாந்தியடைய ஐயப்பனை பிரார்த்திக்கின்றோம். தம்பி விமலேந்திரன் வசந்தாவிற்கும் எங்கள் ஆழ்ந்த கவலையைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

ஓம் சாந்தி !

மிக்க அன்புடன்

க. பாலசுப்பிரமணியம் குடும்பத்தினர்

அண்ணா கனகரத்தினம் அவர்களுடைய பிரிவை கேள்விப்பட்டு ஆழ்ந்த துயரடைந்தோம். அவருடைய பிரிவால் துயரடைந்திருக்கும் உங்கள் எல்லோருக்கும் எங்களது ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

அவர் பல ஆண்டுகள் சுகதேகியாக இருக்க வேண்டியவர் மின்னி மறைவது போல் இறைவனடி சேர்ந்தது அவருடைய சேவை விண்ணுலகத்திலும் தேவைப்படுவது போல் தெரிகிறது. அவர் எங்கள் ஐயனார் கோவிலுக்கு ஆற்றிய சேவை அளப்பரியது. ஐயனாருடைய மகாகும்பாபிஷேகம் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது ஐயப்பனுடைய பாதாரவிந்தத்தை சென்றடைந்திருக்கிறார்.

அவருடைய ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

திரு. திருமதி திருஞானம்

சண்டிலிப்பாய்

எனக்கு அவரை பல காலமாகத் தெரியும் எப்பொழுது கண்டாலும் எப்படித் தம்பி என்று கதைப்பார். என்னுடைய ஐயா கொமர்ஷல் கம்பனி கனகரத்தினம் என்று அவரைப் பற்றிச் சொல்லுவார். சண்டிலிப்பாய் கோயில் விடயமாக நிதி சேகரிக்கும் பொழுது அவருடன் சேர்ந்து முன்பு நிதி சேகரித்தோம். மிகவும் ஆர்வமாக பொது தொண்டு செய்யும் மிகப் பெரும் மனிதர். காலம் தான் உங்கள் மனக்கவலையை மாற்றும்.

இப்படிக்கு
பத்மநாதன்
நியூசிலாந்து

உறுவுப் பூக்களி.லி.குத்து சில இதழ்கள்

Mrs. N. Sivapathasunderam
124 Dusay Place Unit 15
Scarhorought, ONT
MIW 2N2
Canada. T. P. 416 - 49317.

அத்தானின் மரணச் செய்தி எனக்கு இடி என இருந்தது. ககமாக இருந்த அத்தான் இப்படி திடீர் என எங்கள் எல்லோரையும் விட்டு ஆண்டவனிடம் சென்று விட்டார். சிறுவயதில் அவர்களுடன் பழகிய நாட்கள்தான் என் நினைவில் வருகிறது. ஏடி பூஷணி என்று அத்தான் அன்பாகக் கூப்பிடுவது இப்போதும் என் காதில் கேட்கிறது. நான் குடும்பமாக அளவெட்டியில் இருக்கும் போது ஏடி பூஷணி என்று மிகவும் அன்பாக அழைப்பார். ஒருமுறை அளவெட்டிக்கு வந்து புளுக்கொடியலும் தேங்காய்ச்சொட்டும் வாங்கிச் சாப்பிட்டதும் சிறுவயதில் வாழ்ந்த வாழ்க்கையும் என்னோடு கதைப்பதுவும் என் நினைவில் நீங்காத நினைவுகள். எனது மூத்த மகனை கொழும்பில் கூப்பிட்டு அவனுக்கு வேலை வாங்கிக் கொடுத்து தன்னுடனேயே வைத்திருந்ததும் அவருடைய நற்பண்புகளும் என்னால் மறக்க முடியாதவை. இப்படியான சிறந்தவர் இன்று எங்களுடன் இல்லாது மறைந்து விட்டார். அவர் மறைந்தாலும் அவருடைய நினைவுகளும் செயல்களும் என்னை விட்டு மறையாது. அவருடைய மரணமும் நித்திரையுடன் நித்திரையாகவே போய்விட்டது.

நீங்காத நினைவுகளுடன்
திருமதி சி. நாகபூஷணி

கருணையுள்ளம் கொண்ட கனகரத்தினம் மாமா!

காணும்போதும் கடிதம் எழுதும்போதும் கூறும் அந்தக் கனமான வார்த்தைகள் “சொந்தத்தை மறந்திடாதே” - கடைசி நாள்வரை இதையேதான் கூறியபடி இருந்தார். தனது பிள்ளைகளை எப்படிக் கட்டுப்பாட்டுடன் வாழக் கண்டிருப்பாரோ, அதே கவனத்தையே தனது சொந்தங்களின் பிள்ளைகள் மீதும் காட்டி, அவர்களது முன்னேற்றத்திலும் உண்மையான அக்கறை காட்டும் உன்னதமான மனம் உடையவர். இன்னும் உலகத்தில் உயிருடன் இருப்பதாகவே உணர்கிறேன். ஏன், அவர் என்னுடன் கதைத்து சிரித்து மகிழ்ந்த அந்த ஒலி இன்னும் என் காதுகளில் ஒலித்தபடியல்லவா இருக்கிறது.

அடுத்தவர் பிள்ளைகள் மீது அவர் கொண்ட அக்கறை பற்றி கூறுவதனால் அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். பாடசாலைப் படிப்பு முடிந்தவுடன் பரிவுடன் என்னைத் தடுத்துப் பரிந்துரைபேசி உறைவிடம் கொடுத்து, தனியார் ஸ்தாபனத்தில் பதவி தேடித் தந்தார். தொழில் நிமித்தம் வெளிநாடு சென்றாலும் கடிதம் எழுதும்போது பதில் கடிதம் எழுதத் தவறவே மாட்டார்.

கடிதம் முழுவதும் ஊர்ப் புதினங்களா? இல்லை. சொந்தங்கள் பற்றியே நிறைய எழுதுவார். சண்டிலிப்பாய் ஐயனார் கோவிலில் எமக்கு இருக்க வேண்டிய அக்கறை பாத்தியதை என்பவற்றை எந்தத் தருணத்திலும் எழுத மறப்பதில்லை.

மரணிப்பதற்கு முதல்நாள் ஞாயிற்றுக்கிழமை மனம்விட்டுப் பேசியபின் மகிழ்ச்சியுடன் என்னுடன் படிப்பிடித்து எனது மனதை நிறைவு செய்து விட்டார்.

சனகரட்ணம் மாமா, உங்கள் கண்ணாடி போட்ட சளையான முகத்தையும் கண்டிப்பான வார்த்தைகளையும் கனமான புத்திமதிகளையும் இனிக் காண்பது கற்பனையில் மட்டும்தானா?

என்றும் நன்றியுள்ள மருமகன்
குலநாயகம் இராஜகுலேஸ்வரா

Victoria Str,
Humm,
Germany

“பெரியப்பா” — நினைவஞ்சலி

என் பெரியப்பாவின் இழப்பு எனக்கு ஆழ்ந்த கவலையை உண்டு பண்ணியது. ஒரு சிறந்த தகப்பனாருக்கு உதாரணமாகத் திகழ்ந்த அவரின் வாழ்க்கை எங்கள் வாழ்க்கைச் சரித்திரத்தில் நிலைத்திருக்கும். அவர் ஒரு நல்ல குடும்பத் தலைவனாகவும் தகப்பனாகவும் வாழ்ந்து, தனது வாழ்நாள் முழுவதையும் பாடுபட்டு உழைத்து தன் குடும்பத்தை மட்டுமல்ல, உறவினர் பலரையும் சிறப்பான நிலைக்குக் கொண்டு வந்தார். அதற்காகவே தன் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்தவர்.

நல்ல பழக்க வழக்கங்கள், நேர்மை, அன்பு படைத்தவர் எனது பெரியப்பா. நான் சிறு வயது முதலே பார்த்துள்ளேன். வேலைக்குச் செல்லும்போது வெள்ளைக் காற்சட்டை, வெள்ளை சேர்ட் அணிந்து கம்பீரமாக நடந்து செல்வார். என்னை மடியில் வைத்து அன்பாகக் கதைப்பார். நாங்கள் வாழ்க்கையில் நன்றாகப் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்று அறிவுரை கூறத் தவறமாட்டார். எனக்கு அவர் கடிதம் எழுதும் போது ‘Dear Son’ என்று அன்பாக எழுதுவார். கண்பார்வை குறைந்திருந்தும், கைநடுங்கியும், நேரம் எடுத்து எனக்கு எழுதுவது அவர் உறவினருடன் வைத்திருக்கும் அன்பைக் காட்டுகிறது.

என் பெரியப்பா இனி கடிதம் எழுத மாட்டாரே என நினைக்கும் போது அழுகை வருகிறது.

- ★ என் பெரியப்பாவின் இழப்பு எனக்குப் பெரிய இழப்பு.
- ★ என் பெரியப்பாவின் வாழ்க்கை எனக்குப் பெரிய உதாரணம்.
- ★ என் பெரியப்பா வாழ்ந்த வாழ்க்கை எனக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது.
- ★ என் பெரியப்பாவின் அன்பும் நற்பண்பும் என்றும் என் இதயத்தில் நிலைத்திருக்கும்.

Periappah lived a simple life. Never failed in his duties for his family. He was a man of excellent principles. He lived a full life without any blemish. Let his life be an example and light to his generation. His non - suffering peaceful death comforts my heart.

I love him dearly.

என்றும் அன்பு மறவா மகன்
நிரஞ்சன் ஜெயசிங்கம்

அவுஸ்திரேலியா

ஔமக்கு வழி காட்டிய பெரியவர்

அண்மையில் அமரத்துவம் அடைந்த அராலியைப் பிறப்பிடமாகவும் கொழும்பை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட எங்கள் பெரிய மாமா அவர்கள் இறைபக்தியும், சகோதர பாசமும் பிறர் பிள்ளைகளைத் தன் பிள்ளைகளைப்போல் மதிக்கும் பண்பும் நேர்மைத் திறனும் இன்முகத்துடன் யாவரையும் வரவேற்கும் இனிய பண்பும் கொண்ட ஓர் உத்தம சீலர் ஆவார்.

அவர் கடமை காலத்திலும் தொழிலில் கடமை கண்ணியம் கட்டுப்பாடு நேரந்தவறாமை ஆகிய குணங்கள் நிறைந்தவராக திகழ்ந்த ஒரு பெருந்தகை. இவரிடம் காணப்பட்ட ஒரு சிறந்த பண்பு சகோதர பாசம் சகோதரர்கள் கஷ்டப்படுவதை எள்ளனவேனும் சகித்துக்கொள்ள மாட்டார். இடையிடை யாழ்ப்பாணம் வந்து சகோதரர்களின் நய நட்டங்கள் விசாரிப்பது மட்டுமல்லாது ஆக வேண்டிய உதவிகள் யாவும் செய்யும் பண்பு வாய்ந்தவர்.

சகோதரப் பிணைப்பை பெரிதும் மதிக்கும் பெருந்தகை. நோய் வாய்ப்பட்டிருந்த காலங்களிலும் மருமக்கள், பெறாமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள் எல்லோரைப் பற்றியும் விசனம் விசாரிப்பதில் தவறவில்லை. அவர் தனது குடும்பம் மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று எண்ணாது எல்லோரும் சீரும் சிறப்புடன் வாழவேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்ட பெருந்தகை என்று கூறின் மிகையாகாது. அண்மைக்காலத்தில் உற்றார் உறவினர் எல்லோரையும் பார்த்து பெருமகிழ்ச்சியுடன் இருந்த வேளையில் கொடிய கூற்றுவன் அவரது உயிரை கவர்ந்து சென்றுவிட்டான். அவரது பிரிவு தாங்க முடியாத இழப்பாகும். அவருடைய ஆத்மா சாந்தி அடைய எங்கள் குல தெய்வமாகிய ஆவரம்பிட்டி அன்னையை வேண்டுகின்றோம்.

ஓம் சாந்தி சாந்தி சாந்தி

மருமகன், பெறாமகன், பேரப்பிள்ளைகள்

பொ. திருக்கேதீஸ்வரன் குடும்பம்

அளவெட்டி

எங்கள் அம்மாமா

“நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம்
மலையினும் மாணம் பெரிது”

இந்த குறளுக்கு அமைய வாழ்ந்த உன்னதமான மனிதரின் நினைவு தெரிந்த நாளிலிருந்து நிகழ்ந்த ஒவ்வொரு சம்பவங்களையும் எமக்கு எடுத்து சொன்னது வாழ்க்கைப் பாதையில் எத்தனை இடையூறுகள் வந்தாலும் இறைவன் மேல்கொண்ட அளவிட முடியாத நம்பிக்கையாலும், தன் மன வலிமையாலும் சூரியனைக் கண்ட பனி போல் காணாமல் போகுமென்பதை காட்டுகிறது.

தன் பிள்ளைகள் பிறர் பிள்ளைகளென்று பேதம் இல்லாமல் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும் என்பதே எப்போதும் அவருடைய வேதவாக்கு கல்வி என்றைக்கும் மக்களை கைவிடாது. எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் மற்றவர்களை எதிர்பார்க்காமல் சுயமாக வாழ வேண்டும் வாழ்க்கையில் எப்படி சிக்கனத்தை கடைபிடிப்பது சேமிப்பின் அவசியம் பற்றி எங்களுக்கு நிறைய ஆலோசனை கூறுவார். வீண்கதைபேசிக் கொண்டிருக்காமல் நேரத்தை பயன்தரு வழியில் போக்க வேண்டுமென்றும், வாசிப்பு என்பது மனிதனை பூரணமாக்குகின்றது அதனால் நல்ல புத்தகங்களை எடுத்து வாசிக்க வேண்டுமென்று கூறுவார்.

நாங்கள் சிறுவயதில் பெற்றோரை இழந்து தவித்த போது எங்களுக்கு அவருடைய திறமையான வழிநடத்தலும், அறிவுரைகளும் சீரிய கருத்துகளும் நாங்கள் முன்னேற வழிவகுத்தது.

எங்கள் தந்தையார் இறக்க முன்பு அம்மாவிடம் கூறியது இன்றும் நினைவில் நிற்கிறது. “பெரியமாமா எல்லாம் செய்து தருவார்” அதன்படி அப்பா இறந்ததும் வங்கி விபரங்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னால் இயலாத நிலையிலும் சென்று பெற்று, அழகாக பட்டியல் பண்ணி அம்மாவிடம் சமர்ப்பித்ததை என்னால் நினைவுகூராமல் இருக்க முடியாது.

உண்பதும், உறங்குவதும் வாழ்க்கையல்ல வாழ்கின்ற காலத்தில் தன்னால் இயன்ற எத்தகைய உதவியாக இருந்தாலும் மற்றவர்களுக்கு பலன் கருதாது செய்யவேண்டும். குடும்பத்தில் ஒருத்தருக்கு ஒருவர் விட்டுக் கொடுத்து ஒற்றுமையாக வாழவேண்டும். கடமைகளை செய்வதற்கு என்றும் பின்னிற் கூடாது. சொந்தமும் பந்தமும் வீட்டுக்கு

வந்து போகும் போது தான் பாசமும், அன்பும் நீடிக்கும் என்று எவ்வளவோ அறிவுரைகள் சொல்வீர்கள் மனம் குழம்பிய நிலையில் உங்களோடு கதைக்கின்றபோது மன எண்ணத்தில் தெளிவு ஏற்படுகின்ற சந்தர்ப்பங்களை பலமுறை உணர்ந்திருக்கின்றேன். இனிமேல் இப்படியெல்லாம் தொரிவு படுத்த யாரும் இல்லை.

வசதி இருப்பவர்கள் ஊதாரித்தனமாக செலவு செய்பவர்கள் மத்தியில் அன்றிலிருந்து இறுதி மூச்சு வரை எளிமையான, கண்ணியமான, கட்டுகோப்பான வாழ்க்கை வாழ்ந்து காட்டியிருக்கிறார்.

இந்த அவசரயுகத்தில் எல்லோரும் லஞ்சம் கொடுத்தேனும் தேவைகளை நிறைவேற்ற பறக்கும் போது, இவர் 4, 5 தடவை அலுவலகப் படிகள் ஏறி இறங்கி சம்பந்தப்பட்டவர்களுடன் நேரடியாக பேசி அல்லது கடிதங்கள் மூலம் தொடர்பு கொண்டு காரியத்தை ஒழுங்காக நிறைவேற்றும் சாமர்த்தியத்தை நிறைய சந்தர்ப்பங்களில் கண்டிருக்கின்றேன்.

பெற்றோர் சொல்லை அலட்சியம் செய்யும் இந்த காலத்தில் இவர் தன் தாய் மீது வைத்திருந்த மரியாதை கலந்த பக்தியை கண்டு எனக்குள்ளேயே ஆச்சரியப்படுவேன். தாயார் இறந்து 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகியும், அம்மாவின் கதைகள் ஞாபகத்தில் சொல்லும்போது, அவரின் அறிவுரைப்படி நடப்பதாக சொல்லும்போது மெய் சிலிர்க்க வைக்கின்றது. அவர் தனது அக்காவின் மகளாகிய எங்கள் அம்மாவின் மேல் வைத்திருந்த பாசத்தையும் நேசத்தையும் பார்த்தபோது எங்கள் அம்மா இப்படியொரு தாய் மாமனை அடைவதற்கு மிகவும் தவம் செய்திருக்க வேண்டும். இப்போதும் அம்மாவை நினைத்து கதைக்கும் போது அழுதே விடுவார்.

எத்தகைய ஒரு சூழ்நிலையில் கூட தனது சுயகௌரவத்தை விட்டு கொடுப்பதை விரும்ப மாட்டார். வயதான காலத்தில் கூட தனது வேலைகளையும் வீட்டு தேவைகளையும் மற்றவர்களை எதிர்பாராமல் சுறுசுறுப்பாக செய்து கொண்டேயிருந்தார். யாருக்கும் சுகயீனம் என்று கேள்விப்பட்டால் இந்த தள்ளாத வயதிலும் போய் பார்த்து ஆறுதல் சொல்லவும் போக முடியாத சூழ்நிலை எனும் போது தொலைபேசியிலோ, கடிதத்திலோ தேறுதல் வார்த்தை தெரிவிக்கவோ தயங்கமாட்டார்.

மனிதவாழ்க்கை நீர்குமிழி போன்றது. இந்த மண்ணில் பிறந்த எவரும் மரணத்தின் வாயிலிருந்து தப்பவே முடியாது. இதுவே நிதர்சனமானது. ஆனாலும் நோய் நொடியென்று மருந்து மாத்திரை

என்று எண்ணியில்லாமல் அடிக்கடி சொல்வது போல் மற்றவர்களுக்கு கஸ்டம் கொடுக்கக் கூடாது என்பதை மரணத்திலும் செயலில் காட்டி ஒரு மாமனிதராகி விட்டார். எல்லோருக்கும் கிட்டுமா இப்பூவுல வாழ்க்கையிலிருந்து இப்படியொரு அமைதியான நிம்மதியான விடுதலை? நித்திரை என்பது தற்காலிக ஓய்வு. ஆனால் இந்த தூக்கமே அவருக்கு நிரந்தரமாகி மீளாத்துயில் கொண்டு அந்த பரம்பொருளின் திருவடிகளை அடைந்து விட்டார்.

குடும்ப உறவு சங்கிலியால் இணைந்த ஒரு வலிமையான பெரிய இரும்பு பாச பிணைப்பு அறுந்து விட்டது. அந்த வெறுமையை நாங்கள் உணர்கின்றோம். தங்களுக்கு கிட்டிய பேரின்ப வாழ்விலிருந்து எங்களை எப்போதும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டுமென வேண்டுகிறோம்.

தங்கள் பிரிவால்

ஏங்கும் பேத்தி

திருமதி தயாநிதி சித்திரகுமார்

அம்மா மாமாவின் இழப்பு எல்லோருக்கும் பாரியது ஒன்றுதான். உங்கள் குடும்பத்துக்கு ஆழ்ந்த கவலையான ஒன்றுதான் கடவுள் அவரை கஷ்டப்படாமல் நித்திரையில் எடுத்து விட்டார். எல்லோருக்கும் கொடுத்து வைக்க முடியாது. எல்லோரும் நின்று சிறப்பாக அவரின் சடங்குகள் எல்லாம் முடித்து இருப்பார்கள் என நினைக்கிறேன்.

Unfortunately I couldn't pay my last respect to him. Any how, Please accept my condolence herewith. 'May his soul rest in peace'.

Death is unexpected but unavoidable for every one. So please count me among those who share your sorrow at this sad.

God Bless you all always.

இப்படிக்கு

பிரபா பொன்னம்பலம்

(Soudi Arabia)

கனகரத்தினம் அப்பா!

கனகரத்தினம் அப்பாவின் மறைவை எதிர்பாராத விதமாக அறிந்தபோது சற்றுநேரம் என் உயிரும் போய் விட்டதாக உணர்ந்தேன். அன்று ஒரு நாள் நான் இருக்க இடம் இல்லாது தவித்த வேளை அப்பா வீட்டிற்கு வணக்கத்துக்குரிய சகோதரி அழைத்துச் சென்றார். என்னைப் பார்த்ததும், என் ஆறுதலற்ற நிலையைக் கண்டதும் எனக்குப் புகலிடம் தருவதற்குச் சம்மதித்தார். அன்று தஞ்சம் புகுந்த என்னை இருபது வருடங்களாகத் தன் குடும்பத்தினராக என்னை ஏற்று, அவரது பிள்ளைபோல் என்னைப் பராமரித்தார். எனக்குத் தந்தை இல்லாத குறையை - அன்போடு அப்பா என அழைத்துத் தீர்த்துக் கொண்டேன். சாதி, சமய வேறுபாடின்றி எப்போதும் அன்போடு உபசரித்து, ஆறுதல் அளித்து, அறிவுரை கூறி, என்ன தேவை என அறிந்து தவறாமல் அதைச் செய்து கொடுத்து - இல்லை - முடியாது என்று என்றுமே சொல்லாமல் - வாழ்ந்தவர் என் அப்பா!

சிலர் எமது கஷ்டக் கதைகளைக் கேட்டுவிட்டு அப்படிச் செய்யலாம், இப்படிச் செய்யலாம் எனக் கூறிவிட்டு அந்த நிமிடமே அதை மறந்தும் விடுவார்கள். கனகரத்தினம் அப்பா அப்படியல்ல! எதையும் “செய்யலாம்” என்றால் எப்படியும் செய்தே தருவார். அதை அவர் மூலம் உணர்ந்தவர்களுக்கும் அவர் மூலம் உதவி பெற்றோர் சகலருக்கும் தெரியும். நான் வாழ எனக்கு வழி காட்டியவர். நான் அவருடைய பிள்ளை இல்லைத்தான். ஆனால், என்னை அவர் அப்படி எண்ணவில்லையே! சுண்டிக்க வேண்டிய இடத்தில் தன் பிள்ளை

போல் கண்டித்ததும் உண்டு. “இட்டவுடன் என் தலையில் இன்னபடி என்று எழுதிவிட்ட சிவனும் செத்துவிட்டானோ, முட்ட முட்ட பஞ்சமேயானாலும் பாரம் அவனுக்கு கண்ணும் நெஞ்சமும் அஞ்சாதே நீ” - என்ன இருந்தாலும் மனத் தைரியத்தை விடாதே, துணிவாக வெற்றி கொள் - இது உங்கள் அறிவுரையில் ஒன்று. எப்போதும் இது என் மனதில் இருக்கும் அப்பா. உங்கள் பிரிவை என்னால் ஏற்க முடியவில்லை. உங்களை ஒரு தடவை பார்த்து எவ்வளவோ கதைக்க வேண்டும் எனத் தவமிருந்தேன். முடியாமல் போய்விட்டதே! என்றும் அப்பா - நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்ற நினைவுடன் இருக்கிறேன். உங்கள் கடிதம்தான் இனி வராது என நினைக்கும்போது துக்கம் தாள முடியவில்லையப்பா!

நீங்கள் எப்போதும் என் தெய்வத் தந்தை!

தீராத வேதனையுடன்,

Rose Thambiah

Greece

ஊட்டி வளர்த்த ஓர் நினைவுப் பூ

அன்புடன் எம்மை அரவணைத்து...
நல்ல பண்புகளுடன் எம்மை வழிகாட்டிய...
அன்பான அப்பா....!
நீங்கள் எம்மை விட்டு இறைவன் அடி சென்றபோதும்,
உங்களது மறைவை எம்மால் உணரமுடியவில்லை.

என்னுடைய வாழ்விற்கு நீங்களும் ஒரு சிறந்த வழிகாட்டி!
உங்கள் பிள்ளையாக என்னை நினைத்து முதன் முதல் நல்ல நாள்
பார்த்து உங்கள் கையால் சோறுட்டினீர்கள்.

பள்ளிப்படிப்பை ஆரம்பிக்க முன்பு உங்கள் கையால் ஏடு
தொடக்க ஆசைப்பட்டு என் பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் கைபிடித்து
ஏடு தொடக்கி விட்டீர்கள். இன்றும் கூட நான் எதை ஆரம்பிக்கும்
போதும் ஒரு நல்ல நாள் பார்த்து தருவீர்கள் இனி எனக்கு அப்படி
யார் செய்து தருவார்கள்.

படிக்க வேண்டுமென ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது நீங்கள் தான்
அன்பான அயல் வீட்டாருக்கு சிறந்ததோர் உதாரணம்
நீங்கள்...!

சாதி, மத வேறுபாடு இன்றி என்னையும் உங்களின் ஒரு
குழந்தையை போல அரவணைத்த நாள் ஒரு போதும் மறவேன்..!

உங்களது அன்பான குணம் வார்த்தைகளில் அடங்காது.

சில மாதங்கள் சென்றாலும் பல வருடங்கள் சென்றாலும்
உங்களது நினைவுகள் ஒரு போதும் நீங்காது நிலைத்து இருக்கும்.

உங்களது ஆத்மா சாந்தியடைய நானும் எனது
குடும்பத்தாரும் எல்லாம் வல்ல இறைவனை பிரார்த்திற்கும்,

என்றும் உங்கள்
அன்பு மறவா மகள்
நஸ்ரீனா ரமீஸ்

**அழியாத நினைவுப்
பூக்களிலிருந்து வழியும்
கண்ணீர் துளிகள்**

எனக்கு அப்பா வேண்டும்

எது நடந்ததோ, அது நன்றாகவே நடந்தது.
எது நடக்கிறதோ, அது நன்றாகவே நடக்கிறது.
எது நடக்க இருக்கிறதோ, அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
உன்னுடையதை எதை இழந்தாய். எதற்காக நீ அழுகிறாய் ?
எதை நீ கொண்டு வந்தாய் அதை நீ இழப்பதற்கு ?
எதை நீ படைத்திருந்தாய், அது வீணாவதற்கு ?
எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ,
அது இங்கிருந்தே எடுக்கப்பட்டது.
எதை கொடுத்தாயோ, அது இங்கேயே கொடுக்கப்பட்டது.
எது இன்று உன்னுடையதோ
அது நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது
மற்றொருநாள், அது வேறொருவருடையதாகும்.

ஆம்! 'அது' எமது வாழ்வில் கட்டாயம் நடக்கும். ஆனால் 'அது' நடக்கும்போது எமது மனம் 'அதை' தாங்கிக் கொள்ளுமா? எல்லோருக்கும் 'அது' வரும். சாதாரணமான ஒரு நிகழ்வாக அதை எம்மால் ஏற்க முடியுமா? எமது உதடுகள் சிரிக்காமல் இருக்கலாம். கண்களின் நீரைக் கட்டுப்படுத்தலாம். ஆனால் - அந்த மனதின் அடித்தளத்தில் இருப்பதை யாரால் உணர முடியும்? ஆண்டாண்டு தோறும் அழுது புரண்டாலும் மாண்டார் வரமாட்டார் என்றும் தெரியும். ஆனால் - ஆண்டாண்டு சென்றாலும் - அந்த நினைவுகளை மறக்கும் அளவுக்கு எம் மனம் உண்டா?

எமது வாழ்வில் இணைபவர் பலர். உறவு என்று சொல்வோர் எண்ணில் அடங்காது. நட்பு என்போர் ஏராளம், கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் கூட ஒன்றுக்கு மேலும் அமையலாம். ஆனால் - தந்தை, தாய், உடன்பிறப்புக்கள் - ஒரு மனிதனுக்கு ஒன்றுதான். வாழ்வில் இதை இழந்தால் நிச்சயம் எம்மால் மீண்டும் அதைப் பெற முடியாது. அதன் தாக்கத்தை எம்மால் நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது.

என் அப்பா

இன்று என்னைச் சற்றி எத்தனையோ? அன்பான கணவன், அருமையான பிள்ளைகள், ஆழ்ந்த நட்பு கொண்டோர் ஏராளம் என்றாலும் சிறுவயதில் அப்பாவைச் சற்று நேரம் காணாவிட்டால் ஏங்கும் ஒரு தவிப்பு, மனப்பயம் - இன்று உங்களைக் காணவில்லை என்றதும் ஏங்குகிறதே.....

எனக்கு அப்பா வேண்டும் என்று அடம்பிடித்து அழுததெல்லாம் மீண்டும் கண்ணீரில் தெரிகிறதே!

எட்டு மாதத்திலேயே கைக்குழந்தையாய் என்னைத் தனியே காலிமுகத் திடலுக்கு கூட்டிப் போய் ஐஸ்கிரீம் வாங்கித் தந்தீர்களாமே!

உங்கள் கைகளால் உங்கள் ஆசைப்படி பாவாடை, சட்டை தைத்து எனக்குப் போட்டு-புகைப்படமும் எடுத்து - அழகு பார்த்தீர்களாமே! வத்தளை சென். ஆன்ஸ் கான்வென்டில் ஆரம்ப வகுப்புக்குச் செல்லும்போது - வெள்ளைச் சட்டை அணியும்போது - மடிப்பு சற்றுக் கலைந்தாலும் மீண்டும் 'அயன்' பண்ணித் தரும்படி அழும்போது சற்றும்

கோப்ப்டாமல் மீண்டும், மீண்டும் 'அயன்' பண்ணி எனக்கு அணிவித்து வீட்டிலிருந்து பாடசாலைக்கு என்னைத் தூக்கிக் கொண்டே போவீர்களாம்! உங்களை ரொம்ப வருத்தி விட்டேனா?

யாழ் நகரில் நாம் இருந்தபோது - ஒவ்வொரு விடுமுறைக்கும் - என்னையும் தம்பி ஸ்ரீயையும் கொழும்புக்கு அழைத்து விடுவீர்களே! எப்படியெல்லாம் பாசத்தைக் கொட்டி எம்மைப் பராமரித்தீர்கள் என்பதை பாலசந்தரம் மாமா - இன்றும் சொல்வதைக் கேட்கும்போது ரொம்ப மகிழ்வதுண்டு. இனி அப்படி ஒரு மகிழ்வு ஏற்படுமா? இனி அதையெல்லாம் நினைத்தால் அழுகைதான் முந்திக் கொள்ளுமே! பயமாக இருக்கிறதப்பா. எங்கள் ஐவரையும் கண்ணும் கருத்துமாக கல்வியில் முழு நாட்டமும் ஏற்படச் செய்தீர்களே! அப்பா என்றால் அறிவு என்று சொல்லும் அளவு - ஒவ்வொரு வாரமும் தவறாமல் வகுப்பு ஆசிரியர்களைக் கண்டு எம் கல்வி பற்றி அறிந்து ஆவன செய்தீர்களே! அதனால் தானோ என்னவோ பாடசாலை அதிபர்கள் உட்பட எமது ஆசிரியர்கள் அனைவரும் எம் மீது ஒரு தனிக் கவனமே செலுத்தினர் போலும். இன்று கூட எமது ஆசிரியர்கள் எம்மைக் கண்டால் எம்மைப் பற்றி விசாரிக்காமல் 'அப்பா எப்படி இருக்கிறார்' என்று உங்களைத் தானே கேட்கிறார்கள். எங்கள் படிப்புக்காக நீங்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் எமக்குத்தான் தெரியும். புத்தகங்கள்தான் எமக்கு வழிகாட்டி என்று - ஏராளமான புத்தகங்களை வாங்கித் தந்து எம்மை வாசிக்க ஊக்குவித்து ஆங்கிலப் பத்திரிகை, புத்தகங்களை மனதுக்குள் வாசிக்கக் கூடாது. பிழையோ சரியோ வாழ்விட்டு வாசிக்க வேண்டும் - அப்போதுதான் உச்சரிப்புத் திருந்தும், பிழை என்றாலும் கேட்பவர்கள் திருத்துவார்கள் என்று கூறி வாசிப்புப் பழக்கத்தை ஏற்படுத்தி எழுதவும் ஊக்குவித்த பெருமை அப்பா உங்களுையல்லாமல் யாருக்குச் சேரும்?

மகான்கள், சுவாமிகள் வரும் போதெல்லாம், அவர்களிடம் அழைத்து சென்று தரிசனம் பெறுவது, சொற்பொழிவுகளை கேட்க வைப்பது, கேட்கும் போது - ஒரு கொப்பியில் குறிப்பெடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லித் தந்ததை நினைக்கும் போது - இன்று நான் ஓரளவாவது கட்டுரைகள் எழுத காரணமே உங்களுடைய அந்த ஆர்வத்தைத் தூண்டும் செயல்தான் என நினைக்கும் போது என் அப்பா - உங்களை நினைத்து ரொம்ப பெருமைப்படுகிறேன். ஒரு தடவை ஜிந்துப்பிட்டியில் வாரியார் சுவாமிகளின் 20 நாள் தொடர்

சொற்பொழிவில் ஒரு நாள் கூட தவறாமல் முன் வரிசையில் என்னை அமரச் செய்வீர்கள் அவரிடமிருந்து ஒரு நாள் பரிசு பெற்றதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன்! அன்று நீங்கள் அடைந்த மகிழ்ச்சிக்கு அளவேதப்பா! மார்கழி திருவெம்பாவையில் விடியற் காலை கடுங்குளிரிலும் குளிர்ந்த நீரில் குளித்து வெடு வெடுவென நடுங்க உங்களுடன் நடந்து சிவன்கோயில் சென்றதை நினைத்துப் பார்க்கிறேன். எனக்கு அப்பா வேண்டும் என அழவேண்டும் போல் இருக்கிறது.

நாங்கள் நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். தொழில் பார்க்க வேண்டும். சொந்தக் காலில் நிற்க வேண்டும் என்பதில் மிகவும் உறுதியாக இருந்தீர்கள். அதற்காக உங்களையே வருத்தி அந்தத் திடமான நம்பிக்கையை இழக்காமல் அதில் வெற்றியும் கண்டீர்கள். தம்பிமார் இருவரும் பல்கலைக்கழகப் படிப்பில் வெற்றிகண்டு உங்களைப் பூரிப்படையச் செய்தார்கள். எம் மூவருக்கும் கூட வேலை வாய்ப்பை மிக இலகுவாகப் பெற்றுத் தந்தும் - அதை எம்மால் இறுதிவரை காப்பாற்ற முடியாமல் - உங்கள் மனதை நோகச் செய்து விட்டோமே! நீங்கள் இறக்கும் வரை அது ஒரு தீராத கவலையாகவே உங்கள் மனதில் இருந்தது, எம் மூவர்க்கும் மட்டுமே தெரியும்.

1964ம் ஆண்டு கொழும்புக்கு வந்தபோது - உங்கள் அன்பு நண்பர் கனகரத்தினம் மாமா, கனகல், பிள்ளைகளுடன் அலைய வேண்டாம். என் வீட்டையே தருகிறேன் என்று கூறி தனது வீட்டைத் தந்து - நாம் வாழ நல்ல வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்ததை நன்றியுடன் இற்றைவரை நினைத்துப் பார்த்து மகிழ்ந்தீர்களே!

ஏன் அப்பா நீங்கள் கார் வாங்கவில்லை என நாம் கேட்கும்போது “அந்தக் காலத்தில் கம்பனியார் கார் தந்தார்கள். எனக்கு அதை எடுக்க மனமில்லை. எனது நண்பர் தவேந்திரத்திடம் ஆலோசனை கேட்டேன். அவர் சொன்னார் வாகனம் வைத்திருந்தால் அதற்குத் தனிச் செலவு செய்ய வேண்டும். பிள்ளைகள் வாகனத்தில் செல்லப் பழக்கினால் அவர்கள் எப்போதும் வாகனத்தையே எதிர்பார்ப்பார்கள். இப்பொழுது வாகன சுகங்கள் அவர்களுக்கு வேண்டாம். வாகனத்துக்குச் செலவிடும் பணத்தை பிள்ளைகளின் படிப்புக்குச் செலவிடும்” என்று சொன்னார். எம்மைவிட மேலோரின் அறிவுரைகளை நாம் ஏற்க வேண்டும். மதிக்க

வேண்டும். அன்று நான் வாகனம் வாங்கியிருந்தால் எங்களை படிப்பித்திருக்க முடியாது என்றீர்களே! இன்று வாகன வசதியோடு இருக்கும் எமக்கு அது எவ்வளவு உண்மை என்று இப்போது உணர்ந்து கொள்ள முடிகிறதே! அப்பா, உங்கள் ஆத்ம நண்பர்களான திரு. கைலாசபிள்ளை, சுவாமிநாதன், நடராஜன் எல்லோருடனும் இன்றும் நாங்கள் நட்புடன் பழகுவதையிட்டு எவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டீர்கள். அவர்களுடன் மரியாதையாக, அன்பாகப் பழக வேண்டும். அவர்களுடைய நட்பை மதிக்க வேண்டும் என்று அடிக்கடி கூறுவீர்களே! அவர்களெல்லாம் எம் மீது மிகவும் அன்பு வைத்திருக்கிறார்கள் அப்பா! அது என்றுமே மாறாது. நீங்கள் எமக்குத் தேடித்தந்த நட்பு அது!

அப்பா உங்களுக்கு ஒரு சிறிய உதவி செய்தவர்களையும் மறக்காமல் - நன்றியுடன் செயல்பட்டீர்களே! ஒரு துரும்பு தன்னும் உதவி செய்தாலும் அதை என்றும் மறக்காமல் அவர்களுக்கு துன்பம் வரும்போது அதற்கு மேலாக நாம் செய்ய வேண்டும் என அடிக்கடி கூறுவீர்கள் அப்பா! இனி யார் அப்பா இதையெல்லாம் சொல்லித் தரப் போகிறார்கள். நினைக்கும்போது பயமாக இருக்கிறது. சின்ன வயதில் அப்பா வேண்டும் என அழுதது போல் இப்போதும் அழவேண்டும் போல் இருக்கிறது. அன்று அழுதவுடன் வந்தீர்கள். இன்று வருவீர்களா? உங்களுக்கு கஷ்டம் வரும்போது உங்கள் அம்மாவை மானசீகமாக நினைப்பீர்களாம். எப்படியும் அன்றே அந்தக் கஷ்டம் தீர்ந்து விடுமாம். எமக்கும் கஷ்டம் வரும்போதும் - எப்போதும் - உங்களை நினைத்தவுடன் நீங்கள் வரவேண்டும். இதையெல்லாம் தீர்க்க வேண்டும். எமக்குத் தொடர்ந்து வழிகாட்ட வேண்டும். நீங்கள் இறக்கவில்லை எங்களுடன் இருப்பீர்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. அப்பா, ஒரு தடவை என்னை 'வசந்தி' என அழைக்கமாட்டீர்களா ? கனவிலாவது!

*அப்பா வேண்டும் எங்களுக்கு!
என்னுடைய அப்பா எனக்கு வேண்டும்!*

அன்பு மகன்மார் ஸ்ரீதரன், ஸ்கந்தகுமார்
ஆசை மகன்மார் சிவகௌரி, ஜெயகௌரி

சார்பாக

என்றும் உங்கள் செல்ல மகள் வசந்தி (வசந்த கௌரி)

அருமை தாத்தாவுக்கு முதல் ஆசைப் பேர்த்தி எழுதும் கண்ணீர் மடல்

அன்புள்ள தாத்தா

நீங்கள் எங்களிடம் ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லாமல் கடவுளிடம் சென்று விட்டீர்கள். எங்களுக்கு மிகவும் கவலையாகவும் சிறிது கோபமாகவும் இருந்தது. எங்களை விட்டு பிரிவதற்கு கடவுளிடம் செல்வதற்கு அப்படி என்ன அவசரம்? ஆனால் அந்தநேரத்தில் என்ன செய்ய முடியும்? எங்களால் உங்களுக்கு எமது கண்ணீரைத்தான் மலர்களாக அர்ப்பணிக்க முடிந்தது.

இருபது வருடங்களாக உங்கள் கம்பீரமான முகத்தை பார்த்த வண்ணம் வாழ்ந்து வந்தோம். ஆனால் 17ம் திகதி திங்கட்கிழமை நீங்கள் இறந்த செய்தி கேட்டு ஒடோடி வந்து நீங்கள் படுக்கையில் ஒரு ஆலமரம் விழுந்து கிடப்பது போல் படுத்திருக்கும் காட்சியைக் கண்டதும் ஆயிரம் ஈட்டிகள் எம் நெஞ்சைக் குத்தியது போல் கிடந்தது. ஆனால் எங்கள் கண்களுக்கு நீங்கள் நித்திரை கொள்வது போலவே இருந்தீர்கள். இப்போது கூட அதனை நினைத்தால் இதயம் வெடிப்பது போல் இருக்கிறது. இனி எப்போது உங்களைப் பார்க்க போகின்றோம்? இனி எப்போது உங்கள் கண்கள் எங்கள் முகத்தை பார்க்கப் போகின்றன! இனி எப்போது உங்கள் உதடுகள் எங்கள் பெயரை உச்சரிக்கப் போகின்றன இனி எப்போது உங்கள் காதுகள் எங்கள் பேச்சைக் கேட்கப்போகின்றன! இனி எங்களிடம் எஞ்சியிருக்கப் போவது உங்களது நினைவுகள் ஒன்றே!

உங்களது மற்றைய பேரப்பிள்ளைகளை விட எங்களிடமே மிகவும் நெருக்கமாக பழகினீர்கள். எங்களுக்கு நடக்கக் கற்றுக் கொடுத்தது, தேவாரங்கள் சொல்லிக் கொடுத்தது எல்லாமே நீங்கள் தான். அதிகாலை எழுந்ததும் உங்களிடம் வந்து உங்களை கொஞ்சி Good Morning சொல்லி விட்டுத் தான் மறுவேலை பார்ப்போம். காலையில் உங்களோடு சேர்ந்து பூப்பறித்து சுவாமிக்கு வைத்து தேவாரம் சொல்லி கொள்ளுப் பாட்டியையும் வணங்கி விட்டு உணவு உண்போம். மாலையிலும் ஆறு மணியானால் முகம் கழுவி சுவாமி கும்பிட்டு தேவாரம் சொல்லித் தருவீர்கள். நீங்கள் ராகத்தோடு பாடும் தேவாரங்களை கேட்கும் போது மனதுக்கு எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கும். இரவு உணவுக்குப் பின்

எவ்வளவு கதைகள் சொல்லித் தந்தீர்கள். அவ்வளவும் எங்கள் மனதில் ஆழமாக பதிந்துள்ளன. மாலையில் எங்கள் கைகளை பிடித்துக்கொண்டு பக்கத்திலிருக்கும் புத்த கோயிலுக்கும் Parkக்கும் கூட்டிக் கொண்டு போவது இன்னும் எமது மனதில் நீங்காத நினைவுகளாக இருக்கின்றன. சரஸ்வதி பூஜை நேரம் நீங்கள் தான் எமக்கு முதன்முறையாக கொலு வைக்கும் முறையைக் காட்டித் தந்தீர்கள். அதோடு என்ன அழகாக சிறிய மேசைகளை வைத்து இருக்கும் பொம்மைகளை அடுக்கிக் கொலு வைப்பீர்கள். அன்று நீங்கள் பழக்கிய பழக்கத்தை இன்றும் நாம் கடைப்பிடிக்கிறோம். அத்தோடு அந்நேரத்தில் விதம் விதமான உணவு செய்து பக்கத்து வீட்டிலிருக்கும் முஸ்லீம் பிள்ளைகளை அழைத்து அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்து பின் ஒவ்வொரு வீடுகளுக்கும் உணவு பகிர்ந்தளிக்கும் முறையை நீங்கள் தான் காட்டித்தந்தீர்கள். கொலு மட்டுமல்ல நத்தாரின் போது நத்தார் மரம் வாங்கி பாலன் பேசுவை வைத்து, வழிபடுவதைக் கூட எமக்குக் கற்றுத் தந்தீர்கள் கிறிஸ்தமஸ் தாத்தா வந்து வைத்ததாக கூறிப் பரிசுப் பொருள் வாங்கி வைத்து எம்மை மகிழ்வித்தீர்களே! எமது ஒவ்வொரு பிறந்த நாளுக்கும் உங்களுடைய வாழ்த்தையும் பரிசையும் தான் நாம் முதலாவதாகப் பெறுவோம். நாம் உங்களை விட்டு வேறு வீட்டுக்கு சென்றாலும் கடைசியரையும் உங்களது வாழ்த்து மடலைத்தான் முதலாவதாக பெற்றோம். நாம் நம் சின்ன வயதிலிருந்து பெரியவர்களாக வருமட்டும் நீங்கள் தான் எங்களுக்கு எண்ணெய் வைத்துத் தலை வாரி இரட்டை பின்னல் பின்னி விடுவீர்கள். அதை நாம் எவ்வாறு மறப்போம்? பலமாகக் கதைக்கக்கூடாது. பலமாகச் சிரிக்கக் கூடாது பெரியோர்களிடம் மரியாதை, பணிவு, கற்றோர் முன் அதிகம் கதைக்க கூடாது பெரியோர் முன் காலை நீட்டி இருக்கக் கூடாது. கீழே விழுந்த பொருளை எடுக்காமல் கடந்து செல்லக் கூடாது யார் எந்த உதவி கேட்டாலும் எம்மால் முடிந்தளவு செய்யவேண்டும் என்று தாத்தா எவ்வளவு எமக்குச் சொல்லித் தந்தீர்கள். எமக்கு எங்கள் உறவினர்களை அடையாளம் காட்டித்தந்ததும் நீங்கள்தான். வீட்டுத்தோட்டம் அமைக்கும் முறையை நாங்கள் உங்களிடமிருந்தே கற்றோம். ஒவ்வொரு மரத்தையும் வளர்க்கும் முறை பற்றி எவ்வளவு அருமையாகச் சொல்லித் தந்தீர்கள்.

அத்தோடு உங்கள் தோட்டத்திலுள்ள மரங்களை பார்த்தும் நாம் எவ்வளவு நாள் ஆச்சரியப்பட்டிருப்போம். அம்மரங்கள் முழுவதும் இனி உங்கள் பெயரையே சொல்லும்.

நாம் எப்போதும் உங்கள் வீட்டுக்கு வந்தாலும் பத்திரிகையைத் தந்து அதில் உள்ள முக்கியமான கட்டுரைகளை வாசிக்கும் படி கூறுவீர்கள். இறுதிக்காலம் வரையும் மாணவர் மலர், மங்கையர்கேசரி, சிறுவர் பகுதி என்பவற்றை சேகரித்து வீட்டுக்கு அனுப்பி விடுவீர்கள்.

பலமுறை எமக்குக் கடந்த கால வாழ்க்கையைப் பற்றி சொல்லியிருப்பீர்கள். இறுதி காலம் வரையும் நீங்கள் உங்கள் அம்மாவுக்கும், அம்மாவின் அப்பாவுக்கும் திவசம் கொடுத்தது எங்களுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியிருக்கிறது. உங்கள் அம்மாவைப் பற்றி சொல்லும்போது எத்தனை முறை விக்வி விக்வி அழுதிருப்பீர்கள். சின்ன வயதிலிருந்து இன்றுவரை எத்தனை பேருக்கு உதவி செய்திருப்பீர்கள். ஆனால் அவர்களில் ஒரு சிலர் உங்களிடம் நன்றி மறந்து நடந்து கொண்டதையிட்டு கடைசிக்காலம் மட்டும் நினைத்து வருத்தப்பட்டு கொண்டிருந்தீர்கள்.

எவர் எச்சிறிய உதவி செய்திடினும் அதை என்றும் மறக்கக் கூடாது. அவர்கள் மனதை புண்படுத்தக்கூடாது என்பதுதான் உங்கள் தாரக மந்திரமாக இறுதிவரை கடைப்பிடித்தீர்கள்.

உங்கள் பேரப்பிள்ளைகள் எல்லோரும் படித்து முன்னுக்கு வரவேண்டும். எல்லோருக்கும் முன் உதாரணமாக திகழவேண்டும் என்று பலமுறை அறிவுரை சொல்லியிருப்பீர்கள். அவையெல்லாம் எம் நெஞ்சில் ஆழமாகப் பதிந்துள்ளன. இனி யார் எமக்கு இவ்வளவு அக்கறையாக அறிவுரை சொல்லப்போகிறார்கள்? இனி யாரை உரிமையோடு தாத்தா என்று அழைப்பது? தாத்தா - எங்களுக்கு நீங்கள் வேண்டும். நாங்கள் எத்தனை பிறவியெடுத்தாலும் உங்களுக்கே பேரப்பிள்ளைகளாக பிறக்க வேண்டும் என்று எம் குலதெய்வமான அராலி அம்மனை வேண்டுகிறேன்!

இப்படிக்கு

உங்கள் அன்புப் பேத்தி

லாவண்ணியா (பிரியா)

என் அன்புத் தாத்தா!

எங்களை விட்டு எங்கே போய் விட்டார்கள்? உங்களின் 'அந்த' செய்தி என் காதுகளில் கேட்டபோது துடித்துப் போய் விட்டேனே! என் தாத்தாவா உங்களை "அந்த" கோலத்தில் பார்ப்பேன் என்று என் சின்னஞ் சிறிய மனம் எண்ணவேயில்லையே!

அருணி, அருணி என்று என் மீது உயிரையே வைத்திருந்தீர்கள். உங்கள் அன்பென்ற மழையில் குளிக்க வைத்தீர்களே! என்னை விட்டு எங்கே போனீர்கள்?

1984ம் ஆண்டிலிருந்து நான் வைத்த ஒவ்வொரு காலடியும் உங்கள் காலடியில்தானே! என்னுடைய ஒவ்வொரு செயலும் உங்களுடையதுதானே! நான் இப்படித்தான் வளர வேண்டும். இப்படித்தான் படிக்க வேண்டும் என்று ஆசைக் கனவுகளை வளர்த்துவிட்டு என்னை விட்டு எங்கே போனீர்கள்?

தாத்தா நான் குழந்தையாக இருந்தபோதே ஒரு கையில் என்னைத் தூக்கிக் கொண்டு மறுகையிற் பூத்தட்டோடு சுவாமிக்கு முன்னால் என் கையைப் பிடித்தே பூவைத்து, எல்லோருடைய பெயரையும் சொல்லிச் சுகமாக இருக்க வேண்டும் எனக் கூறுவீர்களே! பசுமரத்தாணியாக அது என்னுள் பதிந்து இன்றும் நான் காலையில் பூவைத்து அதையே சொல்லிவிட்டுத் தான் பாடசாலைக்குச் செல்கிறேனே! இது நீங்கள் எனக்கு கற்றுத் தந்த ஒரு பாடம் தாத்தா!

மாலையில் முகம் கழுவி சுவாமி கும்பிட்டு தேவாரம் படித்து விட்டுத்தான் பாடம் படிக்க வேண்டும் என்பதை எங்கள் நடைமுறையில் கொண்டு வந்ததை இனி யாராலும் மாற்ற முடியுமா தாத்தா!

பாலர் வகுப்பு முதல் க. பொ. த. வகுப்புவரை ஒவ்வொரு தவணையும் மிகச் சிறந்த பெறுபேறு அட்டையை கல்லூரி அதிபரிடமிருந்து பெற்றுவிட்டு ஒடோடி வந்து முதன் முதலாக உங்களிடம் காட்டும்போது

கட்டிப்பிடித்து ஒரு முத்தம் ஆனந்தக் கண்ணீர் மல்கத் தருவீர்களே! இனியும் எனக்கு அந்த முத்தம் வேண்டும்! அதைத்தர நீங்கள் வர வேண்டும் தாத்தா!

ஒவ்வொரு ஆண்டும் பாடசாலைப் பரிசளிப்பு வைபவத்தில் நான் பரிசு பெறுவதை பேரன் நான் பார்த்தாக வேண்டும் என்று மண்டபத்தில் முன்னாலேயே அமர்ந்து விடுவீர்களே! இனி எப்படித் தாத்தா வரப் போகிறீர்கள்? நான் 5ஆம் ஆண்டு புலமைப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்த போது நீங்கள் பட்ட ஆனந்தத்தை என்னால் மறக்க முடியவில்லை. அன்று நீங்கள் எனக்குப் பரிசாகத் தந்தது ஒரு பகவத்கீதை! 'கடமையைச் செய் பலனை எதிர்பாராதே' என உங்கள் கைப்பட எழுதித் தந்து தினமும் ஒரு வரியாவது படியென்று சொல்வீர்களே! மனக் கஷ்டம் வரும்போது கீதையை எடுத்து ஏதாவது ஒரு பக்கத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் கஷ்டத்துக்குப் பரிகாரம் அங்கு இருக்கும் என அடிக்கடி கூறுவீர்கள். எத்தனையோ தடவை அதைப் பரீட்சித்துப் பார்த்து வியந்து போயிருக்கிறேன். நீங்களல்லாமல் இதை யார் எனக்குச் சொல்லித் தருவார்கள்? தாத்தா என்னைவிட்டு எங்கே போனீர்கள்?

தாத்தா - நீங்கள் படிக்கும்போது எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டீர்கள்! பரீட்சை எழுதப் பேனாவில் 'மை' இல்லாமல் கடைக்காரரிடம் கெஞ்சி மன்றாடிப் படித்தீர்கள்! கையில் பணமில்லாமல் பிள்ளைகளுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்து பாட்டியின் செலவுக்குப் போக மிகுதியில் உங்கள் படிப்பைக் கவனித்தீர்கள். இன்று உங்களுக்கு எல்லா வசதிகளும் இருக்கு. நீங்கள் எப்படியெல்லாம் படிக்கவேண்டும் என்று சொல்லிச் சொல்லி எம்மைப் படிக்க ஆர்வம் தந்தீர்கள்? நான் க. பொ. த. சா/த பரீட்சையில் நல்ல பெறுபெறு கிடைக்க முழுக் காரணகர்த்தா நீங்கள்தான்! உங்கள் ஊக்கமும், அறிவுரையும், முயற்சியுமே நிச்சயமான காரணம் தாத்தா! இனி நான் படிக்க உங்களைப் போல ஊக்கம் தர யாருமில்லைத் தாத்தா! என்னைத் தவிக்கவிட்டு எங்கே போனீர்கள்!

தாத்தா! உங்கள் பேத்தியான என்னைப் போல என் நண்பிகளான அபி, தர்சினி, விஜி, துளசி, டக்கி எல்லோர் மீதும் மிகுந்த அக்கறை கொண்டீர்கள். அவர்களைக் காணும் போதெல்லாம் அவர்களும் உங்கள் பேத்திதான் என்று நினைத்து, 'நன்றாகப் படிக்க வேண்டும். நிறைய புத்தகங்கள் படிக்க வேண்டும். பத்திரிகைகளில் வரும் ஆக்கங்கள் வாசிக்க வேண்டும்' என்று எத்தனை ஆலோசனை வழங்குவீர்கள். "அருணியின் தாத்தா அருமையான தாத்தா" என அவர்கள் சொல்லும் போது என் தாத்தா உங்களை எண்ணிப் பூரித்துப் போவேன்! இனியென்ன? என்னை நினைத்து அழத்து வைத்துவிட்டு எங்கே போனீர்கள்.

தாத்தா உங்கள் பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளைகள் எல்லாரையும் தாத்தா என்று ஒரு கண்டிப்புக் கலந்த உரிமையான ஒரு தன்மையில் பழகினீர்கள். என்னுடன் மட்டும் எப்படித் தாத்தா செல்லமாகப் பழகினீர்கள். நான் எது செய்தாலும் பேச மாட்டீர்களே! என்மீது அவ்வளவு நம்பிக்கையா தாத்தா! தாத்தா - உங்கள் நம்பிக்கை வீண் போகாது! நீங்கள் எண்ணியதை நான் செய்து காட்டுவேன்! உங்கள் கனவுகளையெல்லாம் நான் நிறைவேற்றுவேன். உங்கள் ஏனைய பேரன், பேத்திகளுக்கும் உங்கள் அறிவுரைகளை எடுத்துக் கூறி அவர்கள் எடுத்து வைக்கும் ஒவ்வொரு அடியும் முன்னேற்றப்பாதையில் செல்லும் ஏணிப்படிகளாக அமையும்படி என்னால் ஆன முயற்சிகளைச் செய்வேன். ஆனால் ஒரே ஒரு நிபந்தனை தாத்தா! நான் உங்களை நினைக்கும் போதெல்லாம் நீங்கள் வரவேண்டும். என்னை அழ வைத்துவிட்டுப் போய் விடாதீர்கள் தாத்தா!

என்றும் உங்கள் செல்லப் பேத்தி

அருணி

To my beloved Grand father (Thaththa)

You are a Grand father who will be missed
who always had the love and bliss.
You stood straight and short
And loved to play with your "Lakshi"

Thathah you were definitely the best
Teaching us to be responsible, respectable and the rest,
Your name will be carried among us all!
You will live in our hearts - within us all!

◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

A tribute to my grandfather!
You gave such joy to everyone
In your own very special way
You brought a world of happiness
To others everyday.
You've always been my special friend
And my helper too
Who taught me how to read and write
And also to be happy too.

Whenever I'm sad and lonely
You've always been there
Being a light in the dark
Showing me that you care
There were no blues in my life
When you were there
'Cause you always had a joke
To chase them all apart.

I remember all those days
I spent with you in tears.
Those joyful memories will always be cherished
And will have a special place in my heart.
May you lie in the hands of God
And be happy in your new world
May God's blessings be all yours
And may you be my friend, my guiding light
And above all my precious grandpa forever!

ELAKSHINNIA

I love you Appappa

I'm sorry I didn't get to tell you goodbye and sorry that I never came to see you often. I really loved you and I am terribly sorry you left without me saying goodbye and knowing how much I loved you. You were a big part of my life and you were the link on our family that kept us together. I miss you so much and I won't ever forget you.

Love you. Love your Grandson

Sritharan Venkadesh

(Australia)

THE ROLE OF CHILDREN IN LEADING A DHARMIC LIFE

Bhagawan Sri Sathya Sai Baba views the family as the cornerstone of society, the building block upon which children develop into stable, honest and hard-working citizens of the nation. The family is no less than a mirror image of the world at large; it is a reflection of the community we live in. All the good and bad aspects of the world today are directly attributable to the family values of its people. Baba says that peace must begin in the family and in the home. When there is understanding and harmony in the family, peace will spread to the community and from there to the nation and to the world. Thus, the essential role of the family nucleus is to

nurture and cultivate the young and impressionable minds of children and to guide them along the path of right conduct and self-realisation. In achieving this goal, it is not just the children, but all family members who will ultimately benefit by receiving the blessings of the Lord.

Every child has four debts to discharge upon entering the world. 1. Reverence to the mother, 2. Respect to the father, 3. Obedience to the teacher and 4. Adoration for God. Children must revere their parents. This is a simple act of gratitude for those who endowed us with the material instrument of life.

Baba requires us to help our parents whenever they need it and to make an effort to make them happy. Through our goodness and good deeds, we are able to bring joy to our parents and make them proud of what we achieve. Children must serve their elderly parents, and those who have done well in their careers should share with them some of the comforts that they themselves enjoy.

Children must have adoration for the mother as divine and the father as God. Our mother has given us our body, our father protects and lets that body grow. Thus our mother and father should be looked upon as the visible embodiment of the divine. Our body, our blood, and all things that belong to us have been given, or made possible, because of our mother and father. The moment we entered and opened our eyes in this world, our mother was prepared to sacrifice everything

for our welfare, she gave her blood and everything to us, our welfare and our future. He has fostered our growth by providing food and clothes. We should always show the necessary affection and regard to our father.

Show gratitude to your parents through love and service. When parents feel pleased by our behaviour, then God too showers his Grace.

Live a good life. Be ready to help others. Love children, respect elders, respect all according to their status in society. If you live according to these principles, there is no better way of life. Imprint these principles firmly on your heart. Act in a manner so as to please your parents. Only then will your life find fulfilment. - Baba

Loving Appappa

You left without saying goodbye I miss you clearly and will always love you now & forever. I will pray for your soul rest in peace I know you're in a safe place and watching over us.

I love you so much Appappa

*from your loving
Grand daughter
Saumiya Sritharan
(Australia)*

My greatest Thaththa

You gave us the courage to study well
You gave us the advise to behave well
You showed us a way to save money
You showed us a way to live together
The day the Lord took you, many tears I cried
And now in my heart I hold you inside
If I could have one more day with you
I would let you know how much I love you
Grand father, you are the greatest person
And we will fulfil your wishes

Saraniya Srithasan

(Abudhabi)

Darling Grandpa

I miss you so much. Not a day goes by that I don't speak to you. I know you're still looking over us. I hope you know how much you mean to me, I'm just sorry I didn't realize it until you were gone. I wish so much that I could hear you say you love me and have your hugs & kisses. I love you so much.
Love you for ever

Grand daughter

Vahini Srithasan *(Abudhabi)*

Loving Thaththa

I want you to know you were and always will be in my thoughts and memories. I love you lot and I won't ever forget you.
Love you so much Thaththa

Love your favourite little grandson

Labeeshan Arunthavarajah

(oman)

Our Appappa.....

Our appappa is 83 years old and lived in Sri Lanka. In spite of his age he was very active and love to work in his small garden. He loves to see the plants grow up and is very happy to see them flower or bear fruit.

He loves us very much. During the last school holidays we went to visit him. He was very happy to see us. He made sure that we were given local delicacies to eat and were looked after very well. He told our uncles to take us around to the interesting places around the town and Ramboda Anjaneyer Temple.

At night he used to tell us interesting stories of his experiences in his life. He told us that in the younger days he was the school captain for cricket team.

He was very religious person and wanted us to learn spiritual poems such as Thevaram, Thirupugaz, Anthathi. Upon his advice we also learnt to study musical instruments. He made us to also learn songs and we used to sing together at temples.

What makes us admire him is his sincerity and honesty. He does not believe in harming anybody. He wants us to be like him to lead a good and simple life.

When we are in Singapore we used to ring him up every fortnight. Although he has hearing problems he loves to hear our voice. We take turns to speak to him.

He always advises us to study hard and to do well in our studies.

WE MISS YOU APPAPPA!

Abhirami, Thakshayeni and Kaushalya

Singapore

**‘அன்பு’ முதல் ‘அண்ணா’ வரை தமிழுக்குச்
சிறப்புத் தருவது மூன்றெழுத்து!
எங்கள் ‘அராலி’ கிராமமும் மூன்றெழுத்தே!**

- வெ. சு. நடராசா -

அராலி என்ற சொல் மூன்றெழுத்துக்களாலானது. மூன்றெழுத்துக் களின் சிறப்பைக் கூறவேண்டியதில்லை. எமது தாய் மொழியாம் தமிழ் மூன்றெழுத்துக்களால் ஆனது. அதுமட்டுமல்ல தமிழர் சிறப்பாகப் போற்றியவைகள் எல்லாம் மூன்றெழுத்தில் அமைந்திருப்பது தமிழ் மொழிக்கும் தமிழருக்குமே சிறப்பானது. காதல், வரம், அன்பு, அறம், அறிவு, ஆண்மை, பெண்மை, அரசு, பண்பு, நட்பு, மாண்பு, கல்வி, தனம், வாழ்வு, தாழ்வு, துறவு, அருள், இனிமை, தனிமை, சிவம், சக்தி ஆகிய அனேக சொற்கள் மூன்றெழுத்தில் அமைந்திருக்கின்றன. ஏன் தமிழ் நாட்டின் முதலமைச்சர் காலஞ் சென்ற ‘அண்ணா’ வின் பெயரும் கூட மூன்றெழுத்துக்களாலானதே, இப்படியே பார்க்குமிடத்து அகரத்தை முதலாகக் கொண்டு ஆரம்பித்த அராலி என்னும் ஊர்ப்பெயரும் அவ்வூரின் சிறப்பையும் பெருமையையும் எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

எங்கள் ஊர் அராலியின் பெயர் ‘ஆறா’ என்ற ஒருவகை மீனையும் ‘அறிலிய’ என்பது அலரி அல்லது அரளிச் செடியையும் குறிக்கும் சொற்களாம். ஆகவே முற்காலத்தில் அராலியில் இவ்வகை மீன் அதிகமாகக் கிடைத்ததாலோ இன்றும் இவ்வூரில் அதிகமாகக் காணப்படும் அலரிச் செடிகள் அதிகமாக இருந்ததாலோ ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். இதைவிட ‘அறலியகம்’ என்னும் சிங்களப் பெயரின் சிதைவாக இருப்பினுமிருக்கலாமெனக் கூறுவாருமுள். சிங்களத்தில் ‘கம்’ என்பது கிராமத்தையும் விளை நிலத்தையும் குறிக்கும் ஒரு சொல். அராலியில் விளைநிலங்கள் ஏராளமாக இருப்பதனால் எமது கிராமத்துக்கு இப்பெயர் வந்திருக்கவும் கூடும்.

அராலியென்னும் ஊரின் சிறப்புக்கள் என்ன? அராலி சரித்திர சம்பந்தமான ஓர் ஊராகும். இப்போதைய தேசப் படத்தின்படி பார்த்தால் அராலி யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் தென்மேற்குக் கரையோரமாக

அமைந்திருக்கும் ஒரு முக்கோண வடிவமான ஒரு கிராமமாகும். இது வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதியின் அல்லது கோவிற்பற்றின் ஓர் உப்பிரிவாகும். குறிப்பாக வட்டுக்கோட்டையென்ற கிராமத்தின் பெயர் ஒல்லாந்து, ஆங்கிலேய ஆதிக்கங்களின் அந்நிய ஆட்சிக் காலத்துக்குப் பின்னரே முன்னணிக்கு வந்திருக்க வேண்டும். ஆங்கிலேயர் காலத்தில் அந்நிய பாதிரிமார்களை நம் நாட்டில் வேருன்ற இடம் கொடுத்தது. வட்டுக்கோட்டை ஆங்கில மொழியை அபிவிருத்தி செய்யவே தேசிய மொழி தமிழ் தேயத் தொடங்கியது. அங்கே யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியென்னும் கலாசாலை தோன்றிய பிறகே வட்டுக்கோட்டையின் பெயர் உலகில் அடிபடத் தொடங்கியது. புதியன புகுதலும், பழைய கிராமமாகிய அராலியின் பெயர் மழுங்கத் தொடங்கியிருக்க வேண்டும்.

பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலம்

சமயகுரவர்களின் பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலங்கள் உள்ள ஊர்கள் ஈழநாட்டின் இரண்டே இரண்டுதான். ஆனால் ஐந்தாம் குரவரென்ப போற்றப்படும் நல்லூர் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களின் பாடல் பெற்ற சிவஸ்தலம் அராலியில் தானுண்டு.

அராலியில் பாடசாலைகள் பலவுண்டு. ஆங்கிலக் கல்லூரியொன்றுண்டு. இரு உப தபாற் கந்தோர்கள் உண்டு. கிராம சபையுண்டு. துறைமுகம் ஒன்றுண்டு, ஆறு ஒன்றுண்டு. இப்படியே பெரிதோ சிறிதோ மற்றும் கிராமங்களுக்கில்லாத சில சிறப்புகளும் அராலியில் காணப்படுகின்றன.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஏனைய பகுதிகளிலும் பார்க்க நெல் விளையும் அதிக விஸ்தீரணமான வயல் நிலங்களைக் கொண்டிருப்பது அராலி, வட்டுக்கோட்டைப் பகுதியே. அதிலும் சிறப்பாகக் கூறுமிடத்து அராலிப் பகுதியிலேயே நெல் வயல்களைப் பெருந்தொகையாகக் காணமுடிகிறது. இவ்வூரில் கோட்டைக்காடு அல்லது கொட்டைக்காடு என்று ஒரு பகுதியிருக்கிறது. இங்கே விளையும் கத்தரிக்காய் உலகிலேயே சிறந்ததெனப் பெயர் பெற்றது. இங்கே ஒரு குளம் உண்டு. அக்குளம் மிகவும் பெரிய குளமாகும். அக்காலத்தில் அதிக நெல் விளைவிக்க மக்கள் இக்குளத்திலிருந்தே நீர் பாய்ச்சியிருக்க வேண்டும் அல்லாவிடின் இவ்வளவு பெரிய குளம் உண்டாகக் காரணம் இல்லை.

அராலிப் பாலம்

வழுக்கையாறு என்று கூறப்படும் சிறிய ஆறு ஒன்றும் பாலமுமே அராலியின் முகவரியாக அமைந்துள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. இப் பாலத்தை இக்காலத்தவர் தவறுதலாகக் கல்லுண்டாய் பாலம் என்று கூறுவதுண்டு. கல்லுண்டாய் என்னுமிடம் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காரைநகருக்குக் கடற்கரையோரமாகச் செல்லும் வீதியில் மூன்றாவது மைலுக்கும் நாலாவது மைலுக்குமிடையில் அமைந்துள்ளது. ஆனால் நான் குறிப்பிடும் அராலிப்பாலம் நான்காவது மைலுக்கும் ஐந்தாவது மைலுக்கும் இடையே ஐந்தாவது மைல் இறுதியிலேயே அமைந்துள்ளது. எனவே இப்பாலத்தைக் கல்லுண்டாய் பாலம் என்று கூறுவது பிசகு.

அராலியில் சகல தொழிலாளருமுள்ளர் எனலாம். யாழ்ப்பாணத்தின் சில கிராமங்களில் சலவைத் தொழிலாளர் இருந்தால் மயிர் வினைதல் செய்யும் தொழிலாளர் கிடையாது. இரும்பு வேலை செய்வோர் இருந்தால் மரவேலை செய்வோர் கிடையாது. அராலியில் அப்படியல்ல. ஏறக்குறைய எல்லாத் தொழிலாளரும் உண்டு. இது ஒன்றே தமிழ்நாட்டின் பழைய கிராமங்களைப் போன்று அரசு வமிசத்தவர்களும் பரிவாரங்களும் நடுப்பகுதியிலும் மற்றும் தொழிலாளர்கள் சுற்றுப்புறங்களிலும் வசிப்பதை இன்றைய நாளிலும் அராலியில் காணக்கூடியதாக இருக்கின்றது.

அராலிக் கிராமம் நான்கு பிரிவுகளாக அராலி கிழக்கு, தெற்கு, மேற்கு, வடக்கு எனப் பண்டைக்காலம் தொட்டே பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வட்டுக்கோட்டையில் வட்டுக்கோட்டை கிழக்கும் மேற்குமுண்டு. தெற்கும் வடக்குமில்லை. மாணிப்பாயில் வடக்கும் தெற்கும் உண்டு கிழக்கும் மேற்குமில்லை. நவாலியில் வடக்கும் தெற்குமுண்டு. கிழக்கும் மேற்கும் இல்லை. மேற்காட்டிய காரணங்களே அராலி ஒரு சரித்திர சம்பந்தமான கிராமம் என்றும் ஓர் அரசனோ தலைவனோ இக்கிராமத்திலிருந்து வழி நடத்தி வந்திருக்க வேண்டுமென்றும் ஊகிக்க இடமுண்டாகிறது. இப்பொழுது அராலிக்கென்றே ஒரு தனிக் கிராம சபை செயற்பட்டு வருகின்றது. அராலியின் எல்லாப் பகுதியினூடாகவும் இப் பொழுது பல் போக்குவரத்து இருக்கிறது.

இனி அராலியினுள்ளே நுழைந்து பார்ப்போமே. யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து செல்பவர்கள் முதலில் காண்பது அராலிப் பாலத்தையும் வழக்கையாற்றையுமே. அராலிக் கிராமத்தின் கிழக்கெல்லையாக வழக்கையாறும் கடலும், தெற்கெல்லையாகக் கடலும், மேற்கெல்லையாகக் கடலும் வட்டுக்கோட்டையின் ஒரு சிறு பகுதியும், துணைவி, சங்கரத்தையென்னும் சிறு குறிச்சிகளைப் பிரித்து நிற்கும் வயல்களுமேயாகும்.

வழக்கையாறு

அராலிப் பாலத்தின் அருகேயமைந்திருக்கும் சந்தியிலிருந்து தெற்கு நோக்கிப் போனால் அராலித் துறைமுகத்தையடையலாம். இவ்வீதியின் நீளம் ஏறக்குறைய இரண்டு மைல். வழக்கையாற்றைப் பற்றிச் சிலவரிகள் சொல்ல மறந்துவிட்டேன். இந்த ஆற்றின் நீர் உப்புநீர்தான். அங்கம் குறைந்த பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்த தாயும் பெருமை அடையவே செய்வாள். அதே போல எங்கள் வழக்கையாறு மற்றைய ஆறுகளின் தன்மைகள் பொருந்தியிராவிட்டாலும் நமக்குப் பெயரளவில் ஒரு ஆறு இருப்பதாகப் பெருமைகொள்ள வேண்டுமல்லவா? அங்கம் குறைந்த பிள்ளையைப் பெற்றெடுத்தவள் மலடி என்ற அவமானச் சொல்லிலிருந்து தப்பிவிடுகிறாளல்லவா? அதுபோலவே ஆறில்லாஆளுக்கு அழகு பாழ் என்ற அவமானத்திலிருந்து தப்பிக்கொள்ள எங்களுக்கு இந்த ஆறு இருப்பது விரும்பத்தக்கதே.

இவ்வழக்கையாறு தெல்லிப்பழைப்பகுதியில் ஆரம்பித்து, மல்லாகம், அளவெட்டி முதலியவழர்களினூடாகப் பாய்ந்து, சண்டிருப்பாயைத் தாண்டி அராலிக் கடலை நோக்கி ஓடிவருகிறது. அப்படி வந்த ஆற்று வெள்ளத்தைச் சண்டிருப்பாய் மக்கள் ஒரு காலத்தில் தடுத்து நிறுத்திக் கட்டி வைத்திருக்கவேண்டும். அவர்கள் கட்டிய கட்டையும் உடைத்துக்கொண்டு பாய்ந்தது போலும் பெருவெள்ளம். எனவேதான் கட்டுடை என்ற குக்கிராமம் உண்டாகியிருக்க வேண்டும். எனவே எங்கள் வழக்கையாறு பிறிதொரு கிராமமுண்டாவதற்கு ஏதுவாயிற்று என்று பெருமைப்பட வேண்டும்.

மாரிகாலத்தில் வெள்ளம் பாய்ந்து வந்த இடங்களில் கோடைக் காலத்தில் தென்மேற்குப் பருவக் காற்றான சோளகக் காற்றுக்கு கடலிலுள்ள உப்புநீர் உட்சென்றுவிடுவது வழக்கம். இப்போது அரசாங்கத்தார் உப்புநீர் உட்செல்வதைத் தடுத்து நிறுத்தி நன்னீர் ஊறச்செய்வதற்குச் சில வேலைகள் செய்து வருகின்றனர். காலகதியில் இது வெற்றிபெறுமானால் பல்லாயிரக் கணக்கான விளைநிலங்களும் பல ஏக்கர் புற்றரைகளும் செழிப்புற இடமுண்டு.

அராவித் துறைமுகம்

அராவித் துறைமுகத்துக்குச் செல்லும் வீதி வயல்களுக்கூடாகவும் சிறுசிறு பனந்தோப்புகளுக்கூடாகவும் செல்வதை நீங்கள் காண்பீர்கள். அராவித் துறைமுகம் 85 அல்லது 40 வருடங்களுக்குமுன் மக்கள் போக்குவரவு செய்யும் துறைமுகமாகவே விளங்கியது. இத்துறையிலிருந்து அக்காலத்தில் வேலணை, சரவணை என்னும் ஊர்களுக்கும், ஏன் நயினாதீவுக்கும் கூட இத்துறைமுகத்தினூடாகப் போனதுண்டு. பண்ணைப்பாலம் போட்டு மண்டைதீவு, அல்லைப்பிட்டி, மண்கும்பான் ஆகிய கிராமங்களினூடாக வேலணை, ஊர்காவற்றுறை முதலியவிடங்களுக்கு பஸ்கள், வண்டிகள் போக்குவரவு ஆரம்பிக்கப்பட்டதும் அராவித் துறையின் முக்கியத்துவம் மங்கத் தொடங்கியது. முற்காலத்தில் அராவித் துறை ஆயக் குத்தகைக்கு விடப்பட்டுப் பணம் வசூலிக்கப்பட்ட ஒரு துறைமுகமாகும். எனவே அராவித்துறை இறைவரியை ஏற்படுத்திக்கொடுத்த இடமாகும். இப்போது இந்தத் துறைமுகத்தை மீன்பிடி காரரே பயன்படுத்தி வருகின்றனர்.

ஆலயங்கள் மலிந்த அராபிக் கிராமம்

அராபி கிழக்கு

அராபிப் பாலத்திலிருந்து தெற்கு நோக்கிப் புறப்பட்ட நாம் கால் மைல் தூரம்வரை போனதும் மேற்கு நோக்கி ஒரு வீதி போவதை அவதானிக்கலாம். இவ்வீதியில் திரும்பியதும் முதலில் கண்ணுக்குத் தென்படுவது பிரசித்திபெற்ற அராபி முத்துமாரி அம்மன் கோவிலாகும். கிழக்கின் நடுப்பகுதியில் அமைந்திருக்கிறது. கோவில் அமைந்திருக்கும் இடத்துக்குப் பெயர் ஆவரம்பிட்டி. அராலியில் வேறு எத்தனையோ அம்மன் கோவில்களிருந்தாலும் அராபி அம்மன் கோவிலென்றதும் இக்கோவிலைத்தான் மக்கள் குறிப்பிடுவர். இவ்வம்மன் மலையாள தேசத்திலிருந்து வந்ததாக ஐதீகம்.

இவ்வாலயத்தில் வருடா வருடம் வைகாசி மாதத்தில் எட்டுத் திருவிழாக்களும் 9 வது நாள் வேள்வியும் நடைபெறும். வேள்வியென்றால் ஆடு கோழிகளை அறுத்துப் பலியிடும் ஒரு விழாவென்று எண்ணிவிடாதீர்கள். அப்படியொரு வழக்கம் 28 வருடங்களுக்கு முன் இருந்தது உண்மைதான். ஆனால் இக்கொடிய வழக்கம் 1943ம் ஆண்டிலிருந்து நிறுத்தப்பட்டு விட்டது. இச்சீர்திருத்தம் சைவாலய விசாரணைச் சபை வருவதற்குப் பல வருடங்களுக்கு முன்னரே வழிகாட்டியாக அராபி மக்கள் செயலில் காட்டிவிட்டனர். பழைய கண்மூடித்தனமான கொள்கைகளையெல்லாம் மண்மூடச் செய்து புதியவற்றைப் புகுத்தும்போது எதிர்ப்புக்கள் இல்லாமல் இருப்பதில்லை. எதிர்ப்புக்களையும் வன்முறைச் செயல்களையும் சமாளித்து உயிர்ப்பலிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்த தர்மகர்த்தா ஆசிரியர் உயர் திரு. ஏ. வி. சுப்பிரமணியமலர்களே எவ்வளவு தூரம் பாராட்டினாலும் தரும். அவரது தூய உள்ளமும், தயாளகுணமும், அன்பு கனிந்த பேச்சும் என்றென்றும் மேலோங்கி நிற்க ஸ்ரீ முத்துமாரியம்மாள் கருணை

புரிவாளாக. இன்னும் இக்காலத்தில் பெரிதும் விரும்பத்தக்கதாகிய ஹரிஜனர் ஆலயம் பிரவேசத்தையும் முன்னின்று நடத்தி வைத்து ஏனைய தர்மகர்த்தாக்களுக்கு முன்மாதிரியாக விளங்க வேண்டுமென்பதே கற்றோரதும் மற்றோரதும் விருப்பமாகும்.

இவ்வாலயத்தின் மேற்கூறிய திருவிழாக்கள் வைகாசி மாதத்து விசாகத்துக்கு முதல் வெள்ளிக்கிழமை ஆரம்பித்து அடுத்து வரும் வெள்ளி, சனிக்கிழமைகளில் முடிவடையும். அனேகமாக எல்லாக் கோவில்களினதும் உற்சவங்கள் ஆரம்பிக்கும் மாதம், திகதி முதலியன பஞ்சாங்கங்களிலே போடப்படுவதுண்டு. இவ்வாலயத்தின் மேற்கூறப்பட்ட உற்சவ காலம் பெரும்பாலான மக்கள் கைக்கொள்ளும் வாக்கிய பஞ்சாங்கத்தில் இல்லை. ஆனால் திருக்கணித பஞ்சாங்கத்தில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. வாக்கிய பஞ்சாங்கத்திலும் போடச் செய்தால் இவ்வாலயத்துக்குப் பக்தர் கூட்டம் பெருகுமேயன்றிகுறைய மாட்டாது.

கொடியேற்றம்

இக்கோயிலில் திறந்த வெளியிலே கொடியேற்றம் நடைபெறுகிறது. கொடி மரம் ஒவ்வொரு வருடமும் ஒரு புதிய கழுகு மரத்தினால் செய்யப்படும். ஒரு கொடிச்சீலை கட்டப்பெறுவதில்லை! ஆனால் 5 நிறச் சேலைகள் கட்டப்படும். அதாவது கொடிமரத்தின் உச்சியின் நடுவே சிங்கம் கீறப்பட்ட வெள்ளைச் சீலை. நான்கு திசைகளிலும் நான்கு நிறச் சீலை கட்டப்பெறும். இதைத் தத்துவரீதியாகக் கூறுமிடத்துப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், மறைத்தல், அருளல் என்னும் பஞ்ச கிருத்தியங்களையும் குறிக்குமென்பர் ஒரு சிலர். ஐம்புலன்களையும் ஐம்பொறிகளையும் குறிக்குமென்பர் வேறு சிலர். ஆனால் நாம் சிந்திக்குமிடத்து பெண் தெய்வமாகிய உமையாளுக்கு நாற்குணமும் நாற்படையாகப் போலும் நாலுநிறச் சேலைகள் குறிக்கவும். நடுவே சிங்க வாகனத்தில் உமையாள் வீற்றிருப்பதையும் குறிக்கக் கொடி மரத்தில் ஐந்து சேலைகள் கட்டுகின்றனர் போலும். விபரமறிந்தோர் மேலும் இதை விளக்குவாராக. வைகாசி மாதத்தில் விசாகக் காற்று உச்சமாக வீசிக் கொண்டிருக்கும் போது திறந்த வெளியரங்கில் கொடி மரம் ஏற்றப்படுவதைப் பார்க்கப் பரவசமாயிருக்கும்.

திருவிழாக்களின் சிறப்பு

முற்காலத்தில் முதல் ஏழு நாட்களும் போட்டா போட்டியுடன் திருவிழாக்கள் நடக்கும். பெரிய மேளமென்ன! சின்னமேளமென்ன! வாணவேடிக்கையென்ன! இவைகள் இல்லாத திருவிழாக்களே இல்லையென்றே கூறலாம். இக்காலத்தில் சின்னமேளமாகிய சதுர்க்கச்சேரி, வாணவேடிக்கை அடியோடு இல்லை. பெரிய மேளக்கச்சேரிகளும் குறைந்து கொண்டே வந்து விட்டது. எட்டாந் திருவிழா நாள் இரவு சவாமி வேட்டைக்குப் போகும். அதுவும் ஏறக்குறைய முன்னிரவில் ஆரம்பித்தால் சவாமி வேட்டை முடிந்து திரும்பிவர வைகறையாகிவிடும். மறுநாளாகிய 9வது நாள் வேள்வியென்பது நடந்தேறும். உயிர் பலியில்லை. கள், சாராயம் முதலியனவும் சவாமிக்குப் படைக்கப்படுவதில்லை. ஏனையவைகள் வழமைபோல நடந்தேறும். பொங்கல், பூசைகளெல்லாம் வெகு பிரமாதமாக இருக்கும். இதைவிட இக்கோவிலில் சங்காபிஷேகமும் மேற்சொல்லிய திருவிழாக்களின் பின் ஒரு நாளைக்கு அதிவிமரிசையாக நடந்தேறும்! அக்காலத்தில் இவ்வபிஷேக தினத்தன்று இரவு வெகு சிறப்பானதொரு திருவிழா நடைபெறும். கோவில் திறம்பட அலங்கரிக்கப்படும். யாழ்ப்பாணத்து அத்தனை சின்னமேளம், பெரிய மேளம், வாணவேடிக்கை விற்பன்னர்கள் எல்லாரும் தங்கள் திறமையைக் காட்டக் கூலிபெறாமல் இக்கோவிலுக்கு வருவார்கள். அன்று பகலில் அன்னதானம் பிரமாண்டமான முறையில் நடைபெறும். மின்சார தீபங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பூந்தண்டுகையில் அம்பாள் வீதிவலம் வரும் காட்சி கண்கொளாக் காட்சியாக அமைந்திருக்கும்.

தை மாதத்தில் சின்னம்மை பேர்ன்ற வியாதிகளுக்கு நேர்த்திக் கடன் போட்டுப் பக்தர்கள் குளிர்த்தி போட்டுத் தேவியின் அருளை வேண்டி நிற்பர். அயலூரவர்கள் ஸ்ரீ முத்துமாரியம்பாளளைத் தரிசிக்கவும் அர்ச்சனை, அபிஷேகம் முதலியன செய்விக்கவும் நூற்றுக்கணக்கில் கூடுவர். சாதாரண கிழமை நாட்களிலும் பெருந்தொகை மக்கள் அம்பாள் கடாட்சத்தைப் பெறவருவர்.

இக்கோவிலின் வடக்கு வீதியில் அமைந்திருக்கும் நாவல் மரம் மிகவும் பழமை வாய்ந்தது. அணுராதபுரத்துப் போதிமரம் எவ்வளவு போற்றப்பட்டு வருகிறதோ அதேபோல் இந்நாவல் மரமும்

வணக்கத்துக்குரியதாகப் பேணிப் போற்றப்படுகிறது. இவ்வாலயத்துக்கு இவ்வூர் காலஞ்சென்ற குமாரசூரியர் அவர்களும் கன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களும் பாடிய பாடல்கள் இருக்கின்றன. இப்பாடல்கள் இப்போது அச்சில் இல்லை. எனவே மறுபதிப்பு வெளிவர ஆவன செய்ய வேண்டும். இவ்வாலயத்துக்குத் தலபுராணம் ஒன்று தேவை. சகலகலாவல்லியின் அணுக்கிரகம் பெற்ற யாரும் இதைச் செய்ய முன்வரவேண்டும். தர்மகர்த்தா அவர்களும் கூடுமானவரை தெரிந்த தகவல்களைக் கொடுத்து உதவ வேண்டும்.

விசயதெய்வேந்திர முதலியார்

அக்காலத்தில் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அரசர்களாகிய சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் யாழ்ப்பாண நாட்டை நல்லூர், அச்சவேலி, மல்லாகம், உடுப்பிட்டி, கச்சாய் ஆகிய ஏழு மாவட்டங்களாகப் பிரித்து ஏழு மாவட்டங்களையும் ஏழு முதலியார்களின் உதவியோடு பரிபாலித்து வந்தனர். இந்த ஏழு முதலிமாருமும் இந்தியாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டவர்களாகும். இவர்களில் ஒருவராகிய விசயதெய்வேந்திர முதலியார் என்பவர் அராலி கிழக்கில் அமர்ந்திருந்து அரச காரியம் நிறைவேற்றினார் என்று யாழ்ப்பாண வரலாறு செப்துகின்றது. இந்த முதலிமார்கள் பிற்காலங்களில் மடப்பள்ளியார் என்றும் பெயர்பெற்றனர். மடப்பள்ளியாரென்பது அனேக குடிகளுக்குத் தலைவர் என்று ஒரு சரித்திரப் புத்தகத்திற் படித்தது எனக்கு ஞாபகம். இந்த விசயதெய்வேந்திர முதலியாரது வழித்தோன்றல்கள் இன்னும் அராலி கிழக்கில் இருக்கின்றனர். அனேகர் கொழும்பு முதலாம் பெரிய பட்டினங்களில் அரச சேவையிலும் வங்கிகளிலும் இன்னும் பிறவிடங்களிலும் பெரும்பெரும் உத்தியோகங்களையும் வகிக்கின்றனர்.

பஞ்சத்தில் களஞ்சியம்

வண்ணை வைத்தீஸ்வரன் கோவிலுக்கும் சிதம்பரம் தேவஸ்தானத்துக்கும் முதன் முதல் வினைநிலம் உபகரித்தோர் மேற்கூறிய விசயதெய்வேந்திர முதலியாரது வழித்தோன்றல்களாகிய குமாரசுவ தெய்வேந்திர முதலியாரும் துளங்கராய முதலியாருமென்பர் விஷயமறிந்தோர். இருவரும் அராலியையே தாயகமாகக் கொண்டவர்கள்.

1784ம் 85ம் வருடங்களில் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தில் நாடு நலிவுற்றது. யாழ் மக்கள் பட்டினியால் வாடி மடிந்தனர். இந்த மக்களின் துன்பங்களையெல்லாம் கண்டு சகிக்க முடியாது குமாரதெய்வேந்திர முதலியார் தாம் அராலியிற் சேமித்து வைத்திருந்த நெற்களஞ்சியத்தைத் திறந்துவிட்டு வேண்டுவோர் தாம் கமக்கக் கூடிய நெல் வாரிப்போகலாமெனப் பிரசித்தஞ்செய்வித்து மக்களை அப்பஞ்சத்தினின்றும் காப்பாற்றினர் என்பர். இதன் பின்னரே மற்றைய பிரபுக்களும் இம் முறையைக் கையாண்டனர். இவைகளைச் சரித்திர ஆசிரியர் ஸ்ரீ முத்துத்தம்பிப்பிள்ளையவர்கள் தமது நூலில் வியந்துகூறியிருக்கின்றார். அராலிகிழக்கில் மீன்பிடித் தொழிலால் வாழும் அனேக குடும்பங்களுமுண்டு.

அராலி கிழக்கில் ஒரேயொரு பாடசாலைதானுண்டு. அதுவும் அமெரிக்கன் மிஷன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையாகும். இங்கே உயர்வகுப்புகளில்லை. இப்பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் பிள்ளைகள் எல்லாம் அனேகமாகச் சைவப் பிள்ளைகளே.

அராலி தெற்கு

இப்பகுதிப் புவியியலில் கரைப்பிட்டி விநாயகர் ஆலயமுண்டு. இப்பகுதி மக்கள் சிறந்த உழைப்பாளிகள். சுறுகறுப்பு மிக்கவர்கள். கமக்காரர்கள். சுருட்டுத் தொழிலாளர்கள், கல்தச்சர்கள், அரசாங்க உத்தியோகத்தர்கள், ஆசிரியர்கள், பென்ஷனியர்கள் ஆகிய பலர் உளர். இங்கேதான் இரண்டு தபாற் கந்தோர்களில் ஒன்றாகிய அராலி அஞ்சலகம் உண்டு. இங்கே இப்பொழுது மகாவித்தியாலையமாகத் திகழும் அராலி சரஸ்வதி வித்தியாசாலையுண்டு. இவ்வித்தியாசாலை 1912ம் ஆண்டுவரையில் அராலிப் பெருங்குடி மக்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சரஸ்வதி மகாசபையின் நன்முயற்சியால் ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகும். அக்காலத்தில் உயர்குடி மக்களல்லாது மறுபேருக்கு இவ்வித்தியாசாலையில் சேர்ந்து கொள்வது கடினமே. இக்காலத்தில் எப்படியோ? இவ்வூர் மக்கள் அக்காலத்தில் பிறவர்களில் விவாகஞ் செய்வது அயூர்வம். இங்கு வதியும் மக்கள் மிகுந்த சைவப்பற்றுக் கொண்டவர்கள். இவ்வூரில் பிற சமயத்தவரைக் காண்பதரிது.

மாதாங்கோயில்

மாதாங்கோயிலென வழங்கும் ஏரம்ப விநாயகர் ஆலயமும் இப்பகுதியில்தான் உண்டு. அராலியில் விளங்கும் சைவாலயங்களுள் மிகவும் புராதனமானது இவ்வாலயமென்று கூறுவர். போர்த்துக்கீசர், ஒல்லாந்தர் அட்டோழியங்களுக்கு இலக்காகி இத்தலம் தரைமட்டமாக்கப்பட்ட பொழுது புல் செருக்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு கிழவி “இது மாதாகோவில் இடிக்கவேண்டாம்” என்று கூறவும் பறங்கியர் கன்னிமேரியம்மை கோவிலென நினைத்துப் போலும் தமது கைவரிசையைத் தொடர்ந்து காட்டாது ஏகினர் என்று கர்ண பரம்பரைக் கதையாகக் கூறுவர் இவ்வூர் மக்கள். இவ்வாலயத்துக்கு அருகாமையில் அமைந்திருக்கும் திருக்குளத்திற்கு ஆகாயக்குளம் என்று கூறுவர். இவ்வேரம்ப விநாயகரை ஆகாயக்குளத்து விநாயகர் என்று மறுநாமம் பூண்டு அழைப்பர் இவ்வூர் மக்கள். இவ்வாலயத்தில் சித்திரை மாதத்துப் பெளர்ணமைத் தினத்தன்றுதான் தேர்த்திருவிழா நடைபெறும். இவ்வளவு மகிமை பொருந்திய இவ்வாலயத்தை அமைத்தவர் பெயர் அறிய முடியாமலிருக்கிறதாம். இப்போது அராலி கிழக்கு முத்துமாரியம்மன் கோவிலைப் பரிபாலிக்கும் ஆசிரியர் உயர் திரு. ஏ. வீ. சுப்பிரமணியமவர்களே இவ்வாலயத்தையும் சிறப்புறப் பரிபாலித்து வருகின்றார். கலாநிதி உயர் திரு. சதாசிவம் அவர்களையும் ஈன்றெடுத்த பெருமை இவ்வூருக்குண்டு.

அராலி மேற்கு

அராலி மேற்குப் பதியைக் கோட்டைக்காடு அல்லது கொட்டைக்காடு என்பர். முற்காலத்தில் ஏதும் கோட்டை கொத்தளங்கள் இருந்து பிற்காலத்தில் காடாக மாறியதோ அல்லது யாழ்ப்பாணத்துக்கே சிறப்புப் பெயராக வழங்கும் பனங்கொட்டைகள் மிகுந்த நாடாகவோ இருந்ததனால் இப்பெயர் உண்டானதென்பது ஆராயப்படவேண்டிய விஷயம். யாழ்ப்பாண நூலில் செங்கற்பட்டிலேயுள்ள கோட்டைக்காடு என்னும் தானப்பெயர் நம்மூரவர் நாவினே கொட்டைக்காடெனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்றதுபோலும், கொட்டைக்காடே நம் முன்னோரிட்ட பெயரெனில் அது கொட்டைப்பாக்கையேனும் பனங் கொட்டையையேனும் பொலிவுற்ற

காடெனப் பொருள்படும் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இப்பகுதியில் தான் வயல், தோட்டங்கள் ஏராளமாகவுண்டு. இங்கே விளையும் கத்தரிக்காயும் நல்லெண்ணெயும் மிகவும் பெயர்பெற்றவையாகும். அரசினர் ஆஸ்பத்திரியும் இப்போது அராவி மேற்கில்தான் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றது. இங்கேயும் இரு தமிழ்ப் பாடசாலைகள் இருக்கின்றன.

அராவி மேற்கில்தான் ஐந்தாங் குரவர் எனப் போற்றப்படும் ஆறுமுகநாவலர் பாடல்பெற்ற சிவஸ்தலம் உண்டு. இவ்வுருக்கு வண்ணபுரம் என்று மறுநாமமுண்டு. இங்கே கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் பெருமானது பெயர் விகவநாதர். அம்மையார் பெயர் விசாலாட்சி. இவ்வாலயம் ஏறக்குறைய 200 வருடங்களுக்கு முற்பட்டதாகும். தற்போதுள்ள ஆலயம் 1773ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் ஐந்தாம் திகதி அத்திவாரமிடப்பட்டது. காசியம்பகுதியிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட சிவலிங்கமே இங்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டது. இவ்வைவத்தையும் நாவலர் பெருமானது பாமாஸையின் வரலாற்றையும் கவியோகி ஸ்ரீ சுத்தானந்த பாரதியாரவர்கள் தமது நாவலர் பெருமான் என்ற நூலில் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்:

“நள வருஷம் சித்திரை மாதம் ஐந்தாம் தேதி (ஏப்ரல் 1856) வண்ணவுரம் என்னும் அராலியில் விநாயகரைச் செல்லையாக் குருக்கள் பிரதிஷ்டை செய்தார். செல்லையாக் குருக்கள் கோயில் ஆதீனஸ்தர்! அர்ச்சகர். சைலாகம அறிஞர். அவர் நாவலரை அழைத்தார். இச்சமயங்களில் நாவலர் சிறப்பான காணிக்கை நிவேதனம் கொண்டு செல்வதுண்டு. நாவலர் பட்டு, பழம் முதலியன கொண்டுவரும்படி வேலையாளரிடம் திட்டம் செய்திருந்தார். அவன் மறந்துபோனான். வண்ணபுரத்துக்கும் நல்லூருக்கும் ஏழு மைல் சென்றுவர நேரமில்லை. அந்த ஊரிலும் சாமான் கிடைக்காது. ஆகையால் நாவலர் பூமாலைக்கும் கனிகளுக்கும் பதிலாக முக்கனியிலும் இனிய பாமாலை புனைந்து சூட்டினார். மூன்று பாமாலைகள். ஒன்று சித்தி விநாயகருக்கு; இரண்டு விகவநாதருக்கு, மூன்று விசாலாட்சியம்மைக்கு.

சித்தி விநாயகர் துதி

சீரேறு கருணையுரு வாயவிசு
வேசனோடு திகழ்விசா
லாட்சி தந்த
செல்வமே யடியவர்க்
எனினிதுண்ணவண்ணத்
தெவிட்டாத
தென்னமுதமே!

பேரேறு மறிவிச்சை
தொழிலென்றுமதமூன்று
பெருகு மானந்த வடிவே,
பிரணவப் பொருளே
யெனுன் னுறவேயெ
துள்ளமே
பேசுயிரு கண்ணின்
மணியே!

காரேறு பெருமாளொ
டயன்முதலி யாவருங்
காணரிய நினதிரண்டு
கழல்பணிந் திடின்கமப்
பேறுமுத வியாவையும்
கைகட்ட லரிதாருமோ?
வாரேறு களபயரி மனமருவு
முடயமூலை
வலவையுள மகிழ்
கொழுநனே
வண்டுமது வுண்டுலவு
தண்டலை யராநிநகர்
வாழ்சித்தி வேழமுகனே!

விசுவநாதர் துதி

உலகெலர மாகிலே றாயுடனு
மாயநின்ற
உண்மையறி வின்ப
வடிவே
ஓங்குமீ சானாதி சத்தியஞ்
சகமே மெய்
யுருவெனக் கொண்ட
முதலே

அலகிலா முற்றறிவ முதலறு
குணங்களா
றங்கமென வுடைய
யரனே
அவனிமுதன் மூர்த்தமெட்
டுடையவனாய்ச் சர்வாதி
யட்டநா மங்கொள்
சிவனே.....

விசாலாட்சியம்மை துதி

கொன்பூத்த விமயப்
பொருப்பதவு புதல்வியே
போதாவா னந்த
வடிவே!

பொலியுமென் னான்கறம்
வளர்த்தருளு மண்னையே
போக்குவர

வற்ற பெருமானே
கொன்பூத்த அயில்வேற்
குமாரனைத் தந்தநிர்க்
குணவிடப் பாலம் மையே
குலவவரை யாதியைஞ்
சத்திவடி வாய்நின்ற
கோதின் கருணாவாரியே
மின்பூத்த கொடியிடை
கொள்

சயசலகலை மகள்பணிவு
மேன்மையுறுமாதேவியே,
மிக்கபா மான்சாத்
திடுமடியார் வேண்டுவன
தென்பூத்த நினதுபத
மலரிறைஞ் சிடுமடியார்
சிந்தித்த வரமருள்
செய்வாய்;
செங்கமல மலர்வாணி
தங்கிடுமராலிநகர்
திகழ்விசா லாட்சி
யுமையே!

இவ்வளவு பெருமை வாய்ந்தது இத்தலம். இதைவிட அராலி மேற்கில்தான் இலங்கையில் முதல்முதலாக வாக்கிய பஞ்சாங்கம் இராமலிங்கையரால் 1667ம் ஆண்டில் வெளியிடப்பட்டது. அக்காலத்தில் கையெழுத்துப் பிரதியாகவே இப்பஞ்சாங்கம் வெளிவந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது. இராமலிங்கையரின் வழித்தோன்றலாகிய நாராயணசாஸ்திரியாரின் மைந்தர்தான் விகவநாத சாஸ்திரியார். இவர் ஏறக்குறைய 200 ஆண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியவர். விகவநாத சாஸ்திரிகள் வடமொழி, தென்மொழி இரண்டிலும் வல்லுநராய், வானசாஸ்திர விற்பன்னராய், சோதிட சிகாமணியாய், புலவர் பெருமானாகியும் விளங்கினார். 'இலங்கை வர்த்தமானம்' என்னும் நூலினை இயற்றிய சமைன் காசிச் செட்டி என்பார் அராலி என்ற ஊரைத் தமது நூலில் விபரிக்கும்போது 'அராலி விகவநாத சாஸ்திரியாரின் வாசஸ்தலம்' என்று மாத்திரம் கூறி வேறு யாதும் கூறாதது சாஸ்திரியாருக்கு அந்நாட்களில் இருந்த கீர்த்தியை நன்கு விளங்கிக் காட்டுவதாகும். இவருக்குப்பின் 'இராசாங்க சோதிடர்' என்ற பட்டத்தைத் தமிழில் யாரும் பெற்றதாகத் தெரியவில்லை.

உரும்பராய் இந்துக் கல்லூரி அதிபராக இருந்து சமீப காலத்தில் இளைப்பாறியவரும் இலங்கைக் கம்ப்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தூண்களில் ஒருவருமாகிய உயர் திரு. அ. வைத்தியலிங்கம் அவர்களும் அராலி மேற்கையே பிறப்பிடமாகக் கொண்டவராகும்.

அராலி வடக்கு

அராலி வடக்கு அமைதியான மக்கள் வாழும் ஒரு சிறந்த பகுதியாகும். இப்போது அராலி இந்துக் கல்லூரியென்று அழைக்கப்பெறும் அக்கால சைவவாங்கில வித்தியாசாலை இங்கேதான் அமைந்திருக்கின்றது. இக் கலாசாலையையும் ஸ்ரீகணேச வித்தியாசாலையையும் ஏறத்தாழ 50 வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் சைவ வித்தியாவிருத்தி சங்கத்தாரால் அராலியிலிருந்த அக்காலப் பெரியார்களின் உதவியுடன் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இக்கட்டுரை எழுதுபவரும் இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவரே.

அராலி வடக்கில் இரு முருகமூர்த்தி கோவில்களும் ஒரு சிவன் கோவிலுமுண்டு. இச்சிவன் கோவிலை மடத்துச் சிவன் கோவில் என்பர் அவ்வூர் மக்கள். முருகமூர்த்தி கோவில்களுள் ஒன்று சில வருடங்களுக்கு முன்னர் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் திறந்துவிடப்பட்டது. இதனால் அராலியின் மறு கோவில்களின் தருமகர்த்தாக்களுக்கு வழிகாட்டிகளாக விளங்கினர் இக்கோவிலின் நிர்வாகிகள்.

அராலியின் மறு உபதபாற் கந்தோர் அராலி வடக்கில்தானுண்டு. இதை 'நாகேந்திர மடம் அஞ்சலகம்' என்று அழைப்பர். இவ்வூர் மக்கள் நல்ல ஒற்றுமையும் முன்யோசனையுமுள்ளோராவர் இங்கே படித்துவிட்டுச் சும்மா திரிவோர் அரிது. எப்படியும் எங்கேயென்றாலும் ஒரு தொழிலில் சேர்த்து விடுவர் இவ்வூர் பெரியோர்கள் தங்களுக்கென்றே குழாய்புலம் தண்ணீர் தருவிக்கின்றனர் என்றால் இவ்வூர் மக்களின் முன்யோசனையை வியந்து பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அராலி வடக்கில்தான் செட்டியார் மடம் என்ற குறிச்சியுமிருக்கிறது. நல்லூர், கொழும்புத்துறை, சரசாலை, வடமராட்சி முதலியவிடங்களிலிருக்கும் செட்டிய வம்மிசத்தைச் சேர்ந்தவர்களே இக்குறிச்சியிலுண்டு. அக்காலத்தில் அனேகம் செட்டிய குடும்பங்கள் இருந்ததுண்டு. ஆனால் இப்போது செட்டிய குடும்பங்கள் குறைந்து கொண்டு வருகின்றன. மேலும் அராலி வடக்கில்தான் மீன்பிடித் தொழில் செய்வோருமுண்டு. இவர்களில் அனேகர் இக்காலங்களில் ஆசிரியத் தொழிலில் ஈடுபடுகின்றனர், முது தமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பியவர்களின் சந்ததியாரும் அராலி வடக்கைச் சேர்ந்தவர்களே.

சில கிறிஸ்தவ குடும்பங்களை அராலி வடக்கில்தான் காணலாம். கிறிஸ்தவ தேவாலயமும் அராலி வடக்கில் தானுண்டு. அராலி வடக்கை ஒரு 'மினி' கறுவாக்காடு என்றுகூடச் சொல்லிவிடலாம். ஏனெனில் தற்கால நவநாகரீக மக்கள் பலருண்டு. அராலி வடக்கின் கிழக்கெல்லையே முன்கூறிய வழக்கையாறு ஆகும். அராலி வடக்கை ஊடறுத்துக் கொண்டு யாழ்ப்பாணம் காரைநகர்க் கரையோர வீதி செல்லுகின்றது. அராலி வடக்கும் மேற்கும் சந்திக்கும் மூலைப்பகுதியிலேயே வட்டுக் கோட்டை யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அமைந்திருக்கிறது.

பொது

அராலிக்குச் செய்யவேண்டிய காரியங்கள் பலவுண்டு. மின்சாரத்தைக் கொண்டு வர முயற்சிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும். மிகப் பெரிய குளங்களெல்லாம் ஆழமாகத் தோண்டித் தண்ணீர் தேக்கிவைத்து முற்காலம்போல் விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டும். குழாய் மூலம் நல்ல நீர் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் கிடைக்க வசதிகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

வட்டுக்கோட்டை எம். பி. யும் தீவுப்பகுதி எம். பி. யும் சேர்ந்து கூட்டாக நடவடிக்கை எடுத்து அராலி வேலணைக் கடலை ஒரு நன்னீர் ஏரியாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். கொழும்புத் துறைமுகம் போன்ற செயற்கைத் துறைமுகம் கட்டக் கூடிய இக்காலத்தில் இது நடக்கக்கூடாத காரியமல்ல. ஊர்காவற்றுறைக் கால்வாயையும் பண்ணைப் பாலத்தையும் மறித்துக் கட்டினால் இடைப்பட்ட கடல் நன்னீர் ஏரியாக மாறுவதற்கு இடமுண்டாகும். ஏராளமான உல்லாசப் பிரயாணிகளைக் கவர்ந்து வட இலங்கைக்கு இழுக்கலாம். இது நிறைவேறுமானால் அராலியிலும் வேலணைப் பகுதியிலும் ஏராளமான காணிகளும் புத்தரைகளும் செழிப்புற வழிவகைகள் உண்டாகும். இந்த இரு ஊர் மக்களுக்கும் குடிதண்ணீர் பஞ்சம் நீங்குவதுடன் பல நன்மைகளும் ஏற்படவும் இடமுண்டாகும்.

பின் குறிப்பு :- ஈழ நாட்டில் தொடராக வெளி வந்த இக்கட்டுரை பலரின் பாராட்டைப் பெற்றது.

அன்னாரின் அன்புத் தம்பி திரு. வெ. க. நடராசா அவர்கள் எழுதிய இக்கட்டுரை அன்னாருக்கு மிகவும் விருப்பத்துக்குரியது.

நன்றி நவில்கின்றோம்

“மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை தறவற்க
துன்பத்துள் தும்பாயர் நட்பு”

– தெய்வப்பலவர் திருவள்ளுவர்

அன்பின் அடித்தளமாய், பண்பின் சிகரமாய், பாசத்தின் இருப்பிடமாய், பொறுமைக்கு இலக்கணமாய் வாழ்ந்துவந்தவர்கள் என வாய்வாய்வு வாழ்வழிகாட்டி வாணுறையும் தெய்வத்துள் சரணடைந்த எம் குடும்பத்தலைவர் அமரர் வெ. சு. கனகரத்தினம் அவர்களின் இறுதிக் கிரியைகளின் போது நேரில் கலந்து கொண்ட அனைவருக்கும், தொலைபேசி, தந்தி, தொலைநகல், மின் அஞ்சல், கடிதம் மூலம் உள்நாட்டிலும் வெளிநாடுகளில் இருந்தும் தொடர்பு கொண்டு ஆறுதலும் அனுதாபமும் தெரிவித்த அன்புள்ளவர்களுக்கும், மலர் வளையம், பூமாலை முதலியன சமர்ப்பித்த அன்பர்களுக்கும், அந்தியேட்டி, சபிண்டிகரணம், ஆத்ம சாந்திப் பிரார்த்தனை ஆகிய நிகழ்ச்சிகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் மற்றும் பல வழிகளில் எம்முடன் சேர்ந்து உதவி ஓத்தாசை புரிந்த உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் மற்றும் அனைவருக்கும், குறிப்பாக எமக்குக் குறிப்பறிந்து உடன் உதவி செய்த அயலவரான ஜனாப் சம்சதீன் குடும்பத்தினருக்கும் மதனி ஹாஜியார் குடும்பத்தினருக்கும் எங்களது இதயபூர்வமான நன்றிகளைச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

மனைவி, பிள்ளைகள்,
மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகள்.

67, பெல்மண்ட் வீதி
கொழும்பு - 12

Acknowledgement

The family members of late V. S. Kanagaratnam wish to express our sincere gratitude and thanks to all our relatives, friends and neighbours who attended the funeral, called over at our residence, send Massege of condolences by Post, Telephone, Fax & E-mail, sent floral tributes and stood by us. We also wish to extend our thanks to all those who participated in the prayer and Arms Giving.

Our special humble thanks to M/s. Samsudeen & Family & Madanie Hadjiar & Family who rendered all assistance at our grief and sorrow.

We wish to thank every individual from our hearts.

**Wife, Children,
Sons & daughters - in - Law
& Grand Children**

*67, Belmont Street
Colombo - 12*

*Love All,
Serve All.
Help Ever,
Hurt Never!*